

archiefdoos

A4

CHRONO/0-
GISCHE ONT-
WIKKE-
Lingen
JOEYOSLA-
VIE
XII

III

Sagittarius

Van: "CDSM" <casm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: woensdag 5 februari 2003 10:54
Onderwerp: SERBIAN ORTHODOX CEMETERIES THROUGHOUT KOSOVO AND METOHIIJA IN
CATASTROPHIC CONDITION

**SERBIAN ORTHODOX CEMETERIES THROUGHOUT KOSOVO AND METOHIIJA IN
CATASTROPHIC CONDITION**

SERBIAN ORTHODOX DIOCESE OF RASKA AND PRIZREN
KOSOVO AND METOHIIJA

INFORMATION SERVICE
ERP KIM Info Service

In all Serbian Orthodox cemeteries visited Church delegation finds
additional destruction and enormous quantities of garbage dumped there
by local Albanians

GRACANICA, January 31, 2003

<http://www.kosovo.com/krst.jpg>

During the past month a Serbian Orthodox Church delegation consisting
of

Fr. David Perovic, the envoy of His Beatitude Patriarch Pavle and a
professor at the Theological Faculty in Belgrade and Proto-presbyter
Milijko Koricanin, visited a series of Orthodox churches and cemeteries
throughout Kosovo and Metohija to collect information regarding the
condition of the Serb spiritual and cultural heritage. The results of
this investigation are more than catastrophic because they found new
damage, destruction and signs of removal of items in many churches.
However, the most crushing fact is the condition of Serbian Orthodox
cemeteries which will receive the most extensive coverage in the
delegation's report.

Father David conducted a special investigation of the condition of
cemeteries in Pec and the surrounding area where the situation is the
most serious. At the Pec city cemetery the destruction of graves is
continuing according to the previously established pattern. First, the
grave markers are broken; then, Albanian resellers of marble remove
the

costly marble plates which are then sold not far from the cemetery for
the use of the Albanian Muslim population. The activities of these
grave

robbers, unfortunately, are ongoing and unobstructed, and there is a
real danger that all the graves will soon be destroyed. The west part
of

the cemetery is covered with debris, earth and garbage to the point
where the remains of the graves cannot be seen. Especially horrifying
is

the fact that some of the graves have recently been opened for unknown
reasons. Open graves have also been found at the nearby cemetery
church

in the village of Bijelo Polje which has been leveled with the ground
since the arrival of peacekeeping forces, and the church itself
desecrated.

Signs of new damage and desecration have also been found in the
village

cemeteries in the villages of Nabdje and Naklo near Pec, where it is
difficult to find a single grave where the grave marker or cross has
not

been broken. In Nabrdje the Orthodox cemetery has been transformed into an enormous garbage dump. The two hectares [five acres] of cemetery land have been covered with large quantities of slag, iron and automobile parts and other junk so that most of the graves are completely hidden from view.

Father David revisited the cemeteries in the villages of Brestovik and Siga, which have been targeted by UNMIK's program for return of expelled Serbs. Two years ago these graves revealed a large number of opened graves from which even the bodies of the deceased were missing. Now these graves have been completely destroyed and even evidence of their previous existence is disappearing. (see our report: <http://www.kosovo.com/wad.html>)

Unfortunately, old Serb cemeteries which have survived the events of the last 300 years have also been exposed to the process of destruction and desecration. The cemeteries in Saljinovica and Djurakovac represent especially tragic sights. The old Pec cemetery behind the present-day Roman Catholic church has also been desecrated and only a few preserved stone grave markers can now be found there. Most of this centuries-old cemetery is covered with debris and garbage.

"The systematic destruction of the traces of centuries of presence of the Serb people in Kosovo and Metohija is continuing. If the international community does nothing to stop this destructive power, soon we will talk about Serbs from this region as an extinct people only on the basis of archeological remains of cemeteries and churches," Father David stated for the ERP KIM Info Service.

Father David Perovic is preparing a comprehensive report regarding desecrated churches and cemeteries in Kosovo and Metohija to be presented to the Holy Synod of Bishops and the general public. A documentary film will be made from the collected video material which will present a audiovisual record of the tragic truth regarding the destruction of centuries-old Christian culture in an area under the administration of the United Nations.

=====

Suggested reading:

New York Times on Kosovo in 1987, article by David Binder
<http://www.kosovo.com/dbinder.html>

A text describing Kosovo Albanian attacks on Orthodox holy sites and cemeteries in the eighties, documented by New York Times.
photo gallery - desecrations in the eighties;
http://www.kosovo.com/groblja_80.html

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/eys/>

Sagittarius

Van: "Ruza" <despot@www.dough.org>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Nico & Neeltje"
 <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: woensdag 5 februari 2003 1:32
Onderwerp: Fw: [www.ANTIC.org] Bye-Bye Yugoslavia, Hello Serbia and Montenegro

-----Original Message-----

From: miroslav@antic.org
Date: woensdag 05 februari 2003 00:13:20
To: 'SNN'
Cc: 'SIN'; ljudska_prava; YUGO; Balkan News; NATO; news@siem.net;
SerbianNewsNetwork; sorabia@Yahoogroups.com; targets-news@Yahoogroups.com;
globalobserver@Yahoogroups.com; HellenicForum@Yahoogroups.com; spynews-owner@Yahoogroups.com
Subject: [www.ANTIC.org] Bye-Bye Yugoslavia, Hello Serbia and Montenegro

Bye-Bye Yugoslavia, Hello Serbia and Montenegro

By DANIEL SIMPSON

BELGRADE, Serbia, Feb. 4 — Lawmakers in Belgrade's federal Parliament consigned the name Yugoslavia to the history books today, endorsing the constitution of a new, less binding union between the republics of Serbia and Montenegro.

The new state, to be called Serbia and Montenegro, is a compromise between the aspiration among many Montenegrins for independence and an edict from international officials that there can be no further redrawing of borders in the Balkans.

As such it is a solution that satisfies few people, as today's heated parliamentary debate illustrated, despite the adoption of the constitutional charter by overwhelming majorities in both chambers.

If anything, this latest incarnation of a troubled country has only increased nostalgia for the peace and relative prosperity that Serbs and Montenegrins shared with their Croatian, Bosnian, Macedonian and Slovenian neighbors before wars ripped apart the socialist Yugoslavia created by Josip Broz Tito in 1945.

Even those too young to remember Tito lament the passing of an era when they could travel freely around the region, with the time and the money to enjoy themselves, thanks to a quasi-Communist economy sustained by a drip-feed of Western aid as an incentive to snub Moscow.

After brutal wars with Croatia and Bosnia that bequeathed the world the expression "ethnic cleansing," and a crackdown on separatist Kosovo Albanians that led NATO to bomb Belgrade, today's Yugoslavia is still fighting to shed its pariah status, whatever its name.

"I am Yugonostalgic — that's the way I was raised," said Ivana Jovanovic, a 24-

year-old student. "I miss being able to visit the Croatian coast. This whole thing with the Union of Serbia and Montenegro doesn't make any sense."

Officials from the European Union, who have spent the past year cajoling Serbian and Montenegrin politicians into approving a plan devised in Brussels, see it differently.

The new union, which binds Serbia and Montenegro together for three years but leaves them the option to part company after that, has one overriding objective.

"It buys us some time," a European diplomat said. "The last thing this region needs is further Balkanization. Instead people need to knuckle down to reforms if they want to be in a position to join the E.U. one day."

In effect, the new constitution will shift power to the two republics, whose prime ministers have already been seeking to extend their influence under the old framework.

The big loser is Vojislav Kostunica, who has been president of Yugoslavia since he defeated Slobodan Milosevic in 2000 at the helm of an unwieldy alliance of 18 reform-minded parties.

For most of his time in office, Mr. Kostunica has been locked in a seemingly interminable power struggle with the Serbian prime minister, Zoran Djindjic, who has done everything possible to prevent his rival from becoming the president of Serbia.

Having polled the most votes in three presidential elections last year, only for his victory to be discounted due to a Milosevic-era voter turnout law that Mr. Djindjic refused to abolish, Mr. Kostunica vowed to fight on despite losing his job.

"We must stand in the way of rendering democracy senseless," he said in a newspaper interview published today. "We stopped Milosevic, we will have to stop his successor."

Autocratic government has been the norm in Yugoslavia for many of the 84 years since most of the Balkan peninsula was brought under the control of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes at the end of World War I. A decade later, King Alexander suspended the Constitution and established a royal dictatorship called Yugoslavia, which translates roughly as the land of the southern Slavs.

Under Tito, a strong state drummed its message of brotherhood and unity into the country's collection of ethnic groups, whose longstanding grievances were exploited by nationalist leaders such as Mr. Milosevic when the economy began to falter in the 1980's.

After Slovenia, Croatia, Macedonia and Bosnia all quickly declared independence, Western governments encouraged Montenegro to seek the same outcome as a way of destabilizing the last Yugoslav federation, created by Mr. Milosevic in 1992.

But once the former Serbian strongman was on trial at the United Nations war crimes tribunal, policymakers changed tack — to the frustration of Montenegro's ruling party, which still aims to hold a referendum on secession one day.

The most likely president of the new union, Svetozar Marovic, is a Montenegrin who is far from enthusiastic about the job, which will only begin after further haggling over the structure of state institutions and how to staff them.

"A tedious, complicated and very difficult task awaits us," Mr. Marovic said.

Many ordinary people are equally uninspired.

"I think this union will last a very short time," said Sinisa Savic, a 40-year-old lawyer.

"Very soon, we will have an independent Serbia and an independent Montenegro."

<http://www.nytimes.com/2003/02/04/international/europe/04cnd-yugo.html?ntemail1>

 IncrediMail - Email has finally evolved - [Click Here](#)

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/> ===== Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Servië kiest pas later president

BELGRADO, 7 FEBR. Tot woede van Vojislav Koštunica en de hele Servische oppositie komen er voorlopig geen nieuwe Servische presidentsverkiezingen. Pas na de afkondiging van de nieuwe grondwet van Servië – maar wel voor oktober – worden er weer verkiezingen uitgeschreven.

Dat besliste gisteren de voorzitter van het Servische parlement, Nataša Mičić. In de herfst zijn drie pogingen om een nieuwe Servische president te kiezen mislukt doordat de opkomst onder het wettelijk vereiste minimum van vijftig procent van het electoraat bleef. Eind december liep de ambtstermijn van de zittende president af – hij zit inmiddels, verdacht van oorlogsmisdaden, in Scheveningen gevangen – en sindsdien neemt Mičić het presidentschap waar.

Ze liet gisteren weten dat er pas verkiezingen worden uitgeschreven als de nieuwe Servische grondwet – die moet worden aangepast nu Servië deel uitmaakt van een nieuwe staat, de unie 'Servië en Montenegro' – klaar is. Volgens de regels moeten de grondwetten van Servië en Montenegro uiterlijk op 4 augustus zijn aangepast aan de grondwet van 'Servië en Montenegro'. Maar Mičić beloofde wel dat de verkiezingen worden uitge-

schreven vóór het Servische parlement na het zomerreces bijeenkomt. Dat gebeurt op 1 oktober. Mičić, lid van de Democratische Partij van de Servische premier Zoran Djindjić, zei dat ze tot haar beslissing is gekomen „rekening houdend met de politieke realiteit, met de belangen van het volk en de stabiliteit van het land.”

Vojislav Koštunica, de president van de inmiddels afschafte staat Joegoslavië en grootste kanshebber bij de verkiezingen voor het Servische presidentschap, reageerde woedend. Het besluit van Mičić „kan niet worden uitgelegd”, zo zei hij. „Het besluit is totaal anti-constitutioneel. Met haar beslissing heeft de voorzitter van het parlement het instituut van president van Servië zo goed als afgeschaft en zichzelf als president geïnstalleerd, met een open ambtstermijn”, aldus Koštunica. De fractieleider van zijn partij maakte Mičić uit voor „een apparatsjik die alleen maar probeert Djindjić aan de macht te houden”.

De veiligheids- en buitenlandcoördinator van de EU, Javier Solana, riep gisteren de Serviërs en Montenegrijnen op te werken aan een snelle oprichting van gemeenschappelijke instanties van hun nieuwe unie. (Reuters, AFP, VIP)

De grote winnaar van de opheffing van Joegoslavië is Zoran Djindjić: belangrijke critici staan even buitenspel. En dat 'even' kan nog flink uitlopen.

**Door onze redacteur
PETER MICHIELSEN**

ROTTERDAM, 7 FEBR. Zoran Djindjić, premier van Servië, heeft zich door de verdwijning van Joegoslavië en de oprichting van de unie 'Servië en Montenegro' even ontdaan van enkele prominente rivalen. Op de eerste plaats is dat Vojislav Koštunica, president van de staat dat niet meer bestaat, Joegoslavië. Koštunica is president van de staat van 1992 tot 2000. Drie keer, in september, oktober en december, heeft hij een poging gedaan president van Servië te worden. Bij drie verkiezingen kreeg hij weliswaar de meeste stemmen, maar steeds bleef de opkomst onder het wettelijke minimum en werd hij niet gekozen. Hij kan slechts hopen bij de volgende verkiezingen meer geluk te hebben, maar als het aan Djindjić ligt komen die er voorlopig niet.

Daarbij komt: Koštunica's reputatie ebt in hoog tempo weg. Na de val van zijn voorganger Milošević in oktober 2000 is hij steeds de populairste politicus van Servië geweest. Maar steunde toen, twee jaar geleden, tachtig procent van de Serviërs hem, nu is dat percentage nog maar 34. Koštunica is in de peilingen ingehaald door de kopstukken van de G17 Plus, de doo-

Sagittarius

Van: "CDSM"
Aan: <Undisclosed-Recipient;>
Verzonden: vrijdag 7 februari 2003 18:57
Onderwerp: Yugoslavia Dissolved?

Yugoslavia Dissolved?

Unconstitutional Change of Constitution in the New World (Dis)Order

By Jela Jovanovic

[Posted on 6 February 2003]

=====

Let us put aside for the moment the contents of the so-called Constitutional Charter of Serbia and Montenegro. It proclaims a 'state community' that nowhere exists because no state could possibly function based on its principles.

Apart from that, it is necessary to draw the attention of the domestic and international public and relevant institutions to the unconstitutional way this act was forced through the Serbian Parliament.

Contrary to the Constitution of Serbia, which stipulates that a Constitutional change requires a 2/3 Parliamentary majority, the deputies supporting Prime Minister Zoran Djindjic and his Democratic Party proclaimed that a simple majority was sufficient to accept this Charter *dissolving Yugoslavia*.

As if that was not sufficiently illegal, Parliamentary Chairperson Natasa Micic arbitrarily ruled that two *former* delegates - Goran Vesic, who resigned in June 2002 and Stevan Lilic, whose resignation was verified by Parliament, would be counted among the 130 voting for the Charter.

And more: at a 30 January Press Conference, Dr. Vojisla Seselj, president of the Serbian Radical Party, revealed the names of ten people who voted *although they are not deputies*.

The non-deputy voters are: Aleksandra Joksimovic, Jozef Kasa, Nebojsa Lekovic, Petar Misic, Gorica Mojovic, Visnja Nezic, Branislav Pomorinski, Zivica Predojevic, Alan Selimovic and Goran Ciric.

How could a viable state be founded through such violation of the law?

It is urgent that the Constitutional Court annuls the results of this latest gangsterism.

— Jela Jovanovic
art historian Yugoslavia

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Onderzoek naar rol voor EU in Bosnië

Door een onzer redacteurs
BRUSSEL, 17 DEC. De NAVO en de Europese Unie onderzoeken de mogelijkheid voor de EU om de 17.000 man tellende vredesoperatie van de NAVO in Bosnië over te nemen. Dit zeiden NAVO-chef Robertson en EU-buitenlandchef Solana gisteren nadat de beide organisaties vorige week een doorbraak bereikten over het uitlenen van NAVO-materieel en planning aan de EU. De EU wil volgend jaar een snellere actiemacht van 60.000 man gereed hebben. Robertson nam niet onmiddellijk het EU-aanbod aan om de NAVO-operatie in Bosnië over te dragen aan de EU. „Het is een zeer grote, zeer complexe operatie”, zei Robertson. Hij wees erop dat de NAVO en EU vanaf januari zullen samenwerken in Bosnië als de EU zich gaat bezighouden met de opleiding van de Bosnische politiemensen. De EU wil in februari, maart volgend jaar ook de NAVO-operatie van 700 man in Macedonië overnemen.

Moeizame strijd tegen vrouwenhandel

Jarenlang waren vrouwen het belangrijkste 'exportartikel' van Albanië. De regering in Tirana probeert de mensenhandel nu aan banden te leggen.

Albanië

David Jan Godfroid

TIRANA – Het was niet eenvoudig om de grens tussen Montenegro en Albanië over te steken met een Servische reisgenote. Alle zes politiemannen van de modderige grenspost ten noorden van de stad Shkoder verzamelden zich om haar heen, discussieerden eindeloos en vroegen een superieur telefonisch om instructies. „Ze moeten volkomen in verwarring zijn geweest”, zou later iemand uitleggen. Albanië staat erom bekend meisjes en vrouwen uit het land zelf en uit andere delen van Oost- en Zuidoost-Europa uit- en door te voeren naar de peeskamertjes en de bordelen van Italië en verder.

Nu melden vrouwenhandelaars zich gewoonlijk niet zo plompverloren met hun handels-

waar bij een reguliere grensovergang, maar deze Servische was jong en mooi en de Nederlander die haar vergezelde van middelbare leeftijd. Dus durfde aanvankelijk geen van de agenten de verantwoordelijkheid van haar toelating op zich te nemen.

Dat Albanese politiemannen zich druk maken om dit soort zaken is een nieuw verschijnsel. Jarenlang was het geen enkel probleem vrouwen en meisjes de grens over te krijgen, mits er werd betaald. De politie was maar al te vaak zelf betrokken bij de handel, tot in de hoogste regionen.

De Albanese regering smacht echter naar erkenning en geld. Buiten de Europese Unie en zonder de bijbehorende fondsen zal het land nooit worden opgestoten in de vaart der volkeren, zo vreest de huidige regering. Omdat Europa, en met name de buurlanden Italië en Griekenland, genoeg hebben van de stroom Albanese, Oekraïense, Moldavische, Roemeense en Servische prostituees, probeert men de handel in vrouwen en kinderen te beteugelen.

Eenvoudig is dat niet. De uiterst gewelddadige Albanese mafia is in tien jaar tijd uitgegroeid

tot een geduchte concurrent voor Italiaanse, Turkse en Russische criminele organisaties. Zowel in Albanië als daarbuiten beschikken criminele Albanese over uitgebreide netwerken van contacten, vooral in kringen van de eigen diaspora. Ze zullen hun zakelijke belangen niet zomaar opgeven. Bovendien is de Albanese politie is nog lang niet vrij van corruptie, het juridische systeem verkeert in chaos. Samenwerking tussen Balkanlanden loopt door belangentegenstellingen, etni-

Aanscherping van de toelatingscriteria in de 'ontvangende' landen schiep vervolgens een markt voor illegale grensoverschrijding. „In die periode begon de criminele smokkel van mensen op te komen,” stelt de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) in een recent rapport. Geschat wordt dat in de periode 1993-2001 een half miljoen Albanese hun land hebben verlaten. Zeker eenvijfde daarvan zou zijn gesmokkeld.

De organisatie Save the Children schat dat er zo'n dertigduizend Albanese prostituees in het buitenland verblijven, maar kan niet zeggen hoeveel van hen uit vrije wil zijn gegaan, met welke beloften zijn overgehaald of zijn gedwongen. De OVSE houdt het erop dat 8000 vrouwen uit Albanië zelf zijn verhandeld en dat een evengroot aantal vrouwen met andere nationaliteiten via Albanië elders in de prostitutie is beland.

Volgens Save the Children is 60 procent van de Albanese 'handelswaar' jonger dan achttien. Dat heeft in sommige delen van het land tot ware angstneuroses geleid. In afgelegen gebieden, waar leerlingen vaak een uur of langer moeten lopen, gaat nog

maar tien procent van de meisjes boven de veertien naar school. Hun ouders willen niet het risico lopen dat hun dochters worden ontvoerd en verkocht.

Anderzijds verloopt de reïntegratie van teruggekeerde vrouwen uiterst moeizaam. Families zien hun dochters vanwege de geschonden eer liever niet thuis komen en de criminele organisaties bedreigen individuele initiatiefnemers voor opvang omdat ze hun handel naar de knoppen zien gaan.

Meisjes durven niet naar school

sche conflicten en ordinaire ruzies vaak nergens op uit.

Hoeveel vrouwen er via Albanië zijn verdwenen in de sekshuizen en achter de ramen in steden als Londen, Milaan, Wenen, Antwerpen en Zürich is nauwelijks te schatten. Toen na decennia van het meest rigide communisme de grenzen van het land in 1991 eindelijk opengingen stroomde het land leeg. Tot eind 1992 ging tien procent van de bevolking, zo'n 300.000 mensen, meest legaal op zoek naar een betere toekomst elders.

Albanese eisen een zelfstandig Kosovo

The Guardian
ZAGREB

Tweeënvertig Albanese leden van het provinciale parlement in Kosovo eisen dat de provincie volgende week in een speciale sessie onafhankelijk wordt verklaard.

Zij zijn woedend dat Kosovo zonder meer is opgenomen in de nieuwe Unie van Servië en Montenegro, de staat die deze week de plaats heeft ingenomen van de oude Joegoslavische federatie. De Albanese verzetten zich tegen de VN en de EU die Kosovo als protectoraat besturen en fel tegen een verandering in de huidige status quo zijn.

Vreemd genoeg krijgen zij steun van de Serviërs. Premier Zoran Djindjic wil ook af van het huidige bestuur van Kosovo, zij het om andere redenen. Hij wil nog deze zomer een conferentie over de toekomst van de provincie, iets wat VN en EU veel te vroeg vinden.

Djindjic zegt dat elke Albanese onafhankelijkheidsverklaring het Bosnische vredesakkoord van 1995 zal aantasten. 'Een onafhankelijk Kosovo wordt een enorm probleem', aldus Djindjic.

'De Albanese willen onafhankelijkheid, maar die krijg je pas als je volwassen bent', zegt een westerse diplomaat in Belgrado. Volgens hem vindt niemand dat nu een goed idee, behalve de Albanese dan.

De Duitser Michael Steiner die namens de internationale gemeenschap Kosovo bestuurt, zei donderdag in New York: 'Ik geloof niet dat 2003 het jaar is om een oplossing voor de status van Kosovo te vinden.' Banditisme, etnische vervolging en een gebrek aan democratische instituten staan onafhankelijkheid vooralsnog in de weg, vindt Steiner.

Het is niet duidelijk of de speciale sessie van het provinciale parlement volgende week wel door gaat. De macht van het instituut is uiterst gering, het is Steiner die de scepter zwaait in Kosovo.

Hitlergroet in Zagreb

ZAGREB, 7 FEBR. Premier Ivica Račan van Kroatië heeft zijn afschuw uitgesproken over uitingen van fascisme tijdens de ontvangst van het Kroatische handbalteam dat onlangs wereldkampioen werd. Vijftigduizend Kroaten eerden maandagavond de ploeg in Zagreb. Daarbij riep een zanger, Marko Perković Thompson, een leus die in de Tweede Wereldoorlog werd gebezigd door het fascistische regime van Kroatië. Tientallen fans antwoordden met de Hitlergroet. Račan zei gisteren dat zulke incidenten „een schaduw werpen over de zege van de handballers.” „Kroatië heeft met zijn nazi-verleden al lang geleden gebroken.” Een organisatie van Kroatische veteranen uit de oorlog van 1991 denkt er anders over. Zij meldde gisteren dat slechts „een traditionele Kroatische groet” was gebracht. (AP)

Sagittarius

Van: "Ruza" <despot@www.dough.org>
 Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
 Verzonden: zaterdag 8 februari 2003 3:32
 Onderwerp: Fw: [www.ANTIC.org] Kosovo Is a

— Original Message —

From: Miroslav Antic

To: 'SNN'

Cc: 'SIN'; YUGO; Balkan News; NATO; news@siem.net; SerbianNewsNetwork;
 sorabia@Yahoogroups.com; targets-news@Yahoogroups.com; globalobserver@Yahoogroups.com;
 HellenicForum@Yahoogroups.com; spynews-owner@Yahoogroups.com

Sent: Friday, February 07, 2003 10:38 PM

Subject: [www.ANTIC.org] Kosovo Is a Disaster

Kosovo Is a Disaster

Kosovo was, is and always shall be, part of the Serbian Nation, whether or not the plaque "Yugoslavia" (meaning "South Slavs") be used. NATO, understanding nothing of Balkans politics, goaded on by the then-powerful Albanian lobby on Capitol Hill and by the hawks who wanted a belated and anachronistic war against the Soviet Union by proxy, let King Kong out of his cage. Welcome to Kosovo.

Five hundred years of Balkans history had tried to keep the "eagle people" within the confines of their mountains. This is exactly what the Albanians are, a collection of tribes which consider themselves the "eagle people" (Shqiperi) who speak the "eagle language" (Shqip) and who live in "the land of the eagles" (Shqiperije). Albanian as a written language has only existed for less than a hundred years, the numerous dialects being grossly divided between Tosk and Gheg, the various tribes eking out an existence, tolerating one another, until a Bessa appeared.

Bessa is an Albanian blood feud. It goes on and on until a whole family has been wiped out by another, lasting decades. Albanians like to murder by putting a bullet through the face, so that it cannot be shown at the funeral. Some Albanians live a tribal existence in the mountains, ruled over by the ancient laws, the keepers of which are always women, in a matriarchal priestess-like stone age society.

Strange, indeed. Welcome to Albania and welcome to the Balkans, a melting pot of numerous peoples and religions which were all managing to get along very well until NATO (read the USA) decided to stamp its presence into the area. This started with a criminal attack on Yugoslavia, in which war crimes and crimes against humanity were committed, in which NATO violated the terms of the Geneva Convention. The result is Slobodan Milosevic in the dock and a norm that Americans cannot be tried for such crimes by the same court which is holding him. Obviously, there is something to hide.

The latest UN report paints a sorry picture of the once-thriving Kosovo, considered "still a considerable way from reaching the individual benchmarks and targets set by the UN".

Kofi Annan points out that "much remains to be done to build effective, representative, transparent and accountable institutes with meaningful participation of minority community representatives in the civil service". In other words, the Albanians have been continuing their habitual looting, raping, thieving, murderous practices against the Serbs, which is precisely the reason why Milosevic, the President of the then Yugoslavia, sent in his troops to protect them.
 Against terrorism.

Timothy BANCROFT-HINCHEY

PRAVDA.Ru
<http://english.pravda.ru/main/2003/02/07/43094.html>

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

[3]

Aus: KONKRET 9/02 20:3

PUTSCH IN BELGRAD

Moritz Hunzinger, Einflußagent der Rüstungsindustrie, hat sich nicht nur einen deutschen Verteidigungsminister gehalten, sondern auch den serbischen Ministerpräsidenten aufgebaut

Von Jürgen Elsässer.

In Belgrad hat ein "Staatsstreich" stattgefunden, aber im freien Westen interessiert das niemanden. Der Terminus stammt aus einer Protesterklärung der Demokratischen Partei Serbiens (DSS), der Partei des jugoslawischen Präsidenten Vojislav Kostunica. Der serbische Premier Zoran Djindjic habe eine "Diktatur" eingeführt und bediene sich "Mafiamethoden wie seinerzeit Slobodan Milosevic", heißt es weiter. Selbst die Berliner "Tageszeitung", ansonsten zuverlässiger Fürsprecherin von Djindjics prowestlichem Kurs, war geschockt, wenn auch nur für einen Tag: "Was für eine Zukunft hat Serbien, wenn selbst ein demokratisches Regime seine Gegner mit repressiven Mitteln beseitigt?"

Vorgefallen war dieses: Ende Juli hatte die Djindjic-hörige Mehrheit im Regierungsbündnis DOS die Kostunica-Partei DSS aus dem DOS-Bündnis ausgeschlossen sowie ihr - und hier beginnt der Verfassungsbruch - alle 21 Sitze im serbischen Parlament aberkannt und die freiwerdenden Mandate eigenen Leuten zugeschanzt. Gegen einen ersten Vorstoß in diese Richtung vom Frühjahr hatte die DSS das Verfassungsgericht angerufen und am 26. Juli Recht bekommen. Genützt hat es nichts - Djindjic zog sofort die Notbremse, und zum Machterhalt war das auch notwendig: Hätte er die DSS-Sitze nicht für seine Leute in Beschlag genommen, hätte seine Mehrheit im serbischen Parlament gewankt. Die kaltschnäuzige Vorgehensweise ähnelt dem Vorgehen bei der Auslieferung Slobodan Milosevics Ende Juni letzten Jahres: Auch damals hatte das Verfassungsgericht sein Veto eingelegt und war dann von Djindjic düpiert worden, der den Gefangenen kidnappen und nach Den Haag überstellen ließ. Das Verfassungsgericht, in einem Rechtsstaat die letzte Instanz für Beschwerden der Bürger gegen die Obrigkeit, hat im heutigen Serbien keinerlei Macht mehr, und ebenso steht es jetzt um das Parlament. Nach der Entmachtung von Judikative und Legislative geht die gesamte Staatsgewalt von der Exekutive aus - und die wird von Djindjic kommandiert.

Djindjics Schlag gegen Kostunica ist deshalb so dreist, weil er ohne dessen Unterstützung niemals an die Schalthebel der Macht gekommen wäre. "Nur weil Djindjic auf seine eigene Kandidatur verzichtete und als Königsmacher den wenig polarisierenden Kostunica favorisierte, konnte die Opposition ... die nötige Schlagkraft mobilisieren", kommentierte der "Spiegel" nach dem Sturz von Milosevic im Oktober 2000. Nur mit dem Kostunica-Bonus konnte der smarte Endvierziger auch die Wahlen zum serbischen Parlament am 23. Dezember 2000 gewinnen: Obwohl Djindjic der designierte Premier des DOS-Bündnisses war, wurde er in den Wahlkampfmaterialien von DOS nirgends erwähnt, sein Konterfei war auf Plakaten nicht zu sehen. Auf dem Stimmzettel stand über der DOS-Liste in großen Lettern DR. VOJISLAV KOSTUNICA, erst unter ferner liefen folgte Djindjic.

Der Bruch zwischen beiden war die Auslieferung von Milosevic - schon damals sprach Kostunica von einem "begrenzten Staatsstreich", ließ den Worten aber keine Taten folgen. Erst im Herbst 2001 dankten die DSS-Minister ab und

überließen die Regierungsarbeit der Djindjic-Crew. Vorausgegangen war ein Gangsterstück der besonderen Art: Am 3. August war der ehemalige Geheimdienstoffizier Momir Gavrilovic auf offener Straße erschossen worden, nachdem er Kostunicas Beratern Material über Verbindungen Djindjics zum organisierten Verbrechen übergeben hatte. (vgl. KONKRET 10/2001)

Kommandostab Hunzinger

Das Drehbuch für den jetzigen Machtkampf hat Djindjic offensichtlich am 29. November 2001 mit seinen deutschen Kontaktleuten abgestimmt, und zwar anlässlich eines Besuches beim Frankfurter Rüstungslobbyisten Moritz Hunzinger. Gleich sieben Minister hatte Djindjic mit zu Hunzingers Politischem Salon gebracht, im Publikum saßen 226 Bundestagsabgeordnete - weitaus mehr als an durchschnittlichen Plenartagen im Reichstag - und 37 Staatssekretäre beziehungsweise Ministerialdirektoren, dazu mehrere Dutzend Vertreter der Wirtschaft. Von der operativen Ebene der deutschen Außenpolitik waren gekommen: Gerhard Schröders Staatsminister Martin Bury und Bundeskanzleramts-Referatsleiter Ruprecht Brandis, Heinrich Krefz vom Planungsstab des Auswärtigen Amtes, Karl Lamers als außenpolitische Strategie der CDU/CSU-Fraktion, die Mitglieder des Verteidigungsausschusses Manfred Opel und Hans Raidel sowie Fregattenkapitän Dirk Peddinghaus und Andrea Schürmer als Mitarbeiter des Verteidigungsministeriums. Der Bundesnachrichtendienst hatte Hans-Josef Beth delegiert, vom Bundesamt für Verfassungsschutz war dessen Präsident Peter Frisch gekommen.

Zwar sind Djindjics Ausführungen im offiziellen und im vermutlich wichtigeren inoffiziellen Teil des Abends nicht veröffentlicht worden. Immerhin ist aufschlußreich, was die "Frankfurter Neue Presse" am übernächsten Tag preisgab. Auszüge: "'Wir haben in Serbien ein Autoritäts- und Machtzentrum, wir haben dabei die Macht', sagt Djindjic im Gespräch bei der Hunzinger-Information AG. Als das demokratische Oppositions-Bündnis DOS im Herbst 2000 drangegangen sei, Milosevic zu stürzen, habe man jemanden gebraucht, der beim ganzen Volk Autorität besaß, das sei Kostunica gewesen. Man habe dessen Bedeutung zunächst einmal bewußt 'aufgeblasen', doch nach Regierungsantritt habe sich Djindjics Demokratische Partei, die stärkste Kraft im DOS-Bündnis, von der 'Balkan-Politik' der kleineren Kostunica-Partei Demokratische Partei Serbiens gelöst ... Damit sei klar, wer die Macht in Serbien habe: die Regierung Djindjic und nicht Kostunica." Der Premier machte weitreichende Versprechungen: "Die neue serbische Regierung ... würde laut Djindjic 'sofort' akzeptieren, wenn Montenegro die Bundesrepublik Jugoslawien endgültig verlasse. Auch die Autonomie des Kosovo würde akzeptiert, falls Europa dies wünsche. Djindjic warnt aber, man solle sich im Klaren darüber sein, daß der Preis für ein selbständiges Kosovo 'sehr hoch' sei." Wer Empfänger des Preisgeldes sein sollte, ließ Djindjic offen. Es ist allerdings ein offenes Geheimnis, daß die Referenten in Hunzingers Salon "im Regelfall 20.000 Mark pro Vortrag" ("Stern") erhielten. Djindjic referierte zwei Mal, vor dem November 2001 bereits im Frühjahr 1998.

Wegen ähnlicher Kontakte zu Hunzinger sind in Deutschland Köpfe gerollt. Verteidigungsminister Rudolf Scharping wurde gefeuert, weil ihm Hunzinger in zwei Tranchen 140.000 Mark überwiesen hatte, hinzu kamen ein mit diesem Kapital getätigter Spekulationsgewinn von rund 20.000 Mark und eine höchstwahrscheinlich von Hunzinger beglichene Rechnung des Nobel-Ausstatters Möller&Schaar in Höhe von knapp 55.000 Mark. Der grüne Bundestagsabgeordnete Cem Özdemir trat zurück, nachdem bekanntgeworden war, daß er von Hunzinger einen zinsgünstigen Kredit von 80.000 Mark in Anspruch genommen hatte.

Hunzinger lebt davon, Politiker mit Managern zusammenzubringen, besonders mit Managern aus der Rüstungsindustrie. "Er dreht in diesem Bereich das größte Rad", sagt einer seiner Duzfreunde. Nach "Stern"-Recherchen zählt "die Crème der deutschen Rüstungsindustrie zu seinen Kunden: laut Selbstauskunft (Hunzingers) 'alle' von Daimler-Chrysler Aerospace bis Rheinmetall 'plus 60 Zulieferer'". Diese Kunden leisten "üblicherweise ...

Monatspauschalen in unterschiedlicher Höhe", und mit diesem Geld finanziert Hunzinger seine Parlamentarischen Abende und Politischen Salons inklusive der Honorare für die Referenten.

Der Wahlspruch des großen Kommunikators: "In der Welt der Netzwerke gibt es auf Dauer keine Leistung ohne Gegenleistung." Scharpings wichtigste Gegenleistung war - neben seinem Einsatz für U-Boot-Verkäufe in Krisenregionen auf Wunsch des Hunzinger-Kunden Hannfried Haun, inzwischen Vorstandschef der Werftengruppe HDW - seine Performance im Kosovo-Krieg. "Der Lobbyist, der sich einen Verteidigungsminister hielt", resümierte der "Stern". Laut Micha Brumlik hat die Auschwitz-Assoziationen in der Kosovo-Propaganda, etwa Scharpings frei erfundenes "KZ in Pristina", "möglicherweise Moritz Hunzinger konzipiert". Erwiesen ist immerhin, daß der Frankfurter Kontakt-Kleber für Scharping schon kurz nach dessen Amtsübernahme im Oktober 1998 ein Konzept für den "kommunikativen Auftritt" entworfen hat. Ziel war unter anderem die "Alleinstellung des zentralen sozialdemokratischen Außen- und Sicherheitspolitikers, des ersten populären - aber hoch intelligenten - sozialdemokratischen 'Soldatenministers' nach Georg Leber". Per Rechnung vom 22. März 1999 bekam Scharping die zusammen mit Hunzinger ausgewählten Designer-Anzüge, die er während des Krieges auf seinen Pressekonferenzen zur Schau stellte. Pünktlich zum Bombardierungsbeginn am 24. März 1999 schrieb der PR-Mann an den "sehr verehrten, lieben Herrn Bundesminister Scharping". Einfühlsam begann das Schreiben: "Was Sie derzeit alles durchmachen müssen (...Kosovo ...) - ich bin in Gedanken bei Ihnen!"

Auch während des Nato-Angriffs auf Jugoslawien, im April 1999, waren Scharping und Djindjic Gast im Politischen Salon Hunzingers - aber nicht als Referenten, sondern als Zuhörer und Mitdiskutanten. Den Vortrag hielt General Klaus Reinhardt, der spätere Kfor-Oberbefehlshaber. Bei dieser erlauchten Zusammenkunft muß es zu konkreten Vereinbarungen über die Bombenziele in Jugoslawien gekommen sein. Die "Financial Times Deutschland" stellt dar, wie ein deutscher Wirtschaftskapitän sich in die Bombenplanung einbringen konnte: Herbert M. Rudolph, ehemals Chef von Messer Griesheim, einem führenden Unternehmen für Industriegase, "saß während des Kosovo-Krieges in Hunzingers Salon und lauschte den Vorträgen. In Gedanken war er woanders: Die Nato bombardierte Restjugoslawien und dort hatte Messer Griesheim wichtige Fabriken und Depots. Nun war aber auch Verteidigungsminister Rudolf Scharping zugegen und ein Kfor-Oberbefehlshaber (die "FTD" meint offensichtlich Reinhardt, der damals aber noch nicht Kfor-Oberbefehlshaber war, denn die Kfor gab es noch nicht - Anm. KONKRET). Schad' nix, dachte sich Rudolph. Und es schadete sicher auch nichts, daß in Hunzingers Aufsichtsrat mit Günther Kießling der ehemalige Nato-Oberbefehlshaber saß. Jedenfalls vernichteten die Flieger in Serbien Öltraffinerien und Benzindepots, die Anlagen von Messer Technogas blieben unbeschädigt, obwohl sie wichtig für die Stahlproduktion des Landes waren. Da zahlte Rudolph sicher gerne die teure Platzkarte im Salon."

Zeitgleich zum Bielefelder Kriegsparteitag der Grünen Mitte Mai tourte Djindjic mit dem montenegrinischen Präsidenten Milo Djukanovic durch Westeuropa und unterstützte die Nato-Agression. "Mit Blick auf den Grünen-Parteitag sprach sich Djindjic gegen einen einseitigen Stopp der Nato-Luftangriffe aus," meldete die Nachrichtenagentur ddp am 15. Mai. Und weiter: "Den serbischen Ankündigungen eines Truppenrückzuges aus dem Kosovo traut Djindjic nicht. Die Reaktionen, die dazu aus Washington nach Bonn gekommen seien, zeigten zudem, 'daß Ankündigungen nicht reichen'. Ohne verifizierbaren Rückzug der Truppen, die Rückkehr der Flüchtlinge und eine internationale Truppenpräsenz im Kosovo seien 'keine Kompromisse möglich'." Damit repetierte er die Maximalforderungen von Schröders Kriegskabinetts.

Ein Hotelzimmer ohne Fenster

Djindjic war - neben Scharping - Hunzingers bestes Pferd im Stall. Erste Kontakte hat es vielleicht schon gegeben, als der Serbe Ende der

siebziger/Anfang der achtziger Jahre in Frankfurt studierte. 1998 sagte Hunzinger gegenüber einer Münchner Publizistin, er kenne Djindjic "schon ewig". Nach dem Krieg wurden die Kontakte intensiviert: Im August 1999 finden zwei Treffen statt, eines in Serbien und eines in Deutschland. Ende Oktober 2000 ("gleich an seinem ersten freien Wochenende nach der Revolution" - "Spiegel") kommt Djindjic in Berlin auf Einladung von Hunzinger mit Vertretern des Deutschen Industrie- und Handelstages (DIHT) und bei einem "exklusiven Abendessen" ("Spiegel") mit Scharping zusammen, später auch mit Fischer. Am 8. Dezember 2000 sieht man Djindjic neben Skandalnudel Sabrina Setlur bei der Verleihung des Burda-Medienpreises - aus der Hand von Angela Merkel erhält er einen Bambi, Hunzinger hat alles arrangiert. Am 20. Dezember 2000 ist das unzertrennliche Duo schon wieder in Serbien und übergibt in der Stadt Leskovac eine sogenannte humanitäre Spende, gesponsert von RWE und den Marseille-Kliniken (Inhaber: Ulrich Marseille, späterer Parteifreund des Rechtspopulisten Ronald Schill). Am 23. Dezember ist die Hunzinger AG "live dabei" (www.hunzinger.de), als in Belgrad ein neues serbisches Parlament gewählt wird. Kurz danach tritt der frischgebackene Premier "erstmal nach der Wahl öffentlich in Deutschland auf" - bei Hunzinger.

So wichtig Djindjics Zusammenspiel mit dem CDU-Mann Hunzinger während des Krieges und nach dem Sturz von Milosevic war - die Vorbereitung der serbischen "Oktoberrevolution" im Jahr 2000 lief offensichtlich vorzugsweise über die sozialdemokratische Schiene: über die Friedrich Ebert-Stiftung (FES) und Balkanpakt-Koordinator Bodo Hombach. 1989 ermöglicht die FES dem früheren Habermas-Studenten einen dreimonatigen Aufenthalt in der Bundesrepublik, bei dem dieser "inspirierende Menschen, Intellektuelle und Politiker" (Djindjic im Rückblick) traf. Der so inspirierte Jungpolitiker gründet kurz darauf in Serbien die Demokratische Partei (DS), in der er von 1990 bis heute Führungspositionen bekleidet. Auch 1996 und 1998 referiert Djindjic bei der FES. Nach dem Sieg der Nato im Bombenkrieg tritt der Kampf um die Macht in die heiße Phase. Die FES schreibt in ihrem Arbeitsbericht über das Jahr 2000: "Die FES hat als einzige politische Stiftung ihren Bürobetrieb in Belgrad auch in Kriegs- und Konfliktsituationen fortgesetzt und trug durch kontinuierliche Unterstützung der oppositionellen Kräfte zur Vorbereitung der Wahlkampagne der demokratischen Opposition und letztlich zum Machtwechsel Anfang Oktober bei. Dabei konnte die FES - in enger Zusammenarbeit mit deutschen Regierungskreisen - auf die langjährige Partnerschaft mit wichtigen Leitfiguren des Umsturzes zurückgreifen: Zoran Djindjic, General Vuk Obradovic, Zarko Korac, Branslav Canak, Goran Svilanovic und die Wissenschaftler der Gruppe G17 (um) Miroljub Labus."

Wie die "Unterstützung zum Machtwechsel" aussah, konnte man im Oktober 2000 im "Spiegel" nachlesen: Ab September 1999 treffen sich unter der Ägide von Hombach und auf Einladung der FES regelmäßig im ungarischen Szeged die oppositionellen Bürgermeister Serbiens mit Vertretern deutscher Partnerstädte. "Die Städtepartnerschaften waren freilich nur ein Trick, um zu kaschieren, daß Deutschland - wie andere Staaten - der Opposition direkt unter die Arme greift." Am 17. Dezember 1999 "versammelten Fischer und (die damalige US-Außenministerin) Albright die namhaftesten jugoslawischen Oppositionellen am Rande eines G-8-Treffens in einem fensterlosen Raum des Interconti-Hotels an der Budapester Straße in Berlin. Mit von der Partie: Zoran Djindjic und Vuk Draskovic ... Die wirklich kooperationswilligen Milosevic-Gegner einigten sich auf den bis dahin weitgehend unbekannten Kostunica als Präsidentschaftskandidaten." Nachdem die Strategie klar ist, fehlt nur noch das Geld. Folglich mobilisiert Hombach knapp 17 Millionen Mark für die Städtepartnerschaften, die "in Wahrheit aus dem Fundus des Auswärtigen Amtes für den Stabilitätspakt" stammen, weitere vier Millionen transferierte er nach seinen eigenen Worten "sehr, sehr heimlich" an die oppositionellen Medien. Djindjic als Wahlkampfmanager des DOS-Bündnisses kann, anders als der bloß vorgeschobene Kostunica, bei der Mittelvergabe mitentscheiden - Ende Juni 2000 trifft er sich mit Hombach auf einem FES-Seminar in Brüssel. Ab Ende August 2000 bis zum Sturz Milosevics am 5. Oktober ist Fischer höchstpersönlich "in täglichem Kontakt mit der

serbischen Opposition", schreibt die Hunzinger AG.

Hombachs Imperium

Djindjic und Hombach feiern den Jahreswechsel 2001/2002 in Dubais Nobel-Hotel Burj Al Arab, im Februar wird der Sozialdemokrat Geschäftsführer des Presse-Imperiums der "Westdeutschen Allgemeinen Zeitung" ("WAZ") und übernimmt mit 49 Prozent den Belgrader "Politika"-Verlag, dem die traditionsreiche Tageszeitung gleichen Namens, 13 weitere Zeitungen und Zeitschriften, ein riesiges Bürohaus im Herzen der Stadt, eine Druckerei und ein umfassendes Vertriebsnetz gehören. Angeblich soll kroatisches Kapital - "WAZ"-Partner im Sezessionsstaat ist die ultranationalistische Europapress Holding (EPH) - mit 25 Prozent an dem Coup beteiligt gewesen sein. Damit dirigiert der Hombach-Konzern direkt oder über Schachtelbeteiligungen in Südosteuropa 23 Zeitungen, 38 Zeitschriften und 10 Anzeigenblätter und hält auch Anteile am kroatischen und bulgarischen Fernsehen. Seine Devise: "Mit einem modernen Layout und ein paar Millionen kann man da alles abräumen." Jüngste Neuerwerbung: Vor fünf Wochen kaufte die "WAZ" mit zehn Millionen Euro "Dnevnik", die führende Tageszeitung der nordserbischen Vojvodina.

Den Rest erledigt Djindjic. "Die serbischen Medien geraten ... immer stärker unter politischen Druck", berichtete die "Frankfurter Rundschau" Ende Juli. Der Chefredakteur der Wochenzeitung "Reporter" bekam Besuch von der Polizei, weil sein Blatt über ein angebliches Abhörzentrum in Djindjics Regierungsgebäude berichtet hatte. Die Tageszeitung "Nacional" wurde wegen eines KONKRET-Nachdrucks mit einer Zehn-Millionen-Dinar-Klage überzogen (vgl. S. 4). Nachdem die DSS-Abgeordneten aus dem Parlament vertrieben wurden, müssen nun auch die Sozialisten stillgestellt werden, damit sie vor den serbischen Präsidentschaftswahlen Ende September keine Unruhe stiften. Der erste Schritt war die Spaltung der Partei Ende Juni, der Organisator der pro-westlichen Neugründung soll im Bunde mit Djindjic stehen. Der amtierende Vorsitzende der Milosevic-treuen Partei, Mirko Marjanovic, wird zusätzlich mit einer Schmutzkampagne überzogen: Er soll ein millionenschweres Schwarzgeldkonto bei der Schweizer UBS unterhalten. Die Sache hat nur einen Schönheitsfehler: Auf der Einzahlungsquittung fehlt sowohl die eingezahlte Währung als auch die Unterschrift von Marjanovic.

Tauchen Dokumente über Djindjics Schwarzgelder auf, genügen aber nicht einmal beeidete Unterschriften: Als der serbischen Presse in den letzten Wochen brisantes Material über dessen Hunzinger-Kontakte, die noch über das hier dargelegte hinausgehen, angeboten wurden, winkten alle ab. "Wenn wir das drucken, können wir einpacken", äußerte ein Redakteur der auflagenstärksten Tageszeitung "Vecernje Novosti".

Der Autor bedankt sich bei Vlado Nadazdin, Klaus von Raussendorff, Milan Vuckovic und Klaus Hartmann für Informationen.

Djindjic auf seine eigene Kandidatur verzichtete und *****
wenig polarisierenden Kostunica favorisierte, konnte die Opposition ... die nötige Schlagkraft mobilisieren", kommentierte der "Spiegel" nach dem Sturz von Milosevic im Oktober 2000. Nur mit dem Kostunica-Bonus konnte der smarte Endvierziger auch die Wahlen zum serbischen Parlament am 23. Dezember 2000 gewinnen: Obwohl Djindjic der designierte Premier des DOS-Bündnisses war, wurde er in den Wahlkampfmaterialien von DOS nirgends erwähnt, sein Konterfei war auf Plakaten nicht zu sehen. Auf dem Stimmzettel stand über der DOS-Liste in großen Lettern DR. VOJISLAV KOSTUNICA, erst unter ferner liefen folgte Djindjic.

Der Bruch zwischen beiden war die Auslieferung von Milosevic - schon damals sprach Kostunica von einem "begrenzten Staatsstreich", ließ den Worten aber keine Taten folgen. Erst im Herbst 2001 dankten die DSS-Minister ab und

Na 85 jaar bestaat Joegoslavië niet meer

Joegoslavië is opgehouden te bestaan. De unie 'Servië en Montenegro' is Europa's nieuwste land. Maar niemand staat bij de geboorte te juichen.

Door onze redacteur
PETER MICHIELSEN

ROTTERDAM, 5 FEBR. Joegoslavië bestaat niet meer. Bijna 85 jaar nadat het Koninkrijk der Serviërs, Kroaten en Slovenen werd gesticht op de puinhopen van de Eerste Wereldoorlog, het Habsburgse en het Ottomaanse Rijk, en bijna 74 jaar nadat dat koninkrijk de naam Joegoslavië (Zuid-Slavië) kreeg, ver-

dwijnt het van de landkaart. Het trotse land van de koningen Peter I en Alexander I en van Joegoslavië's grootste 'monarch', de communistische leider Josip Broz Tito, was in 1991 en 1992 door het weglopen van Slovenië en Kroatië, Bosnië en Macedonië al gereduceerd tot een rompslaaf. Die maakt nu plaats voor de losse 'staatsunie Servië en Montenegro', een aan vele kanten rammelend bedenkensel van buiten - Brussel - dat naar verwachting over maximaal drie jaar in zijn twee componenten uiteen zal vallen.

De unie is een idee van de Europese Unie, die het Montenegrijns streven naar onafhankelijkheid de pas wilde afsnijden. Geen wonder

dat niemand in Belgrado of Podgorica gisteren stond te juichen bij de uitroeping van de nieuwe unie. De Servische minister van Justitie noemde de unie gisteravond al „doodgeboren” en een Montenegrijns leider vond dat zijn land in de unie wordt „bedonderd”. President Koštunica van Joegoslavië en de Montenegrijnse leiding waren gisteravond niet eens aanwezig bij de uitroeping van de nieuwe unie.

De grondwet van de unie en de wet die de toepassing van de grondwet regelt zijn de afgelopen weken goedgekeurd door de parlementen van Servië en Montenegro. De laatste stemming, die van het federale parlement, gisteren, was de kus des doods voor de oude fe-

deratie: die hield formeel op te bestaan. Joegoslavië ging uiteindelijk uit als een nachtklaars.

Met de stemmingen is een tijdschema geactiveerd: binnen tien dagen moeten de wetten zijn aangenomen die de indirecte verkiezing van het unieparlement regelen; die verkiezing moet vervolgens binnen vijf dagen worden uitgeschreven. Over dertig dagen moeten de instituten van de nieuwe staat bestaan. Zes federale instituten - waaronder de Nationale Bank van Joegoslavië - worden automatisch Servische instituten, van vijftien andere (waaronder de federale luchtverkeersleiding en de archieven) moet de status nog worden bepaald, nog eens dertig

andere houden op te bestaan. De federale overheid houdt op te bestaan zodra de nieuwe instituten er zijn. De ambtenaren gaan over naar de nieuwe Servische instanties of worden werkloos (en nog een jaar doorbetaald). President Koštunica verliest over een paar weken zijn baan.

De nieuwe unie is een unicum: een staat zonder hoofdstad (Belgrado wordt administratief centrum, maar sommige unie-instituten gaan naar Podgorica), twee economische systemen, twee valuta (de nu Servische dinar en de euro) en een gemeenschappelijke regering van een president met maar vijf ministers. [• Vervolg JOEGOSLAVIË: pagina 4]

Premier Djindjic was doelwit van aanslag, zegt politie

Van onze buitenlandredactie
AMSTERDAM

De Servische premier Zoran Djindjic zou afgelopen vrijdag doelwit zijn geweest van een aanslag. Dat zegt de Servische politie.

Zij heeft gisteren aan het Belgradose radiostation B92 laten weten dat een bijna-ongeluk op de snelweg rond de hoofdstad feitelijk een poging was om Djindjic om

het leven te brengen. Djindjic was vrijdagochtend met zijn dienstauto in konvooi op weg naar de luchthaven van Belgrado, toen een vrachtwagen met een Oostenrijks kenteken hem plotseling de weg afsneed.

De bestuurder van Djindjic's auto kon 'een tragedie' voorkomen door de vrachtwagen net op tijd te ontwijken, aldus de politie.

De vrachtwagenchauffeur, die

door de politie werd aangehouden, zou volgens een anonieme politiefunctionaris zijn getipt over het naderende konvooi. Daarop zou hij bewust het stuur hebben omgegooid. Over de mogelijke toedracht deed de politie geen mededelingen. Maar Servische media suggereerden dat de aanslag mogelijk het werk is van Servische nationalist.

Zo zou de chauffeur van de

truck connecties hebben met Milorad Lukovic, bijgenaamd 'Legija'. Deze was tot 2001 commandant van de Eenheid voor Speciale Operaties (JSO), die zich tijdens de oorlogen in Bosnië en Kroatië schuldig zouden hebben gemaakt aan etnische zuiveringen.

Lukovic wordt genoemd als mogelijke verdachte van het Joegoslavië-Tribunaal in Den Haag. De regering-Djindjic heeft het Tribu-

naal de volle medewerking beloofd bij het uitleveren van verdachten.

Onlangs nog waarschuwde de politicus Vojislav Seselj, die zich gisteren als verdachte meldde bij het VN-Hof in Den Haag, dat er een aanklacht tegen Lukovic in de maak is.

Dit zou de Bosnisch-Servische ultra-nationalist hebben gehoord van de persoon die hem ook voor-

tijdig inlichtte over de aanklacht tegen hemzelf.

Djindjic zelf schreef het verkeersincident aanvankelijk toe aan 'onbezonnen rijgedrag'. Maar later zei hij een aanslag niet uit te sluiten. Djindjic waarschuwde dat een moordaanslag de politieke hervormingen in Servië niet zal kunnen stoppen. De advocaat van de vrachtwagenchauffeur ontkent dat er sprake is van een misdrijf.

Verkiezing van president Montenegro weer mislukt

PODGORICA, 10 FEBR. In Montenegro zijn gisteren de presidentsverkiezingen weer op een mislukking uitgelopen: de opkomst bleef met 47,1 procent van de kiezers onder het vereiste minimum van vijftig procent, waardoor de verkiezingen opnieuw ongeldig moesten worden verklaard.

Op 22 december mislukten de presidentsverkiezingen al: toen kwam maar 45,9 procent van de kiezers opdagen. De verkiezingen werden zowel in december als gisteren geboycot door de oppositie. Maar volgens opiniepeilingen die eerder deze maand zijn gehouden is slechts twaalf procent van het electoraat niet gaan stemmen met die boycot als motief. Veel meer Montenegrijnen - 21 procent van het electoraat - zijn de politiek en de politici beu en zijn om die reden thuisgebleven.

De regerende Democratische Partij van Socialisten (DPS) heeft volgens de oppositie nog alle zeilen bijgezet om de opkomst op te krikken. Zo zouden staatsambtenaren onder druk zijn gezet om te gaan stemmen, op straffe van inhouding van salaris en zelfs ontslag. De DPS heeft toegegeven dat speciale bijeenkomsten zijn belegd waarop ambtenaren te horen kregen dat het organiseren van verkiezingen erg duur is en dat Montenegro zich een derde ronde niet kan permitteren - dat zou ten koste kunnen gaan van het salaris van de ambtenaren. Uiteindelijk bleven 16.000 Montenegrijnen te veel thuis om de drempel van vijftig procent te halen.

Als de opkomst wel de vijftig procent had gehaald zou DPS-kandidaat Filip Vujanović, voorzitter van het parlement en als zodanig al

waarnemend president, met grote voorsprong hebben gewonnen: hij kreeg gisteren 81,74 procent van de uitgebrachte stemmen. Van de elf andere kandidaten kwam niemand boven de zeven procent uit.

Volgens de wet moeten de Montenegrijnen opnieuw gaan stemmen tussen zestig en negentig dagen na gisteren. De regering wil vóór die derde poging het parlement voorstellen de bepaling dat verkiezingen ongeldig zijn als de opkomst onder vijftig procent blijft, uit de kieswet te schrappen. De DPS wil Vujanović opnieuw kandidaat stellen.

De oppositie heeft aangekondigd de volgende keer de presidentsverkiezingen niet te zullen boycotten. Bovendien wil de oppositie een gezamenlijke kandidaat tegen Vujanović in het veld sturen. (VIP)

Montenegro wil kieswet drastisch aanpassen

PODGORICA - De grootste politieke partij van Montenegro wil af van de verplichting dat bij verkiezingen minimaal 50 procent van de kiezers zijn stem uitbrengt. Bij de presidentsverkiezingen van afgelopen zondag kwamen voor de tweede keer te weinig kiezers opdagen. Daardoor kon de kandidaat van de winnende Democratische Partij van Socialisten opnieuw niet tot president worden gekozen. (Reuters)

Djindjic wil KFOR aflossen met Serviërs

Reuters, AP, AFP
BELGRADO/PRISTINA

De Servische premier Zoran Djindjic wil dat het Servische leger weer toegang krijgt tot de overwegend Albanese provincie Kosovo. Djindjic heeft zaterdag een brief met dit verzoek naar de NAVO gestuurd. De wens is een reactie op plannen van de NAVO om haar troepenmacht in Kosovo (KFOR) dit jaar te halveren.

Een woordvoerder van de NAVO zei afgelopen week dat het aantal vredessoldaten in Kosovo tegen het einde van het jaar kan worden teruggebracht tot ongeveer vijftienduizend indien de veiligheidssituatie blijft verbeteren. KFOR telt op dit moment dertigduizend militairen.

Djindjic wil duizend Servische soldaten naar Kosovo sturen om

een 'veiligheidsvacuüm' te voorkomen dat door de troepenreductie van de NAVO zou ontstaan. In feite vreest de premier dat Kosovo voortijdig onafhankelijk wordt als de NAVO vertrekt.

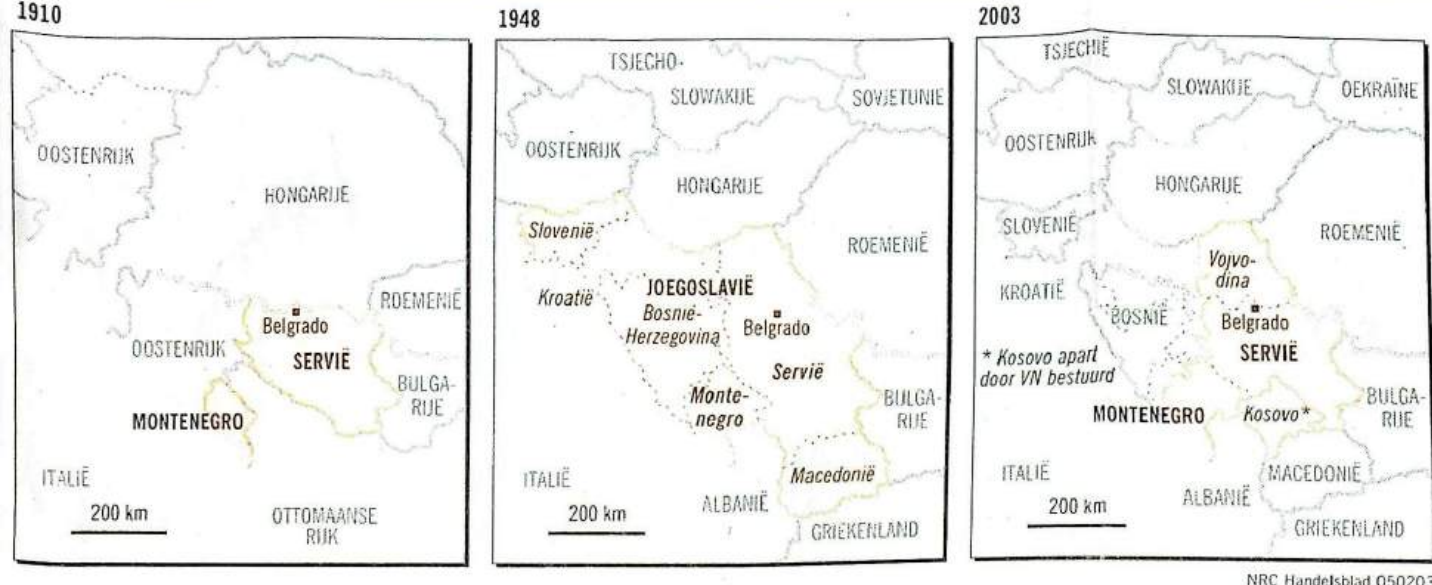
Officieel is Kosovo nog steeds een provincie van Joegoslavië (die wil zeggen: Servië, aangevuld met het deelrepubliek Montenegro). Maar sinds het gebied na de NAVO-bombardementen tegen de troepen van Milosevic in 1999 onder VN-toezicht kwam, heeft Kosovo feitelijk weinig meer met Joegoslavië of Servië te maken.

Djindjic wil voorkomen dat deze situatie uitmond in volledige onafhankelijkheid, zonder dat hierover met Servië wordt overlegd. Twee weken geleden pleitte hij voor een conferentie over de toekomst van Kosovo - onder meer om een oplossing te vinden voor de Servische minderheid.

5-2-2003
JOEGOSLAVIË

Niemand juicht in Servië en Montenegro

Een eeuw Joegoslavië: de cirkelgang van Servië

[• Vervolg van pagina 1] De regering wordt geleid door de unicepresident (de Montenegrijn Svetozar Marović) en telt vijf ministers: die van Buitenlandse Zaken, Defensie, Buitenlandse Handel, Binnenlandse Handel en Mensen- en Minderhedenrechten. Die van Buitenlandse Zaken en Defensie mogen niet uit dezelfde lidstaat komen. Overigens hebben Belgrado en Montenegro al laten weten die regel „niet blind” te zullen naleven.

De 126 leden van het uniceparlement (91 Serviërs en 35 Montenegrijnen) worden door de parlementen van Joegoslavië, Servië en Montenegro gekozen; pas over twee jaar wordt er een uniceparlement door de bevolking gekozen. Dat is dan meteen het laatste parlement van de unie, want na drie jaar gaan de lidstaten vrijwel zeker uit elkaar. Elk parlamentsbesluit moet worden gesteund door een meerderheid van het parlement en van de Servische en de Montenegrijnse parlementariërs. Opperbevelhebber van het leger is de Opperste Defensieraad, bestaande uit de presidenten van de unie, Servië en Montenegro. Elk besluit heeft consensus.

De unie geldt volgens internationaal recht als één subject en krijgt maar een zetel in de VN en internationale (financiële) organisaties. Maar de lidstaten kunnen op eigen houtje wel internationale verdragen afsluiten. Een speciale commissie moet nog beslissen over verdeling van de federale boedel. Een unierechtbank, waarin Servië en Montenegro even veel rechters hebben, regelt eventuele conflicten tussen de lidstaten van de unie. Een gemeenschappelijk Hoogerechtshof komt er niet.

Er staan dezer dagen noch in Belgrado, noch in Podgorica mensen te juichen bij de geboorte van Europa's jongste staat: de unie is een moeite, de Serviërs en Montenegrijnen met het mes op de keel afgedwongen door de Europese Unie in de persoon van veiligheids- en buitenlandcoördinator Javier Solana – reden waarom spotters de unie Solanië noemen. De EU wilde tot elke prijs de onafhankelijkheid van Montenegro voorkomen, in de redenering dat Europa niet zat te wachten op weer een economisch zwak staatje op de Balkan. Dreigend met hindernissen bij de Europese integratie dwong Solana in maart vorig jaar de Montenegrijnen in het gareel van de unie. In de onderhandelingen met de Serviërs hebben ze vervolgens wel alles gedaan om de unie zo veel mogelijk te saboteren, want hoe zwakker het gemeenschappelijke, hoe sterker het eigene.

Het gemeenschappelijke is nu zo zwak dat het de vraag is of Solana's oplossing niet veel schadelijker is, voor de 7,5 miljoen Serviërs en voor de 650.000 Montenegrijnen, dan de onafhankelijkheid van de twee lidstaten. De twee lidstaten verplichten zich pas na drie jaar te bezien of ze na een referendum uit de unie willen stappen. De Montenegrijnen kiezen dan hoogstwaarschijnlijk voor onafhankelijkheid. Inmiddels neemt ook in Servië de weerzin tegen de Montenegrijnen gestaag toe.

Met twee stemmingen in elk van beide kamers van het Joegoslavische parlement kwam gisteren een eind aan Joegoslavië en werd de nieuwe 'staatsunie Servië en Montenegro' uitgeroepen. De Kamer van Burgers, de 'tweede kamer' van de federatie, aanvaardde de grondwet van de unie met 84 tegen 31 stemmen en aanvaardde de toepassingswet (die onder andere de verdeling van de federale bezittingen regelt) met 72 tegen 39 stemmen. De 'eerste kamer', de Kamer van Republieken, stemde met 26 tegen vier stemmen voor de grondwet van de unie en nam de toepassingswet aan met 22 tegen elf stemmen. Daarmee was Joegoslavië verleden tijd en was de nieuwe unie een feit. Althans: formeel. Want de instituten van de nieuwe unie moeten in meerderheid nog worden gevormd. De parlementen van Servië en Montenegro hadden beide documenten al eerder aangenomen.

Steeds openlijker wordt gepleit voor de Servische onafhankelijkheid. De kans dat de unie zelfs die minimumtermijn van drie jaar niet haalt is verre van uitgesloten.

De internationaal zeer gewaardeerde gouverneur van de Nationale Bank van Joegoslavië, Mladjan Dinkić, uitte vorige week zijn scepsis in een vraaggesprek met de *Frankfurter Allgemeine Zeitung*. „De EU en Solana wilden tot elke prijs een diplomatiek succes. Tegenover de inhoud [van de unie] stonden ze eigenlijk onverschillig”, aldus Dinkić. Solana had beloofd te helpen bij de harmonisering van economische systemen. Die belofte heeft hij volgens Dinkić gebroken. Sterker, „hij heeft juist toegekeken hoe Montenegro die harmonisering voortdurend torpedeerde”.

De gevolgen zijn verrukkend, want bij gebreke aan die harmonisering is er nog geen begin gemaakt met overleg over een associatieverdrag met de EU: harmonisering is voorwaarde voor zo'n verdrag. Bovendien is een extra blokkade opgeworpen voor het lidmaatschap van de Wereldhandelsorganisatie en staan de Wereldbank en het IMF niet te trappelen om de nieuwe staat toe te laten. De Wereldbank heeft een donorconferentie uitgesteld en het IMF stelt de betaling van de volgende tranche van zijn krediet uit. Dinkić: „Montenegro wil tot elke prijs de onafhankelijkheid. Waarom moet Servië daarvoor betalen?”

Geen wonder dat scepsis domineert. Over drie jaar is het sowieso afgelopen. Dan worden Servië en Montenegro weer wat ze voor 1918 waren: onafhankelijk. Het is de wrede ironie van de geschiedenis: de desintegratie van Joegoslavië begon met Slobodan Milošević streven naar een grotere rol voor Servië; ze eindigt over drie jaar als Servië bijna weer is wat het honderd jaar geleden was: een ministaat. Alleen de Vojvodina is erbij gekomen. En Kosovo en de Sandžak natuurlijk, maar Kosovo alleen nog op papier en de Sandžak maar voor de helft, want de andere helft ligt in Montenegro.

serieuze aanslag op Joegoslavië: op 9 oktober 1934 wordt koning Alexander I in Marseille vermoord. De dader: een Montenegrijn. De daders: Kroatische fascist. (Foto De Spaarnestad)

Sagittarius

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>

Aan: <Undisclosed-Recipient:;>

Verzonden: woensdag 26 februari 2003 22:20

Onderwerp: "Harrison's Flowers" - A Chilling

Interesting movie review. We await the video game!! I have two suggestions for the author, a person of good soul. Firstly to think about getting a new girlfriend (somewhat uncharitable you may think) and secondly to think twice about encouraging anyone to rent this evil video, even for the purist of reasons. When you see shit in the street it is enough to pass it by or kick it in the gutter, one does not have to bend down and interrogate it with all senses!

pd

"Harrison's Flowers" - A Chilling Movie !

> Date: Wed, 26 Feb 2003 09:25:16 -0500

>

> This comes from one of my colleagues. Stella

>

> — Original Message —

>

> Dear Stella,

>

> I always detest bringing these things to your
> attention but this one I can't help it, I am greatly
> disturbed.

>

> Last night I rented a new release movie at
> Blockbuster video with my girlfriend. Actually she
> picked the movie out. It is called "Harrison's
> Flowers".

>

> The movie is about an American Jewish photographer
> who goes to Yugoslavia to cover the war between the
> Croats and Serbs. While in YU he is taking prisoner
> by the Serbs.

>

> His friends and co-workers think he is dead but his
> wife goes to Yugoslavia to find her husband. While
> in YU she and other American journalists try to find
> her husband. They see many horrific atrocities on
> their way. They see Serbian soldiers rape women,
> slit the throats of women and kids, hang people
> upside down, shoot innocent civilians right smack in
> the middle of their foreheads, throw hand grenades
> in peoples houses, etc., etc. !!

>

> But here's the irony of this movie, they showed the
> Croat Ustache as the angels of the war. They show
> the Ustache helping American photographers out of
> harms way, while showing that Serbian snipers were
> aiming at the Americans. The Croats and the Ustache
> were shown as total innocent victims and the
> guardian angels of Yugoslavia.

> Stella, I have seen many movies on YU and this one
> by far is a total hatchet job on the Serbian
> character. You hear in the movie the American
> photographers while dodging Serb bullets say, "what
> kind of animals are the Serbs", .

> They also showed the Serb army drugged out on
> heroine and alcohol.

>

> This movie was very,very, ruthless. My girlfriend

- > after the movie even started doubting herself about
- > the Serbs. She said to me that maybe everything they
- > said about the Serbs was true, just because they're
- > Orthodox like you and I doesn't mean they're
- > innocent. I told her it's just a movie but she says
- > to me that Hollywood and the media can't just ruin a
- > nation's reputation without any facts. She then says
- > to me that maybe I have been too swayed by the Greek
- > and Serbian propaganda and that it's time for me to
- > realize that our Orthodox brothers are indeed guilty
- > of genocide.
- > Stella, this movies's war images were so intense
- > that it made the Nazis look like angels. I mean it
- > was horrible and any normal person watching this
- > movie will indeed react and say, "what a bunch of
- > bastards those Serbs are" !
- > If I haven't been studying this war for the past 12
- > years then I would be mortified as well.
- > I didn't appreciate my girlfriend's comment on me
- > being swayed by the Greek and Serb propaganda.
- >
- > Stella, you must watch this movie to really know
- > exactly how terrible I feel that I had to watch such
- > a hatchet job on our Serbian brothers and sisters. I
- > know that the Serbs did commit terrible atrocities,
- > I'm not naive. But what about the Croat atrocities,
- > what about the Krajina? What about all the Serbs
- > that were butchered by the Ustache? Why is that so
- > hidden? It's so disrespectful to hide the crimes
- > committed by Croats and muslims of this war, it's
- > disrespectful to all the victim's and their
- > families, regardless of what they are, Serb, Croat,
- > or muslim !!
- > Everybody was a victim of genocide in this war but
- > it's a crime to hide the crimes of the Croats and
- > muslims and try to make it look like it was all done
- > by Serbs. Where is the democracy and freedom of the
- > press?
- >
- > Anyway, please rent this video and you'll see why I
- > am very disturbed by this, it was a total ethnic
- > attack on the Serbian character.
- >
- > All Serbs and Greeks who watch this movie should be
- > outraged and it's time to do something about it !
- >
- > -Agape !
- >

Do you Yahoo!?

Yahoo! Tax Center - forms, calculators, tips, more
<http://taxes.yahoo.com/>

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: zondag 2 februari 2003 14:24
Onderwerp: Room for Yugoslavia in NATO, says
"If the Yugoslav government cooperates with the Hague Tribunal then I see an open door to Europe and the Partnership for Peace."

B92 (Yugoslavia)
January 31, 2003

Room for Yugoslavia in NATO, says Robertson

BELGRADE – Friday - There is room for Yugoslavia in the Partnership for Peace and in NATO, but only if Belgrade fully cooperates with the Hague Tribunal, the secretary-general of the Western Alliance said today.

"Europe wants Yugoslavia. It deserves to be and it has to be in the very centre of European integration, in NATO as well as in the Partnership for Peace and the EU," said George Robertson.

"If the Yugoslav government cooperates with the Hague Tribunal then I see an open door to Europe and the Partnership for Peace," he told Radio Television Serbia.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "Ruza"
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 4 februari 2003 22:53
Onderwerp: Re: Fecilicatie

Hoi Nico en Neeltje,
 vandaag zijn wij heel erg verdrietig met de nieuws da onze geboorteland Joegoslavia is ophouden te
 dat doet ons veel pijn, het is toch land waarin wij geboren zijn, groot geworden zijn en later hebben verlaten
 met het idee om ooit terug te kunnen gaan naar eigen hut, maar dat gevoel is nu helemaal kapot. Ik heb
 vanavond zitten janken, want fascistten hebben het toch gewonnen in deze kwestie, en dat doet pijn. Ja, wat
 nou, het leven moet gewoon door gaan ondanks alle gebeurtenissen, want dit is niet de eerste en zal ook niet
 de laatste zijn, denk ik.

Hoe is het met jullie? Tijd om weer eens elkaar te zien en bij te praten....

Hartelijke groet van mij en Radica,
 Roza

----- Original Message -----

From: Sagittarius
To: despot@wishmail.net
Sent: Tuesday, February 04, 2003 6:37 PM
Subject: Fw: Fecilicatie

----- Original Message -----

From: Sagittarius
To: Ruza
Sent: Monday, February 03, 2003 1:54 PM
Subject: Re: Fecilicatie

Fijn dat je aan me denkt !
 hartelijke bedankt en houdt jullie goed !

liefs,

Nioco

----- Original Message -----

From: Ruza
To: Nico & Neeltje
Sent: Saturday, February 01, 2003 1:02 AM
Subject: Fecilicatie

Hoi Nico,
 wegens drukte niet ieder aan toe gekomen om je te feliciteren met je verjaardag, als nog van harte
 gefeliciteerd en veel goeds voor jou en Neeltje toegewenst,
 Roza en Radica

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer
 informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer
 informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient;>
Verzonden: zondag 2 februari 2003 14:26
Onderwerp: Serbia Seeks to Move Troops to
Serbia Seeks to Move Troops to Kosovo

By MISHA SAVIC
The Associated Press

BELGRADE, Yugoslavia (AP) - Serbia asked NATO on Saturday for permission to send troops back to Kosovo, nearly four years after the alliance bombed Serb forces to oust them from the province, if there is a war in Iraq.

Serbian Prime Minister Zoran Djindjic said Serb troops would fill any security vacuum in Kosovo if NATO withdraws troops for military action in Iraq. However, no plans have been announced to reduce the number of troops in the peacekeeping force because of the current Iraqi crisis.

Kosovo has been administered by the United Nations since 1999, when NATO fought an air war to end then-Yugoslav President Slobodan Milosevic's crackdown on the province's independence-minded ethnic Albanians. A NATO-led peacekeeping force of 30,000 troops is stationed in Kosovo, which remains part of Yugoslavia.

Wing Cmdr. Tony Adams, a spokesman for the NATO force, said the number of troops could be reduced by about half by December if security in the province continues improving.

Adams said he could not respond to Djindjic's request to send 1,000 troops but added, "We have no requirement nor necessity for forces other than the (NATO-led) Kosovo Force to operate in Kosovo."

Ramadan Avdiu, a senior adviser to Kosovo's Prime Minister Bajram Rexhepi, criticized Djindjic's request.

"Any tendency to return those forces in Kosovo is an attempt to destabilize Kosovo and the entire region," he said.

Serbia wants to retain control over Kosovo, while the province's mostly ethnic Albanian population is pushing for independence.

Kosovo still is plagued by scattered violence and most of the 230,000 Serbs and other non-Albanians who fled the province have not been able to return. The Serbs who remain live in isolated enclaves, protected by peacekeepers.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "Ruza" <despot@www.dough.org>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Nico & Neeltje"
<sagitar@hetnet.nl>

Verzonden: zondag 2 februari 2003 0:55

Onderwerp: Seselj!

Police deny attempt to arrest Seselj | 21:50 | B92

□ BELGRADE – Saturday – Claims by Serbian Radical Party leader Vojislav Seselj that police attempted to arrest him last night are not true, Deputy Interior Minister Nenad Milic said today.

Seselj called a news conference today to announce that plainclothes police had been seen last night near his house in the outer Belgrade suburb of Batajnica.

He alleged that they had planned to arrest him and transfer him to The Hague and then announce that he had gone there voluntarily.

Milic today also denied Seselj's claim that a group of British SAS commandos wearing Serbian police were in Belgrade to assist with the arrest of Hague suspects.

"It is not true that there was an attempt to arrest Mr Seselj because there is no basis in law for that. The Hague Tribunal is not interested in Mr Seselj at the moment.

"I sincerely hope that there will be no need for officers of this ministry to arrest Mr Seselj if an indictment is raised against him because he has said that he would go voluntarily.

"Mr Seselj's claim of foreign police and special units being involved is also absolutely untrue.

"The Serbian Interior Ministry is completely capable of meeting its own legal obligations: foreign units have not been and will not be engaged to arrest anybody," said the deputy minister.

Asked whether the ministry was capable of arresting Bosnian Serb leader Ratko Mladic, Milic replied that this would be done as soon as they knew where he was.

"The arrest of Mr Mladic and other Hague suspects isn't a matter of the incompetence of Serbian police but of information on their whereabouts.

"We don't have information on where he is at the moment, but we are trying to locate all Hague suspects. If we find them, we will certainly arrest them.

"There is no question that we are capable of detaining anybody we are looking for," said Milic.

Federal Foreign Minister Goran Svilanovic, who chairs the National Council for Hague Cooperation, said that he had not received any kind of indictment of the Radical Party leader.

"All I know about this is the rumours," he said.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM" <casm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: zondag 2 februari 2003 14:36
Onderwerp: KFOR strength could be halved this
KFOR strength could be halved this year

Jane's Defence Weekly, January 27 2003

By Peter Felstead, Editor, janes.com, London

The troop strength of the NATO-led multinational peacekeeping forces in Kosovo could be reduced by up to half by year-end, according to Kosovo Force (KFOR) commander Italian Army Lt Gen Fabio Mini.

"I can envisage in the transitional period from now to the end of this year going down to 17,000, 15,000, depending on the composition of the forces," Gen Mini told Jane's Defence Weekly on 15 January at the start of the month-long Exercise 'Rapid Guardian 2003' ('RG 03').

KFOR currently has 30,000 troops on the ground alongside 4,458 international police officers belonging to the UN Interim Administration Mission in Kosovo (UNMIK) and 5,175 local personnel from the UNMIK-trained Kosovo Police Service.

"The process of going down from four brigades to three brigades may be implemented this year," Gen Mini added.

http://www.janes.com/defence/land_forces/news/jdw/jdw030127_1_n.shtml

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: zondag 2 februari 2003 16:07
 Onderwerp: Serbia Approves Deal to Bury

Serbia Approves Deal to Bury Yugoslavia

<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/articles/A51056-2003Jan27.html>

Reuters

Monday, January 27, 2003; 4:57 PM

BELGRADE (Reuters) - Serbia's parliament adopted a Western-backed accord on Monday to ditch the bloodied Yugoslav federation in favor of a loose union with the coastal republic of Montenegro.

Serbia and Montenegro – which would also be the name of the new union – are the only two republics remaining in Yugoslavia after the old six-member socialist federation collapsed in bloodshed during the rule of Slobodan Milosevic in the 1990s.

If the Montenegrin and the federal parliaments follow suit and approve the agreement, the name Yugoslavia will be consigned to history after almost 75 years' existence in various forms, mostly under authoritarian rule.

The 250-seat assembly voted with 166 deputies for and 47 against the deal reshaping the federation into a union of Serbia and Montenegro. After also backing implementing legislation, the assembly hall erupted in loud applause.

Montenegro is expected to pass the new union's constitutional charter when its parliament meets on Tuesday. It will formally become a reality once it is approved by the federal parliament at a session which has yet to be called.

Serbian Prime Minister Zoran Djindjic urged deputies not to miss an historic chance to move closer to the developed world, warning against further disintegration in the volatile Balkans.

"I believe that the interest of Serbia will be well protected in this joint state," he said during a heated parliamentary debate which lasted into the evening.

Opponents of the deal ranged from those who want a more centralized state to advocates of full independence for Serbia.

WESTERN PRESSURE

Serbian and Montenegrin leaders agreed under European Union pressure last year to stay together for now in a union leaving most powers in the hands of the republics, but it took them almost a year of wrangling to finalize the deal.

Montenegro reluctantly bowed to Western pressure and shelved plans for breaking away from dominant Serbia for at least three years, when both sides have the right to go it alone.

The EU had feared independence for the republic of 650,000 people would have encouraged other separatist movements, for example among Albanians in the Yugoslav province of Kosovo.

Brussels has made clear that talks on closer ties with the bloc will depend on the establishment of the new union.

Serbia and Montenegro would have a president, to be elected by a 126-strong parliament, as well as a council of ministers including ministers for the defense and foreign affairs.

Yugoslavia was first established as a royal dictatorship in 1929. For much of its history, it was ruled by veteran communist leader Josip Broz Tito, governing with a firm grip from World War II until his death in 1980.

The country once synonymous with harmony between different peoples – Christian Orthodox Serbs, Roman Catholic Croats, Muslim Slavs and others living side by side – fell apart along ethnic lines in the conflicts of the 1990s.

Serb reformers ousted strongman Milosevic as Yugoslav president in late 2000 and shipped him to the United Nations war crimes tribunal the following year, ending a decade of international pariah status for the country.

(Additional reporting by Julijana Mojsilovic)

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM" <casm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: zondag 2 februari 2003 20:30
Onderwerp: Yugoslav Generals to Resist Army
Yugoslav Generals to Resist Army Reform

Will the premiers of Serbia and Montenegro have the stomach to force reform on the armed forces?

By Daniel Sunter in Belgrade (BCR No 402, 31-Jan-03)

The prime ministers of Serbia and Montenegro are about to take control of the Yugoslav armed forces, raising prospects for the reform of a body riddled with institutionalised corruption.

The takeover is due to occur in February, when the former Yugoslav federation is dissolved and replaced by a new, looser union between Serbia and Montenegro. The two republican premiers will then jointly assume responsibility for all former federal institutions.

The change raises hopes that Serbia's premier, Zoran Djindjic, and his Montenegrin counterpart, Milo Djukanovic, will start to tackle the last institution to escape reform since the fall of Slobodan Milosevic.

After Milosevic was toppled in October 2000, the army came under the wing of the new Yugoslav president, Vojislav Kostunica. He then left Milosevic's key figures in place in return for receiving their loyalty in his struggle against his political rival, Djindjic.

But the European Union-sponsored agreement to create a new union between Serbia and Montenegro means Kostunica will cease to be federal president, depriving him of authority of the one state institution he controlled - the army.

The new government plans to appoint Zoran Zivkovic, deputy leader of Djindjic's Democratic Party, DS, as the union's defence minister.

Zivkovic, currently federal minister of police, is a decisive figure and will not shrink from removing Kostunica supporters from the army's top ranks. He is also seen as the kind of man who may be willing to take on powerful vested interests, representing anti-western, financial and generals' lobbies, which will fight reform tooth and nail.

An unsigned army letter published in the Belgrade media in January drew attention to the level of opposition he may expect. The letter claimed the army opposed Zivkovic's appointment and wanted a more "competent" figure in his place.

Besides taking over control of the defence ministry, the constitutional changes will grant Djukanovic and Djindjic total control over the key institution controlling the military apparatus, the Supreme Defence Council, VSO.

Sources close to the Serbian authorities believe the new union government will act fast to dismiss the head of military security, General Aco Tomic and his associates, who acted in concert with Kostunica's advisors to spearhead confrontations with Djindjic.

The same fate is likely to befall a number of security officers who worked under Milosevic to try to foment a civil war in Montenegro,

pushing the 7th Battalion of the army police into clashes with the Montenegrin police.

The same sources believe an additional motive for their dismissal will be found in pressure from the international community over the unresolved issue of the former Bosnian Serb military chief, Ratko Mladic.

The West wants Mladic and his political boss Radovan Karadzic extradited speedily to face trial before The Hague tribunal. Mladic is suspected of hiding in Serbia, and receiving informal support from anti-western elements in the army's security service.

The extradition question has dogged relations with the West and jeopardised US financial aid and Yugoslavia's membership of NATO's Partnership for Peace programme and other international bodies.

The test of the new government's resolve to tackle reform of the army will not only be their willingness to force through changes in personnel but the adoption of regulations harmonising the armed forces with western standards.

Attention will focus in particular on disbanding military security as a separate department, as its existence is widely seen as the mark of an authoritarian state that persecutes dissidents within the military.

Western military analysts will also be watching to see if the government takes on the army's financial lobby, which opposes civilian control over the forces. Officers sympathetic to this lobby still control key positions in the defence ministry and general staff finance departments, although such jobs are invariably in civilian hands in the West.

The fact that these positions remain in military hands in Yugoslavia raises a distinct danger of corruption and of conflict of interest, as the posts involve direct contact with hundreds of millions of dollars earmarked for defence.

Their replacement with civilian experts would incur great resistance from the army's financial lobby, which in the past has not been subject to public scrutiny when making deals.

Military sources say financial corruption is rampant within the Yugoslav army on all levels - from such banal matters as the procurement of food for barracks to the purchase of expensive weapons and new technology.

Several recent incidents have hinted at the extent of this corruption. They include the arrest of the former head of the general staff's financial office, Zivorad Vujicic, for fraud; and several investigations into irregular purchases of equipment for an elite army hospital, the murder of the former defense minister, Pavle Bulatovic and military sales to Iraq.

Besides the need to conduct a thorough clean-up of the ranks, the new administration will face the problem of cutting numbers among the top brass. Yugoslavia has an abnormally large number of generals at 53. Israel by comparison has only 22.

But NATO sources predict fierce opposition from the so-called generals' lobby, which is determined to maintain the military status quo that once existed throughout the former eastern block.

The generals resent civilian scrutiny, and do not want cuts in the number of officers or reductions in total troops numbers, now set at around 70,000, even though many units are maintained only to justify the large number of generals.

If Djindjic and Djukanovic openly confront these entrenched interests within the military, they will be showing the world that they are really in earnest about forcing reform on the armed forces.

Daniel Sunter is IWPR's coordinating editor in Belgrade.

http://www.iwpr.net/index.pl?archive/bcr3/bcr3_200301_402_3_eng.txt

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Calculerende Djindjic zet politieke rivalen buitenspel

31-1-2003

De Joegoslavische president Kostunica heeft de machtsstrijd met zijn rivaal Djindjic voorlopig verloren. De Servische premier heeft middels een koele strategie de populaire Kostunica geïsoleerd.

Van onze correspondent
Olaf Tempelman
BELGRADO

Zo hoog zijn populariteit is, zo klein is plotsklaps zijn macht. De diep verongelijkte gelaatsuitdrukking van Vojislav Kostunica op de omslagen van de opinieweekbladen in de Belgradose krantenkiosken spreekt boekdelen.

Hoe het precies komt en wanneer het precies is gebeurd, valt niet te achterhalen – troebelheid is de Servische politiek eigen. Feit is dat de laatste weken onherroepelijk duidelijk wordt dat de or-

thodox-nationalistische Kostunica de machtsstrijd met zijn aartsrivaal, de pro-westerse manager-politicus Zoran Djindjic, voorlopig heeft verloren.

Binnen een tijdsbestek van een maand zal Joegoslavië overgaan in een nieuwe staat, 'Servië en Montenegro'. Het Joegoslavische presidentschap dat Kostunica thans bekleedt, verdwijnt dan als functie. Djindjic, premier van Servië, ziet zijn bewegingsruimte enorm toenemen: alle cruciale posities in de nieuwe staat zullen worden bekleed door directe of indirecte bondgenoten.

Kostunica is daar meer dan bitter over. Peilingen geven hem een zes tot zeven keer zo grote populariteit als Djindjic. Hij, de ascetische, onkreukbare nationalist, is het die Milosevic heeft verslagen, laat Kostunica niet na te herhalen. In de twee wegens gebrekkige opkomst ongeldig verklaarde Servische presidentsverkiezingen deze herfst kwam Kostunica als eerste uit de bus. En toch heeft hem dat

allemaal niets opgeleverd.

Het is een paradox. Nationalistische politici blijven in Servië onverminderd populair. Overal in het landschap zijn nog de hoofden zichtbaar van de drie presidentskandidaten in de mislukte verkiezingen van december: de 'gematigde' nationalist Kostunica, de immer een pistool dragende ultranationalist Seselj en Arkans oude mafiamaatje Pelevic. Maar op politiek beslissingsniveau is de invloed van nationalistën sinds Milosevic' machtsgreep in de tweede helft van jaren tachtig niet zo gering geweest.

Een succes voor Djindjic. 'Het verschil tussen Djindjic en de nationalistën is dat hij hen niet haat zoals zij hem haten', zegt Ljubica Markovic van het nieuwsagentschap *Beta*. 'Waar zijn tegenstanders wild om zich heen slaan, blijft Djindjic koel, objectief en afstandelijk, waardoor hij de situatie op lange termijn beter inschat. Zo zette hij in 2000 de nationalistische dichter Vuk Draskovic bui-

tenspel. En zo heeft hij nu voorlopig Kostunica van zich afgeschud.

Nog afgelopen zomer leek Djindjic' premierschap aan een zijden draadje te hangen. Kostunica trok zijn afgevaardigde terug uit het Servische parlement en kondigde min of meer een politie-

Premier van Servië wint ook strijd om de macht met Kostunica

ke oorlog af tegen de regering-Djindjic. 'Als hij in de herfst tot president zou worden gekozen, zou hij de regering Djindjic van nabij kunnen ondermijnen, was de redenatie van Kostunica', zegt commentator Dragan Janjic.

Door een boycot van het ultranationalistische electoraat van Seselj werden de verkiezingen geheel tegen Kostunica's verwach-

ting in ongeldig verklaard. Bij de nieuwe verkiezingen in december verzuimde Djindjic met opzet met een eigen kandidaat te komen.

Als de verkiezingen, ditmaal door een boycot van zijn eigen pro-westerse electoraat, opnieuw ongeldig zouden zijn, zouden de presidentiële bevoegdheden voor onbepaalde tijd overgaan in handen van de voorzitter van het Servische parlement. Die functie wordt bekleed door Natasja Micić, een cruciale bondgenote van Djindjic.

De calculatie van Djindjic bleek juist. Micić lijkt pas na de zomer nieuwe presidentsverkiezingen te willen organiseren. Voor Djindjic bieden de komende zes maanden de mogelijkheid hervormingen door te drukken, mits hij erin slaagt voldoende parlementariërs 'af te kopen' om parlementaire obstructie van Kostunica te voorkomen. Na de mislukte presidentsverkiezingen van december trachtte Kostunica in een wanhoopspoging de regering Djindjic

ten val te brengen door te voorkomen dat het parlement de begroting van 2003 zou aannemen. Een week lang streden Djindjic en Kostunica om de gunst van een vijftal 'omkoopbare' parlementariërs. Djindjic kreeg er drie over de streep, genoeg om zijn regering in het zadel te houden.

De laatste schakel in de marginalisering van Kostunica vormde Milo Djukanovic, premier van de deelrepubliek Montenegro, die zich liever vandaag dan morgen van Servië afscheidt. Door de goede samenwerking tussen Djindjic en Djukanovic is de nieuwe staat 'Servië en Montenegro' binnenkort een feit, en daarmee het einde van het Joegoslavische presidentschap van Kostunica. Djindjic en Djukanovic zijn vergelijkbare politici: pragmatisch, pro-westers, en principeloos. Het valt allesbehalve uit te sluiten dat Djindjic Djukanovic op termijn de onafhankelijkheid heeft toegezegd, mits hij nu meewerkt aan het isoleren van Kostunica.

Sagittarius

Van: "Ruza" <despot@www.dough.org>
Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Ruza Despotovic"
Verzonden: woensdag 29 januari 2003 2:58
Onderwerp: Vladimir Krsljanin
Scrap The Hague Tribunal
June and John Kelly - 24.12.2001 02:04

In Solidarity - Freedom for Mr Milosevic/scrap The Hague Tribunal.

To Mr Vladimir Krsljanin and all members of the Belgrade Forum:

Dear Mr Krsljanin

This is by way of thanking you very sincerely for addressing to us such vital information related to the disgraceful and totally unjust and illogical scapegoating of Mr Milosevic and the peoples of Serbia for doing nothing more nor less than defending their country against foreign invaders.

As Franz Kafka said "In our time not the murderer but the victim will be considered guilty".

We recently held a public meeting here in Mullingar in the midlands region of the Republic of Ireland highlighting the plight of the people of Iraq enduring on the long term the remorseless and cruel campaign against them by the West resulting in such great deprivation and loss of life and illness of every disposition amongst the most vulnerable members of the community.

Speakers at the meeting were Richard Becker the Western Region Co Director of the International Action Centre in San Francisco. Richard has been actively involved in the anti-war and anti-sanctions movements in the USA for over 25 years. In 2000 he was co-producer of the video "Blockade:The Silent War Against Iraq" documenting the catastrophic effects of the UN sanctions on Iraq. Richard co-authored "The Children Are Dying", a book published by the IAC in 1996 documenting the effects of sanctions on the Iraqi people, and was also a contributing author of the book "Challenge To Genocide: Let Iraq Live (1999) documenting the movement against US war and sanctions in Iraq. Becker was co-producer of the award-winning video "Genocide by Sanctions" (1998).

Richard Becker is also co-author of the IAC book "NATO in The Balkans" (1998) and was a founder of the Emergency Mobilization to Stop the War (1999). Richard spoke at many teach-ins, forums and other events on the 1999 US/NATO war in Yugoslavia. Richard Becker visited Yugoslavia twice during the NATO bombing and is a co-producer of the video, NATO Targets.

Richard Becker is now lead organiser of the A.N.S.W.E.R. coalition in the United States which was formed to oppose the bombing of Afghanistan.

Tom Nagy, Professor of Expert Systems at George Washington University in Washington DC. Professor Nagy is an anti-sanctions activist in the USA.

Over the last two years, Prof Nagy discovered documents of the United States Defense Intelligence Agency proving beyond a doubt that, contrary to the Geneva Convention, the U.S. government intentionally used sanctions against Iraq to degrade the country's water supply after the Gulf War.

Felicity Arbuthnot is a journalist who has worked tirelessly for the past 11 years to highlight the plight of the Iraqi people with respect to the indiscriminate use of depleted uranium during the Gulf War and the devastating effects this type of warfare is having on the Iraqi population.

Felicity has visited Iraq 23 times. She has worked extensively with journalist, John Pilger and recently on his documentary on Iraq, "Squeezed to Death".

The guest speakers also addressed meetings at Trinity College Dublin and at University College Cork. The meetings were organised by the Campaign To End Iraq Sanctions - Ireland. It was a great privilege to have the opportunity to learn so much from the speakers and we are most grateful to them for travelling to Ireland share their knowledge with people here.

The singular hypocrisy to the West bringing charges of genocide against Mr. Slobodan Milosevic whilst maintaining death dealing sanctions against the people of Iraq is indicative of an abandonment of logic and international law in this era of unprecedented imperialist endeavour by the combined forces of the West.

Again we thank you for the invaluable information and be assured that we use it to best advantage.

Sorry we have been so tardy in giving response to your communications. We do not have an Internet/home computer facility of our own or any of the more or less now everyday technological facilities having to rely on the expert and friendly services of staff of our local cyber cafe.

Our warmest best wishes for the season and the New Year which we hope to be, against all the odds you might say, a peaceful one characterised for a change by some degree of rationality.

June and John Kelly - Republic of Ireland -

We thank sincerely also other people who send us information on the Hague so-called Tribunal - We will be writing to them individually in the New Year.

☐ Website: <http://www.DeWaarheid.nu/>

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM" <casm_b@btopenworld.com>
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: maandag 27 januari 2003 10:13
 Onderwerp: U.S. Offers Belgrade a Deal for 3 Wanted
U.S. Offers Belgrade a Deal for 3 Wanted Men
 New York Times - By DANIEL SIMPSON

S <<http://graphics7.nytimes.com/images/dropcap/s.gif>> ARAJEVO, Bosnia and Herzegovina, Jan. 23 - The United States has offered to drop its demand that Yugoslavia send several war crimes suspects to the United Nations tribunal in The Hague if three of the most wanted fugitives are arrested by March 31, a State Department official said today.

Pierre-Richard Prosper, the United States ambassador at large for war crimes issues, said in an interview here that Washington would also remove conditions imposed on financial aid for Yugoslavia if it extradited the three men. The foremost on the list is Ratko Mladic, the Bosnian Serb general accused of genocide.

"The time has come to resolve this matter once and for all," Mr. Prosper said during a visit to Bosnia after two days of talks with Yugoslav officials in Belgrade.

But Yugoslav officials said there seemed to be little hope that the offer would bring the issue to a conclusion, at least not immediately. "I'm not optimistic about our ability to comply with these demands by March 31," said Zoran Djindjic, the prime minister of Serbia, whose intervention has been critical to securing previous arrests and extraditions.

Since Slobodan Milosevic was ousted as president of Yugoslavia - which consists of Serbia and Montenegro - more than two years ago, Congress has demanded annual certification from the secretary of state that Yugoslavia is cooperating on war crimes before approving financial aid for the coming year.

But Mr. Prosper said the condition, which has persuaded officials in Belgrade to hand over Mr. Milosevic and several other suspects, would be waived if General Mladic and two others were sent to face prosecutors in The Hague.

"The finish line is essentially in sight," the ambassador said after talks with international officials in Sarajevo, where he vowed to redouble American efforts to help arrest the wartime Bosnian Serb leader Radovan Karadzic, who is hiding in Bosnia. "We can see what needs to be done to put this certification process completely behind us."

Officials in Serbia, the dominant republic in what remains of Yugoslavia after the Balkan wars of the 1990's, have resisted continued pressure to arrest General Mladic, who is regarded by die-hard supporters as a national hero.

The government and the army insist that they have no idea where he or the two other suspects specified by the ambassador - Maj. Veselin Slijivancanin and Capt. Miroslav Radic - are hiding, a contention that Mr. Prosper disputed.

"We believe that they have the ability to locate these individuals," he said. "There's no reason to believe they are not in Serbia."

The prospect of an end to demands from Washington for greater cooperation with the United Nations tribunal should provide Serbian

leaders with a powerful incentive to take political risks, Mr. Prosper argued.

"We laid out a clear path for them that will allow for these war crimes issues to be put behind them," he said, adding that outstanding cases could then be ceded to Yugoslav courts rather than left in the hands of an international tribunal that many Serbs regard as biased.

Officials in Belgrade reacted cautiously to the offer.

The Yugoslav foreign minister, Goran Svilanovic, said he had asked Mr. Prosper for American help to apprehend the three suspects, who are among 23 fugitives from across the Balkans being sought by the tribunal. But he declined to specify what form that support would take.

Mr. Prosper said the United States had not ruled anything out, including the possibility of Americans helping to try to make arrests.

"They haven't said, 'We need A, B, C and D,' " he said. "If they come to us with a particular need we're going to look at it seriously. We are willing to entertain logistical requests that come from the government."

The offer marks a shift in American policy, motivated in part by the Bush administration's desire to wind down its involvement in the Balkans as soon as possible.

But the chances of success remain slim, given the political instability in Yugoslavia stirred up by a long-running feud between Mr. Djindjic, a pro-Western pragmatist, and the Yugoslav President, Vojislav Kostunica, who is more conservative and nationalist in outlook.

Mr. Djindjic's government has lost the backing of Mr. Kostunica's party and can muster a majority in Parliament only by enlisting the support of some of Mr. Milosevic's old allies, who bitterly oppose further extraditions.

Eager to secure millions of dollars in badly needed international aid but fearful of ordering Serbian troops to risk death in a shootout with General Mladic's guards, Mr. Djindjic has been confronted with a tricky problem.

"This looks like a very clumsy move by the State Department," said Dejan Anastasijevic, a reporter with the weekly newsmagazine Vreme. "Djindjic can see the political risk involved in going after Mladic, and he knows it's higher than any political gain from hanging on to American aid."

<http://www.nytimes.com/2003/01/24/international/europe/24YUGO.html?ntem>
ail1

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM" <casm_b@btopenworld.com>
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: zondag 26 januari 2003 22:28
 Onderwerp: Letter of Slobodan Milosevic to SPS on the eve of

To the members and organs of SPS

Since my arrest until today, none of my messages sent to the Head Committee of SPS have been accepted, not to speak about the direct cooperation of the individuals from the top of the Party in my arrest and delivery to The Hague.

Shortly after I appeared in The Hague, I have warned the Head Committee in direct address by phone about the Fifth Column led (that time) by B. Ivkovic, demanding that they should be immediately expelled from SPS. Even that was not accepted, with the explanation that I have been uninformed.

With the same explanation of my that time being "uninformed", a vicious, coward attack from the "top" of SPS has followed, lasting until now.

Today, everyone in Serbia is well aware that I have not been uninformed:

Obviously and in front of the public, the puppet government in Serbia has survived exactly with the help of the votes of that Fifth Column in the Parliament of Serbia.

This year, under the influence of the other assistants of the Quisling government at the top of SPS, the Head Committee refuted the policy of the people's unity and in presidential elections, despite my warnings, again made a big favor to DOS, followed by further, final compromitment of SPS, dissolution of the block of left and patriotic forces and constant sabotage of any activity related to this struggle at The Hague.

The group that directs the activity of the SPS Head Committee has exposed itself in front of every citizen in Serbia who has eyes and ears - as obedient **servant of the servants** of our enemies. Of the enemies of our country and people.

Now, under the auspices of the regime, they prepare a certain Congress of SPS (for which they have also used a fraud - that they work with my consent) aimed to change substantially the character of SPS, in fact to liquidate the SPS as a party of left and patriotic forces, being the main obstacle for the break-up of Serbia and for stepping on the national dignity.

But the policies and every practical activity of SPS can not be imagined without clear commitments concerning the state and national interests and the necessity of the people's unity for the downing of the puppet regime in Serbia.

I write this letter for a single reason - that nobody in SPS can claim that he was uninformed about the real intentions of the actual "top" of the party.

Meaning as well that those who join the party of Minic and Dacic should clearly understand the weight of the act of treason they take part in.

I am writing, as well, to make impossible any manipulation with my name.

I don't have a slightest doubt about their sincere wish that I should be President of SPS in prison and they should lead the Party in the way opposite to the policy I struggle for. To conduct

policy which would follow the orders of the bosses of the present puppet regime. Against Serbia.

Therefore: Regarding the policy of people's unity in the interest of Serbia there could be no compromise. Also, there could be no compromise regarding my demand to expel the Fifth Column out of SPS. Until the last one. To finish it formally, since they are in fact already a part of the puppet structure to which they serve.

Everyone who participates in the dirty work of the groups around Minic and Dacic **can not be any longer considered as member of SPS.**

I know that their reaction will be of bureaucratic character as they themselves are. Their reaction will be: It is against the Statute. **I have expelled them in an unstatutory way.**

I am telling them: Gentlemen and former comrades, I invite you expel me in a statutory way!

We are certainly not at the same side. Fortunately.

The Party has to be freed from such creatures and to protect its face before the people to whom we respond.

None of their show votings in any forum, can not change this resolute stance of mine. No compromise.

To all citizens, to everyone who supports the struggle for freedom, to all fighters for Free Serbia I wish all luck in the New Year.

Until victory.

S. Milosevic

P.S.

I see from newspapers that **they intend to elect me as President of SPS** in that "congress", for which they have consulted me neither about the call, nor about the documents, and simply - about nothing.

In fact, in their "congress" they perform the same manipulation as Ivkovic made in his "congress" by electing me as honorary president without my knowledge and my will.

For me, to accept such a manipulation would be the same as to recognize this false court at The Hague.

Members and organs of SPS should know that I have no relation neither with their "congress" nor with the party of Minic and Dacic.

And to be perfectly clear: **I do not allow them to use my name. I do not allow that under my name they conduct the policy I struggle against.**

To all those, who in spite of my warnings, turn back and go into the party of Minic and Dacic, I wish bon voyage. But without me.

To the consequent members of SPS and to all patriotic forces and citizens of Serbia I wish success in the struggle for Freedom.

Until victory.

S. Milosevic

To join or help this struggle, visit:

<http://www.sps.org.yu/> (official SPS website)

<http://www.belgrade-forum.org/> (forum for the world of equals)

<http://www.icdsm.org/> (the international committee to defend Slobodan Milosevic)

icdsm temporary address:

<http://emperor.vwh.net/icdsm/index.htm>

for your donations:

<http://emperor.vwh.net/icdsm/donations.htm>

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Nieuwe Bosnische regering telt veel nationalisten

SARAJEVO, 14 JAN. Het Bosnische parlement heeft gisteren de nieuwe Bosnische regering het groene licht gegeven. In die regering hebben de drie grote nationalistische partijen van de moslims, de Kroaten en de Serviërs een grote meerderheid.

De vorming van de nieuwe, negen leden tellende regering is het resultaat van de parlementsverkiezingen van afgelopen herfst, die door de nationalistische partijen gewonnen. De nieuwe premier is Adnan Terzić, vice-voorzitter van de Partij van Democratische Actie SDA, de moslim-partij die naast het premierschap ook het ministerie van Mensenrechten en Vluchtelingen heeft gekregen. De gematigde moslimpartij SZBiH (Partij voor Bosnië-Herzegovina) heeft één ministerspost, die van Burgerzaken.

De Bosnische Kroaten zijn eveneens met drie ministers in het kabinet vertegenwoordigd. Ze zijn alle drie lid van de radicaal-nationalistische partij HDZ (Kroatische Democratische Gemeenschap). De HDZ bezet de ministeries van Veiligheid, Buitenlandse Handel en Financiën.

Ook de Bosnische Serviërs hebben drie ministersposten. De nieuwe minister van Buitenlandse Zaken is Mladen Ivanić, voormalig

premier van de Servische Republiek in Bosnië en leider van de gematigd hervormingsgezinde Partij van Democratische Vooruitgang PDP. De PDP heeft ook het ministerie van Transport en Communicatie.

De laatste ministerspost, die van Justitie, is gereserveerd door de radicaal-nationalistische Servische Democratische Partij SDS. Wie minister wordt, is nog onduidelijk, omdat de internationale bestuurder van Bosnië, Paddy Ashdown, zijn goedkeuring nog moet geven. Waarom hij dat nog niet heeft gedaan is niet bekend.

Het parlement gaf het kabinet van Terzić met 24 stemmen voor en negen stemmen tegen (bij zeven onthoudingen) zijn vertrouwen.

De federale Bosnische regering heeft weinig te vertellen: haar taak is vooral coördinerend. De uitvoerende macht is, onder strenge supervisie van de internationale gemeenschap in de persoon van Ashdown, geconcentreerd bij de twee territoriale entiteiten, de moslim-Kroatische federatie en de Servische Republiek. Premier Terzić beloofde gisteren in het parlement de economische hervormingen te versnellen, de rechtsstaat te schragen en de banden met de Europese Unie aan te halen. (Reuters, AP, AFP)

Servië: top geheime dienst ontslagen

Door een onzer redacteurs
ROTTERDAM, 24 JAN. De Servische regering heeft de chef van de geheime dienst en zijn plaatsvervanger ontslagen. De twee zijn weggestuurd omdat hun dienst te weinig doet om oorlogsmisdadigers op te pakken.

Officieel werd geen reden opgegeven voor het ontslag van Andrija Savić, chef van het Bureau voor Veiligheid en Informatie (BIA), zoals de Servische inlichtingendienst na de ontmanteling van de Staatsveiligheidsdienst van ex-president Milošević heet, en voor dat van Savić plaatsvervanger Milorad Bracanović. Diens ontslag is overigens officieel nog niet bevestigd.

Een hoge politiefunctionaris zei tegen het persbureau AP dat het ontslag samenhangt met de kwestie van door het Joegoslavië-tribunaal opgeëiste verdachten die zich in Servië bevinden. Eerder deze week dreigde de Amerikaanse gezant Pierre-Richard Prosper in Belgrado dat de Amerikaanse hulp wordt stopgezet als de regering in Belgrado niet voor 31 maart drie verdachten aan het Joegoslavië-tribunaal uitlevert. Premier Zoran Djindjić van Servië hield daarop de BIA, die steeds als er een aanklacht van het Joegoslavië-tribunaal komt, zegt niet te weten waar die verdachte zich bevindt.

De nieuwe regering van Bosnië krijgt van Bosnië-bestuurder Ashdown meer zeggenschap dan de vorige regeringen sinds 'Dayton'.

Door onze redacteur
PETER MICHIËLSEN
ROTTERDAM, 23 JAN. Onder auspiciën van Paddy Ashdown, Hoge Vertegenwoordiger voor Bosnië, is een nieuwe Bosnische regering aan de slag gegaan. Een regering die op saillante punten breekt met het post-Dayton-verleden. Want Ashdown, Bosnië-bestuurder sinds mei vorig jaar, houdt er een andere benadering op na dan zijn voorgangers, de Zweed Carl Bildt (1995-97), de Spanjaard Carlos Westendorp (1997-99) en de Oostenrijkse Wolfgang Petritsch (1999-2002).

Het vredesakkoord van Dayton, dat een eind maakte aan drie jaar oorlog, voorzorg in de vorming van een zwak centraal gezag en legitimeerde de twee territoriale entiteiten – de moslim-Kroatische federatie en de Servische Republiek – met veel autonomie. De regering in Sarajevo telde maar drie ministeries (Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Burgerzaken). In 2000 werd kwamen er twee bij, die van Mensenrechten en Financiën.

Bulldozer Ashdown rekt in Bosnië regels van 'Dayton' op

Vorige week werden er nog drie ministeries aan de centrale regering toegevoegd, die van Justitie, Veiligheid en Transport.

Bovendien heeft Ashdown de ministeries gestroomlijnd. De ingewikkelde afspraken van Dayton werden bijgesteld. Tot nu toe had elk ministerie een minister en twee onderministers, elk afkomstig uit een van de drie etnische groepen, de moslims, de Kroaten en de Serviërs. Deze drie rouleerden binnen het ministerie. Elk besluit van de minister moest de toestemming van de twee onderministers hebben. Verder rouleerden de functies van de premier en de twee vice-premiers voortdurend onder de ministers. Het systeem garandeerde totale etnische gelijkheid. Het garandeerde ook dat het centrale gezag zwak en inefficiënt was en dat altijd zou blijven.

De nieuwe regels zijn anders. De regering moet efficiënter kunnen werken. De functies van de premier en vice-premier liggen daarom voortaan vast. Er wordt niet meer gerouleerd. Ook binnen de

ministeries houdt het rouleren op: er zijn een premier, acht ministers en acht onderministers en dat is alles. Wat wel gehandhaafd blijft in de gelijke etnische vertegenwoordiging: de regering telt drie moslims, drie Serviërs en drie Kroaten. Premier is de moslim Adnan Terzić. In de regering zijn de drie nationalistische ('oorlogs')partijen van de drie gemeenschappen vertegenwoordigd, maar ook twee gematigde partijen van de moslims en de Serviërs.

De nieuwe opzet maakt duidelijk dat Ashdown gezag van de regeringen van de moslim-Kroatische federatie en de Servische Republiek wil overhevelen naar de centrale Bosnische regering. Geen wonder dat de entiteiten daar niet veel voor voelen. Vooral de Bosnische Serviërs, die al sinds 1995 de centrale regering zo veel mogelijk ondermijnen en zo nauw mogelijk banden met Servië onderhouden, zijn niet blij.

De entiteiten leveren niet alleen gezag in, maar ook geld. Ashdown wil de uitgebreide centrale rege-

ringfinanciering door de invoering, op 'nationaal' niveau, van BTW – maar het zal nog anderhalf jaar duren voordat die er is. Hij wil ook een deel van de douane-opbrengst van de entiteiten beschikbaar stellen aan de centrale regering. Dat is slecht nieuws voor die entiteiten, want die douane-opbrengst maakt zeventig procent uit van hun inkomsten.

De benadering van Ashdown is anders dan die van zijn voorgangers. Bildt had weinig macht. Westendorp kreeg meer bevoegdheden, maar pas Petritsch maakte daar op brede schaal gebruik van. Hij legde hervormingen per decreet op als de partijen het niet eens werden. Aan de andere kant was Petritsch een moeilijk benaderbaar, autoritair bestuurder die zich veel met details bezighield.

Ashdown, een geroutineerd politicus, is niet minder autoritair – zijn bijna onbeperkte macht stelt hem daartoe in staat en het gebrek aan toenadering tussen de politieke leiders van moslims, Serviërs en Kroaten dwingt hem er ook toe.

Hij is agressief en loopt als een bulldozer door de Bosnische realiteit. Maar hij is wel benaderbaar en zelfs populair in Bosnië. Toen Ashdown vorig jaar voor het eerst naar Banja Luka ging, de hoofdstad van de Servische Republiek, overnachtte hij niet in een hotel maar bij een moslimfamilie. Hij gaat – anders dan de stijve Petritsch – in Sarajevo te voet of per tram naar zijn kantoor en praat met passanten. Zijn agressiviteit is niet arrogant en richt zich vooral tegen de corrupte en onverbeterlijke politieke elite van de drie etnische gemeenschappen. De Bosnische burger mag de informele Ashdown wel.

Bijzonder is ook Ashdowns pragmatische houding tegenover de leiders van de nationalistische partijen van de drie gemeenschappen. Anders dan Petritsch, die zich radicaler tegen de 'oorlogspartijen' opstelde, zegt Ashdown dat hij bereid is met iedereen te werken die wil hervormen. De 'oorlogspartijen' bezetten de meeste posten in de nieuwe Bosnische regering.

Eind vorig jaar stelde Ashdown een commissie samen die hem moet helpen hindernissen op te ruimen die nu nog investeringen in de weg staan. De naam van de commissie weerspiegelt zijn stijl: de Bulldozer-Commissie.

Belgrado twijfelt na eis van de VS

BELGRADO, 23 JAN. De Servische premier, Zoran Djindjić, is „niet optimistisch” over de mogelijkheid vóór 31 maart drie wegens oorlogsmisdaden gezochte Serviërs uit te leveren aan het Joegoslavië-tribunaal.

De Amerikaanse gezant Pierre-Richard Prosper zei dinsdag tegen Djindjić dat de Amerikaanse en wellicht ook andere westerse hulp wordt stopgezet als de drie – de Bosnisch-Servische generaal Ratko Mladić en de Joegoslavische officieren Veselin Šljivančanin en Miroslav Radić – niet op 31 maart in Den Haag zijn. Op die dag moet de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Powell in Washington het Congres melden of Joegoslavië genoeg vooruitgang heeft gemaakt in de samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal; een negatief oordeel betekent het eind van de Amerikaanse hulp.

Premier Djindjić zei gisteren „niet optimistisch te zijn over ons vermogen per 31 maart aan deze eisen te voldoen”, maar waarschuwde tegen paniek. „Het zou goed zijn als die tweehonderd, driehonderd miljoen dollar het land binnen zouden komen, maar het is geen tragedie als het niet gebeurt.”

Het gezaghebbende Joegoslavische nieuwsbulletin VIP meldt vandaag dat de opmerking is bedoeld om de bevolking gerust te stellen, maar dat Djindjić zeker zal proberen aan de Amerikaanse eis te voldoen. VIP leidt dat af uit zijn opmerkingen over de BIA, de staatsveiligheidsdienst, die elke keer als de internationale gemeenschap namen van verdachte oorlogsmisdadigers noemt, roept dat ze niet weet waar die zich bevinden. De BIA, aldus Djindjić gisteren, moet „meer doen in dit opzicht”. „We lijken als staat tamelijk onverantwoordelijk als we elke keer dat een opsporingsbevel voor iemand wordt uitgegeven, zeggen dat we niet weten waar hij is”, aldus de Servische premier, geciteerd door VIP.

Djindjić wees op Prosper's belofte, dat de drie gezochte Serviërs de laatsten zijn die Belgrado moet uitleveren; andere oorlogsmisdadigers mogen de Serviërs zelf berechten. Djindjić zei gisteren dat Mladić, Šljivančanin en Radić zich zelf moeten melden; het is immers, zei hij, „een opperste patriottische daad het land te verlossen van voorwaarden [van de internationale gemeenschap]”.

De Joegoslavische minister van Buitenlandse Zaken, Goran Svilanović, zei gisteren tegen gezant Prosper dat de VS moeten helpen de drie te vinden. „De vastbeslotenheid met het Joegoslavië-tribunaal samen te werken staat niet ter discussie. Wat wel ter discussie staat is ons vermogen om die personen op te sporen”, aldus de minister. (Reuters, AFP, AP)

Uitbreiding EU naar Balkan in versnelling

Door onze correspondent

ATHENE, 11 JAN. Het proces van uitbreiding van de Europese Unie op de Balkan komt in een versnelling. De Griekse premier Constantinos Simitis, die sinds begin deze maand EU-voorzitter is, verwacht dat Kroatië al binnen enkele weken een officiële aanvraag voor het EU-lidmaatschap indient. Hij zei gisteren dat het daarna enkele jaren kan duren voordat Kroatië de officiële status van kandidaat krijgt en onderhandelingen over toetreding tot de EU kunnen beginnen.

De Europese regeringsleiders bereikten vorige maand in Kopenhagen overeenstemming om de EU in 2004 uit te breiden van vijftien tot vijftientwintig lidstaten. Verdere uitbreiding op de Balkan gold als een zaak van zeer lange termijn. In het najaar van 2000 stelde de EU voor de verre toekomst lidmaatschap in het vooruitzicht aan Kroatië, Macedonië, Bosnië, Servië, Montenegro en Albanië. Voorlopig sloot de EU alleen stabiliteitsovereenkomsten met de Balkanlanden. Die voorzagen in hulp voor de economie, de justitie en de opbouw

van democratie. Verwacht werd dat de landen zich daardoor gestaag zouden aanpassen aan EU voorwaarden wat betreft democratie, mensenrechten en economie. Sindsdien maakt de EU zich echter toenemend zorgen over de stijgende criminaliteit op de Balkan. Om als kandidaat-lid onderhandelingen met de EU te kunnen beginnen is Kroatië gedwongen de bestrijding van georganiseerde misdaad en mensenhandel op te voeren.

Slovenië is tot nu toe de enige republiek van het voormalige Joegoslavië die tot de EU kan toetreden. Het land behoorde afgelopen december tot de landen die op de top van Kopenhagen met succes toetredingsonderhandelingen afsloten. Romano Prodi, de voorzitter van de Europese Commissie, zei gisteren tijdens een persconferentie in Athene: „Griekenland en de Balkan moeten naar elkaar toe groeien. Op lange termijn moet de Balkan een deel van de EU worden. Alle Balkanlanden kunnen lid worden.” Griekenland werd in 1981 als eerste Balkanstaat lid.

Nieuwe regering in Banja Luka

BANJA LUKA, 20 JAN. In Banja Luka is een nieuwe regering van de Servische Republiek in Bosnië aangetreden. De regering wordt geleid door de 47-jarige econoom Dragan Mikerević, die eerder minister van Europese Integratie in de centrale Bosnische regering en tot begin januari van dit jaar premier van Bosnië is geweest.

De nieuwe regering is de eerste in Banja Luka waarin de minderheden op niveau – zoals afgesproken met de internationale bestuurder van Bosnië – zijn vertegenwoordigd: onder de zestien ministers zijn acht Serviërs, vijf moslims en drie Kroaten. De partij die het best is vertegenwoordigd is de Partij van Democratische Vooruitgang

(PDP), waarvan Mikerević zelf een prominent lid is en die wordt geleid door zijn voorganger als premier, Mladen Ivanić (die nu minister van Buitenlandse Zaken van Bosnië is). De PDP, die doorgaat voor gematigd en hervormingsgezind, heeft vijf ministersposten. De radicaal-nationalistische Servische Democratische Partij (SDS), de partij die is gesticht door de wegens oorlogsmisdaden gezochte Radovan Karadžić, heeft vier ministersposten. De SDA (Partij van Democratische Actie), de nationalistische partij van de Bosnische moslims, is met drie ministers vertegenwoordigd. De andere ministers in de nieuwe regering zijn partijloos.

De nieuwe regering is het resultaat van parlementsverkiezingen die afgelopen herfst werden gewonnen door de nationalistische SDS. De SDS heeft 26 van de 83 zetels in het parlement van de Servische Republiek.

Mikerević zei bij zijn aantreden dat economische en sociale hervormingen en Europese integratie de prioriteiten van zijn regering zullen vormen. Hij brak een lans voor de bestrijding van de criminaliteit: „Voor de autoriteiten van de Servische Republiek is de tijd gekomen om zich eerst en vooral te interesseren voor de economie en afstand te nemen van corruptie en criminele activiteiten”, zo zei hij bij zijn aantreden. (AFP)

Macedonische militie bindt na twee dagen alsnog in

SKOPJE, 24 JAN. In Macedonië hebben gisteren honderden zwaar bewapende paramilitairen na twee dagen een wegblokkade opgeheven. Een confrontatie met de politie werd voorkomen na overleg van hun vertegenwoordigers met de president en de premier van Macedonië.

De rond zeventienhonderd rebellen zijn lid van de Leeuwen, een 1200 man sterke militie die twee jaar geleden werd gevormd en bewapend door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, Ljube Boškovski, een uitgesproken havik in

het toen spelende conflict met Albanese rebellen. De Leeuwen, die speciaal tegen de opstandige Albanen werden ingezet, werden al snel berucht om de wreedheid die ze bij hun optreden aan de dag legden. Veel leden van de militie zijn criminelen of voormalige crimine-

Inmiddels is het conflict met de Albanese minderheid, althans formeel, bijgelegd en heeft het nationalistische bewind waarvan Boškovski deel uitmaakte plaatsgemaakt voor een door de sociaal-democraten gedomineerde coalitie,

die de Leeuwen wil ontmantelen – dit mede op aandringen van de internationale gemeenschap, die herhaaldelijk tegen het brute optreden van de Leeuwen heeft geprotesteerd.

Woensdag maakten de Leeuwen echter duidelijk daar niets voor te voelen. Met vrachtwagens en jeeps blokeerden ze op twintig kilometer van Skopje de weg naar Blače, op de grens met Kosovo. Toen de regering tweehonderd politie-mannen stuurde, haalden de Leeuwen uit hun vrachtwagens automatische wapens en anti-tankkra-

ketten te voorschijn om duidelijk te maken dat ze zich zouden verdedigen. Een aantal Leeuwen betrok stellingen langs de weg, gewapend met zware machinegeweren. De politie trok zich daarop een paar honderd meter terug.

De Leeuwen weigerden gisteren te praten met minister van Binnenlandse Zaken Hari Kostov – die zich met politie-zaken bezighoudt – omdat ze „niet gemanipuleerd willen worden”. Die weigering werd niet nader toegelicht.

Hun vertegenwoordigers spraken wel met president Boris

Trajkovski en premier Branko Cervenkovski. De Leeuwen eisten achterstallig salaris en hun integratie in de reguliere Macedonische politie. Cervenkovski beloofde gisteren hun eerste eis in te lossen. Een woordvoerder van de Leeuwen zelf meldde dat wordt onderzocht of de helft van de militieleden kan worden ingelijfd bij de politie, na een normale sollicitatie. Maar Cervenkovski kondigde juridische stappen aan tegen „de muiters”. „Het land heeft zo'n eenheid [als de Leeuwen] niet nodig”, aldus de premier. (AP)

EU-politie van start in Bosnië

SARAJEVO, 16 JAN. De Europese Unie lanceerde gisteren haar eerste veiligheidsmissie: de vorming van een EU-politiemacht in Bosnië. De EU-politie, die de VN-politie vervangt die zeven jaar dienst heeft gedaan in Bosnië, bestaat uit vijfhonderd officieren uit de vijftien EU-landen, achttien andere Europese landen en Canada. Ze houdt o.a. toezicht op de 16.000 politie-agenten van de twee Bosnische entiteiten, de moslim-Kroatische federatie en de Servische Republiek, en op de Bosnische grensbewaking. (Reuters)

Bosnië: natievorming zonder een nooduitgang

Het Westen is Bosnië-moe. Sommigen twijfelen aan het nut van langer blijven. Er klinken weer pleidooien voor de opdeling van het land. Het vredesproces in Bosnië is morsdood. Reden waarom weggaan een nog slechtere optie is dan blijven.

Van onze correspondent
Olaf Tempelman
SARAJEVO

Officieel is Bosnië een land. Tussen Servië en het door Serviërs etnisch gezuiverde deel van Bosnië staat een grenspaal. Maar is het een echte grens? Zo goed kent de Belgradose buschauffeur de Bosnisch-Servische douaniers hier, dat hij bijna een halfuur blijft kletsen en dan mag doorrijden.

De echte grens volgt pas vele uren later, na een troosteloze rit door wat je gerust het rijk van Karadzic mag noemen: de Republika Srpska, Servisch Bosnië. Onder leiding van Karadzic werd het gebied gezuiverd. Ergens in een kelder van een klooster in dit treurige, commercieel dode gebied moet hij nog steeds ondergedoken zitten.

De echte grens ligt in Sarajevo zelf. De bus die vroeg in de ochtend uit de Servische hoofdstad Belgrado naar de Bosnische hoofdstad vertrok, blijkt niet het centrale busstation als eindbestemming te hebben: dat ligt in Moslimgebied. Het alternatief is een desolate parkeerplaats in een voorstadje dat na de Dayton Akkoorden van 1995 in Servische handen bleef.

Een stadje? Het grauwe parkeerterrein wordt omringd door kapotgeschoten nieuwbouwhuizen. Op een kale besneeuwde heuvel ergens in de verte staat een orthodoxe koepelkerk. Leven is hier niet te bekennen, laat staan multi-etnisch leven. Het allereerste artikel dat bij het verlaten van de bus wordt aangeboden, is de Karadzic-kalender 2003. Voor iedere maand één Karadzic. In januari in bontjas. In augustus in tropicanahemd. Als alternatief is er ook nog een Mladic-kalender: twaalf maanden per jaar legergroen.

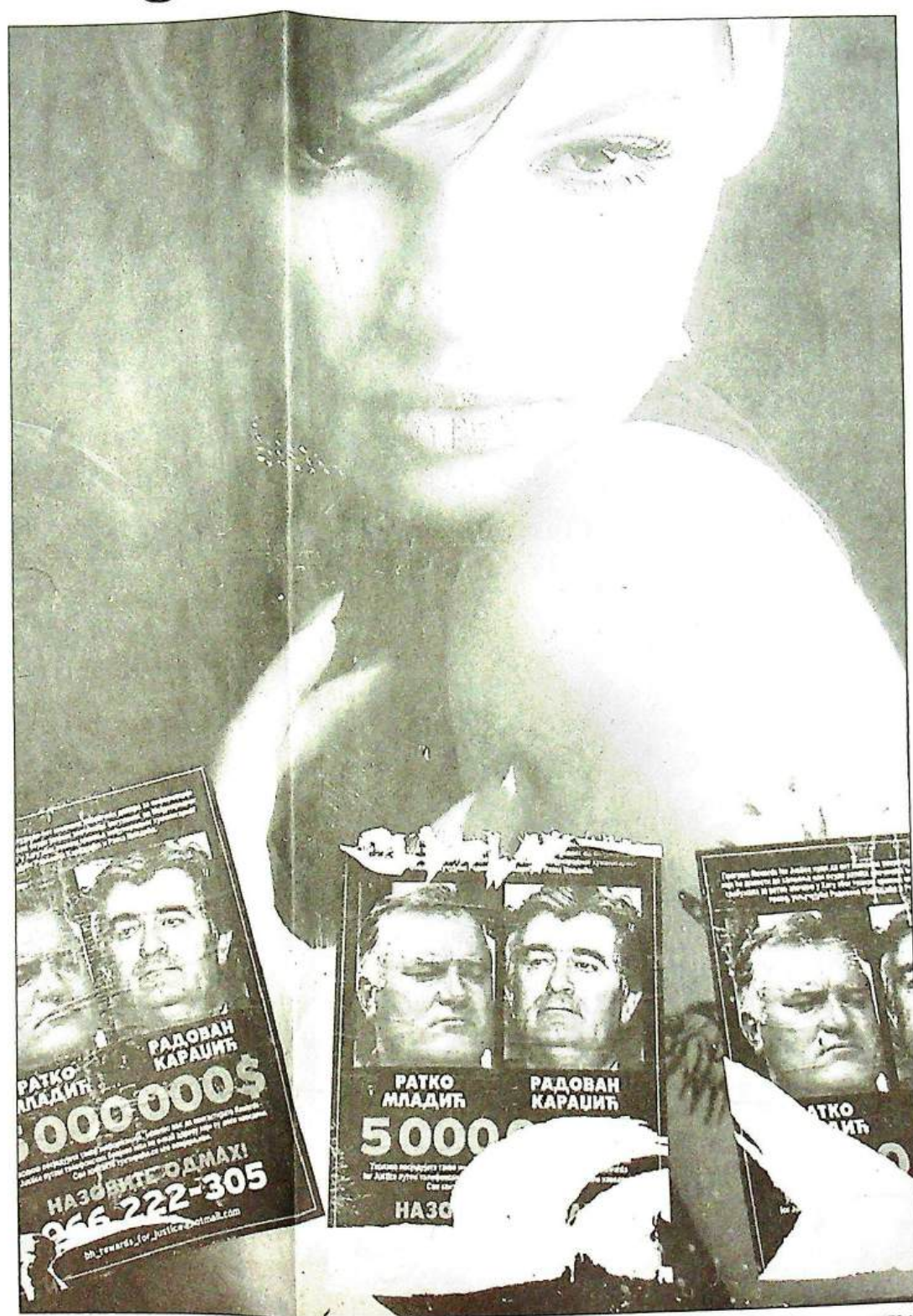
Na een voettocht van driehonderd meter langs een bemodderde asfaltweg zonder verkeer, is het eerste nieuwe teken van leven een krantenstalletje met Mekka-kalenders. Even verderop steekt een glazendwitte moskee af tegen een onkergrijze winterlucht. Built with the support of the United Arab Emirates. Verderop zijn uitgestalde winterjassen.

wolkenkrabbers zichtbaar. Tien jaar geleden troffen de mannen van Mladic ze vanuit de heuvels met afgevuurde mortiergranaten. De echte grens passeer je hier nog steeds zonder paspoortcontrole.

Zeven jaar geleden maakten de Dayton-akkoorden een einde aan de oorlog in Bosnië-Herzegovina. Het aandachtsveld van de westerse beleidsmakers ligt inmiddels vele duizenden kilometers naar het oosten. De 'Joegoslavië-moeheid' in de westerse wereld is nagenoeg totaal. Maar 'Joegoslavië-moe' of niet, feit is dat het vredesproces in Bosnië anno 2003 muurvast zit.

Na jaren waarin multi-etnische partijen heel langzaam een beetje terrein wonnen, leidden de landelijke verkiezingen van afgelopen herfst zowel bij Moslims, Serviërs als Kroaten tot een overdonderende terugkeer van de nationalist. De uitslag was vrijwel identiek aan die van 1991, het laatste jaar voor de oorlog. In het nieuwe Bosnische staatspresidium stond meteen ruzie. In diplomatieke kringen ontstond paniek. Behalve dat geconcludeerd moest worden dat de internationale strategie de invloed van nationalist in te dammen middels een reeks elkaar snel opvolgende verkiezingen was mislukt, leidde de uitslag ook tot een discussie over het nut van de internationale aanwezigheid in het algemeen. Vooral de VS willen liever vandaag dan morgen van Bosnië af. Als de drie etnische groepen er niet in slagen opnieuw samen te leven, dan moet Bosnië maar worden opgesplitst. Op deze manier zit het Westen er over vijftig jaar immers nog. 'De internationale gemeenschap is als bemiddelaar in conflicten pas geslaagd, wanneer ze zichzelf overbodig gemaakt heeft', schreef de Belgische Balkan-kenner Raymond Detrez.

Maar in de praktijk is het opdelingsscenario veel pijnlijker en moeilijker uitvoerbaar dan de voorstanders ervan denken, stelt journalist en burgerrechtenactivist Boro Kontic, een van de Servisch-orthodoxe inwoners die toen de oorlog begon met zijn Moslim-vrienden in Sarajevo achterbleef. 'De etnische compositie van Bosnië geleek een tijgerhuid.

Een reclameposter in het Bosnisch-Servische Celebici is overgeplakt met opsporingsplakaten.

FOTO AP

Tijdens de oorlog werd die "gewassen". Maar effen werd zij bijna nergens, hoogstens bleker.' Bosnië is geen Kosovo. Op diverse plaatsen bleven multi-etnische gemeenschappen tijdens de oorlog overeind. In steden als Prijedor, Dubrava en Bileća verzoenden

Serviërs, Moslims en Kroaten zich de afgelopen jaren goeddeels. In Sarajevo betrof een redelijk aantal gevluchte Serviërs de afgelopen jaren weer hun oude appartementen. Hoewel thans voor 90 procent bewoond door Moslims, kan het op een zonnige dag

gebeuren dat er weer drie verschillende geloven over de oude sluipschuttersboulevard langs de rivier flaneren.

Tegenover deze positieve voorbeelden staat evenwel een groter aantal negatieve: de plaatsen waar - in de woorden van commenta-

tor Nikola Mihaljevic - de drie gemeenschappen als dieren met hun urine hun territoria hebben afgebakend. Karadzic-, Mekka-, en Vaticaan-kalenders blijken daartoe de uitgelezen middelen.

'De kern van het probleem is dat internationale pogingen een civiele, etnisch-neutrale cultuur van de grond te krijgen niet zijn aangeslagen', zegt Ugo Vlaisavljevic, hoogleraar politieke filosofie aan de Universiteit van Sarajevo. Vlaisavljevic wijdt dat niet alleen aan de diepe wonden van de oorlog. 'De oude Joegoslavische communistische tradities zijn naadloos overgegaan in etno-culturele.'

De openbare communistische scholen van weleer zijn thans in drieën gesplitst. In plaats van de levens van Marx, Lenin en Tito bestuderen moslimkinderen nu het leven van Mohammed. Kroatische kinderen leren de pauzen van Petrus tot Johannes Paulus II. Servische kinderen krijgen te horen hoe Karadzic de orthodox-

Net als in 1991 stemt iedereen weer op nationalist

christelijke beschaving trachtte te redden. Vlaisavljevic: 'Evident dat de drie nationalistische politieke partijen veel gemeenschappelijke belangen hebben en regelmatig anti-civiele bondgenootschappen sluiten.'

De internationale gemeenschap staat erbij zonder over een goede tegentactiek te beschikken. 'We kunnen dit als zinloos of nutteloos bestempelen', zegt Boro Kontic. 'Maar het is veruit te preferen boven een terugtrekking of een opdeling. Daar creëer je echt drama's mee, of zelfs de omstandigheden voor een nieuwe oorlog. Honderdduizenden mensen belanden alsnog op vijandig grondgebied. Hoe zullen de Moslims reageren? Er is in Bosnië thans geen bodem voor moslimfundamentalisme. Bij opdeling ontstaat die wel.'

'Er is voor de internationale gemeenschap geen nooduitgang uit Bosnië', zegt Senad Pecanin van het moslim-opinie-weekblad Dani. 'Er is alleen een "nooddingang" voor Bosnië in de Europese Unie. De prijs die de internationale gemeenschap betaalt voor haar aanwezigheid hier is hoog. Maar de prijs die zij betaalt als zij nu weggaat zal vele malen hoger zijn.'

Sagittarius

Van: "CDSM"
Aan: <Undisclosed-Recipient:>
Verzonden: woensdag 8 januari 2003 10:55
Onderwerp: Corruption stalls Balkans recovery
 Corruption stalls Balkans recovery

Trafficking leads crimes trumping rule of law in war-torn region

Romanian and Moldovan victims of forced prostitution await questioning after the Bosnian nightclub where they worked was raided by special police.

By Preston Mendenhall
MSNBC

VELESTA, Macedonia, Jan. 2 - In this village on Macedonia's western flank, where bellowing donkeys pulling hay-laden carts fight for road space with late model European sports cars, international attempts to preserve peace in the Balkans are being severely tested.

AFTER SPENDING BILLIONS of dollars on military and humanitarian interventions to douse the flames of four Balkans wars, international efforts to maintain a delicate peace between warring ethnic groups are increasingly threatened by rampant corruption and the unchecked flow of guns, drugs and human smuggling through the region.

Diplomats and local officials say the lack of resolve by top bureaucrats to get tough on corruption and police fears that a crackdown on crime syndicates could spark a new bloodbath along ethnic lines are preventing the region's recovery from a decade of conflict.

MSNBC: A kingpin's lair

The western Macedonian town of Velesta, population 3,000, epitomizes the problem.

Beyond the busy central market with its signs for ironmongers and butchers are businesses with names like Bela Dona and Safari Club - brothels that give Velesta and other small towns in the Balkans a bad name.

SEX TRADE FLOURISHES

From Bosnia to Serbia and Montenegro to Albania, bars like those in Velesta are packed with thousands of women and girls - mostly from Moldova, Ukraine and Romania - who are tricked or kidnapped by traffickers and forced to work as prostitutes. Of the up to 4 million women and girls trafficked for prostitution worldwide each year, some 200,000 pass through the Balkans, according to the U.S. State Department.

The trade in humans is visible everywhere, even in the Macedonian capital. After the closure of the Panorama Hotel bar, perched

on a hill above Skopje's government ministries, the flesh market has now resurfaced at the Irish Pub, a downtown watering hole on the Vardar River packed with NATO troops and international workers, who as clients fuel the business. On a recent night, a dozen women watched by a minder left one by one with British, American and German soldiers on 96-hour leaves from Kosovo, where they keep the peace in another Balkans region plagued by trafficking.

One year ago, MSNBC.com infiltrated the brothels of Velesta and interviewed women held as sex slaves. Scarred by countless beatings by clients and "owners," the women described how they were duped into believing promises of good jobs in Italy and Greece, only to find themselves driven from village to village in the Balkans and forced to sleep with hundreds of men.

Relief officials in Macedonia say that little has been done in the past year to crack down on places like Velesta. Throughout western Macedonia, a region that nearly erupted in all-out war between ethnic Albanian guerrillas and Macedonian government forces until the international community intervened, traffickers have put corrupt local police, prosecutors and judges on their payrolls.

Experts say that the same smugglers moving women and children through the region also control contraband in weapons, cigarettes and drugs on their way to Europe and beyond.

A Human Rights Watch report published in November said the same problems plague other Balkans nations, noting that official corruption contributes to more than 200 brothels operating in Bosnia and Herzegovina alone.

"Everyone knows everyone," said Patsy Sørensen, a Belgian deputy to the European Parliament who monitors human trafficking issues in the Balkans. "There is corruption everywhere. A girl can be having a drink with a policeman one day and be arrested by him the next."

WESTERN PRESSURE

Western officials say they have taken blunt messages to the governments spawned by the breakup of former Yugoslavia that there is growing concern that unless the corruption fueling problems like human trafficking is stamped out, the recovery of the Balkans will stall.

The problem is perhaps no more acute than in Macedonia, where tensions between ethnic Albanians, who make up one third of a population of 2 million but for years were deprived of equal rights, and Macedonian Slavs still simmer even as a new multi-ethnic government holds power.

State-run media regularly blames the mainly Albanian population in the west for the trafficking of thousands of women across the nearby through the region each year. There is little acknowledgement of the role played by Macedonian police, border guards and prosecutors helping the traffickers, in part by supplying false documents and allowing perpetrators who are caught to go free.

The depth of the corruption, say Western officials, prevents even the most motivated police and prosecutors from cracking down.

"The lack of political will so far to solve the problem is stalling the country's recovery," said Bart D'Hooze, the Organization for Security and Cooperation's official in charge of developing a multi-ethnic police force in Macedonia. "They have to see that one problem is linked to another problem. And if you want to solve one problem, you have to solve them all. It's a vicious circle."

Macedonian officials counter that efforts to target criminals in ethnic Albanian areas only lead to accusations of ethnic bias. Fearful of sparking another round of bloodletting between ethnic Albanians and Macedonian Slavs, officials say their hands are tied.

And although Macedonia passed a landmark anti-trafficking law last year, increasing prison terms for human smugglers, the country still lacks "the crucial tools needed to fight this complex form of crime," like laws allowing for wire-tapping and undercover investigations, says the OSCE's D'Hooze.

The steep slide into crime couldn't come at a worse time for the region, where relief officials are struggling with shrinking budgets and, amid the war on terrorism, a decrease in interest in the region. American aid to the Balkans is slated to drop 20 percent next year to \$495 million, and money from European donors also is expected to decline. The crime and corruption has kept wary investors away.

RULE OF THE LAND

In Velesta, a group of well-armed smugglers with long criminal records operates with impunity. An estimated 100 women are believed to be held in and around the village, where they are kept under lock and key by their "owners," who use the dingy night clubs to rape and beat the girls into submission before selling them again on well trodden trafficking routes that lead to Western Europe, the Middle East and beyond.

In a rare interview with MSNBC.com, one of the chief suspects in the human flesh trade accused the Macedonian government of singling out ethnic Albanians for prosecution. "The state knows exactly what's going on here, because they are part of it," said Bojku Dilaver, a 40-year-old ethnic Albanian known by his nickname "Leku" who owns bars in Velesta and nearby Struga. Dilaver, who is wanted by Interpol, denied his clubs were anything more than cabarets.

Dozens of trafficking victims rescued from the region say he is lying. "Leku bought and sold young girls before my eyes," said Svetlana, a 20-year-old Moldovan who escaped from Velesta in September. "He forced us to sleep with clients every hour."

In the past several months, there have been signs that governments in the Balkans are trying to fight back.

The OSCE's D'Hooze says key Macedonian ministries have appointed anti-corruption czars. And in September, a Balkans-wide operation under the Southeast European Cooperative Initiative, a regional law enforcement organization, resulted in more than 200 arrests and the rescue of almost 300 victims. Greek police also rescued women from Ukraine and Moldova found rolled up in carpets in an attempt to smuggle

them across the Macedonian-Greek border.

Last weekend, Macedonian police raided Velesta and other towns, rounding up several suspected pimps and at least 20 trafficking victims.

At the same time, relief officials say they are seeing a dangerous trend by traffickers to infiltrate the organizations that work with victims in an attempt to exert influence on both the women and aid workers. A victims' shelter run by Macedonia's Interior Ministry and administered by the International Organization for Migration seized \$10,000 from a woman posing as a victim. Her apparent intention was to pay off rescued women not to testify against their former owners. IOM fired an office driver in Macedonia who had family ties to a trafficker serving time in a Belgian prison.

"It's like jelly," said European Parliament member Sørensen, who once had a contract placed on her by a trafficker, now jailed. "You press down on it, and it squirts up somewhere else."

Preston Mendenhall is MSNBC.com's international editor.

<http://www.msnbc.com/news/842092.asp>

To unsubscribe from this group, send an email to:
targets-news-unsubscribe@yahoogroups.com

Your use of Yahoo! Groups is subject to <http://docs.yahoo.com/info/terms/>

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "CDSM"
Aan: <Undisclosed-Recipient:>
Verzonden: vrijdag 10 januari 2003 23:08
Onderwerp: ICTY New : ICTR Library Service
Library ICTR <ictrlib@un.org> wrote:

Copyright 2003 Agence France Presse

Agence France Presse

January 8, 2003 Wednesday 1:09 PM Eastern Time

SECTION: International News

LENGTH: 288 words

HEADLINE: Bosnian Serb ex-president subpoenaed in genocide trial

DATELINE: THE HAGUE, Jan 8

BODY:

The UN war crimes tribunal Wednesday subpoenaed former Bosnian Serb president

Biljana Plavsic to testify in the genocide trial of Milomir Stakic, a former official in the northwest Bosnian city of Prijedor.

"The judges ordered the hearing of Ms. Plavsic in the Stakic trial as soon as possible and as soon as practicable," the tribunal's spokesman Jim Landale told AFP.

However, the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (ICTY) judges indicated that Plavsic, herself on trial for crimes against humanity, would not appear in the Stakic case until after the verdict in her case is reached.

Stakic, the former head of a Bosnian Serb crisis cell in Prijedor, went on trial last April on charges of genocide, crimes against humanity and war crimes.

He is accused of playing a major role in an "ethnic cleansing" campaign against Croats and Muslims in the Prijedor region where hundreds of

15-1-03

detainees
died between May and August 1992.

They were among several thousand civilians who were held in detention
camps
in "inhumane conditions," according to the charge sheet.

Plavsic, a former ally of Bosnian Serb political leader Radovan
Karadzic,
pleaded guilty of taking part in a campaign of persecution against
non-Serb
populations in 37 Bosnian cities including Prijedor.

Her guilty plea was the first by a Serb official from the 1992-95
Bosnian
war, which claimed more than 200,000 lives.

On December 18, the ICTY requested a prison term of between 15 and 25
years
for Plavsic.

She has already said she did not wish to testify in the trial of former
Yugoslav president Slobodan Milosevic.

In principle, the witness subpoena in the Stakic trial is mandatory.

iw/gd/jah

Warcrimes-Yugo

LOAD-DATE: January 8, 2003

Copyright 2003 Agence France Presse

Agence France Presse

January 8, 2003 Wednesday 2:10 PM Eastern Time

SECTION: International News

LENGTH: 295 words

HEADLINE: Bosnian Serb ex-president called to testify in genocide trial

DATELINE: THE HAGUE, Jan 8

BODY:

The UN war crimes tribunal Wednesday called former Bosnian Serb
president
Biljana Plavsic to testify in the genocide trial of Milomir Stakic, a
former
official in the northwest Bosnian city of Prijedor.

"The judges ordered the hearing of Ms. Plavsic in the Stakic trial as soon as possible and as soon as practicable," the tribunal's spokesman Jim Landale told AFP.

If Plavsic refuses to testify and the judges maintain their request, the former president could be subpoenaed.

However, the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (ICTY) judges indicated that Plavsic, herself on trial for crimes against humanity, would not appear in the Stakic case until after the verdict in her case is reached.

Stakic, the former head of a Bosnian Serb crisis cell in Prijedor, went on trial last April on charges of genocide, crimes against humanity and war crimes.

He is accused of playing a major role in an "ethnic cleansing" campaign against Croats and Muslims in the Prijedor region where hundreds of detainees died between May and August 1992.

They were among several thousand civilians who were held in detention camps in "inhumane conditions," according to the charge sheet.

Plavsic, a former ally of Bosnian Serb political leader Radovan Karadzic, pleaded guilty of taking part in a campaign of persecution against non-Serb populations in 37 Bosnian cities including Prijedor.

Her guilty plea was the first by a Serb official from the 1992-95 Bosnian war, which claimed more than 200,000 lives.

On December 18, the ICTY requested a prison term of between 15 and 25 years for Plavsic.

She has already said she did not wish to testify in the trial of former Yugoslav president Slobodan Milosevic.

iw/gd/jah

Warcrimes-Yugo

LOAD-DATE: January 8, 2003

Copyright 2003 Financial Times Information
All rights reserved
Global News Wire - Asia Africa Intelligence Wire

Copyright 2003 BBC Monitoring/BBC

BBC Monitoring International Reports

January 8, 2003

LENGTH: 189 words

HEADLINE: HAGUE TRIBUNAL TO SET UP MEDICAL TEAM TO EXAMINE
FORMER CROATIAN
ARMY
CHIEF

BODY:

Zagreb, 7 January: The International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (ICTY) has requested its secretariat to form a team of doctors to examine General Janko Bobetko in Croatia, Florence Hartmann, spokeswoman for the ICTY prosecution, said on Tuesday 7 January .

The ICTY prosecution on 19 December last year suggested that the tribunal form such a team and the ICTY approved the request the following day, before the winter recess, Hartmann said.

The ICTY started working this week after a two-week holiday break. Trials will resume on Wednesday.

According to diplomatic sources, the doctors could visit Croatia in two to three weeks.

After General Bobetko was transferred to hospital in mid-November due to his deteriorated condition, the Croatian authorities on 28 November notified the ICTY that they could not execute the tribunal's warrant for Bobetko's arrest based on an indictment which charges the former Croatian Armed Forces chief of Staff with crimes committed during the 1993 Medak Pocket operation.

Source: HINA news agency, Zagreb, in English 0820 gmt 8 Jan 03

/) BBC Monitoring

JOURNAL-CODE: WBMS

LOAD-DATE: January 8, 2003

Copyright 2003 British Broadcasting Corporation

BBC Monitoring Europe - Political
Supplied by BBC Worldwide Monitoring

January 8, 2003, Wednesday

LENGTH: 185 words

HEADLINE: Hague tribunal to set up medical team to examine former Croatian
army
chief

SOURCE: HINA news agency, Zagreb, in English 0820 gmt 8 Jan 03

BODY:

Text of report in English by Croatian news agency HINA

Zagreb, 7 January: The International Criminal Tribunal for the former
Yugoslavia (ICTY) has requested its secretariat to form a team of doctors
to
examine General Janko Bobetko in Croatia, Florence Hartmann, spokeswoman
for the
ICTY prosecution, said on Tuesday 7 January .

The ICTY prosecution on 19 December last year suggested that the
tribunal
form such a team and the ICTY approved the request the following day,
before the
winter recess, Hartmann said.

The ICTY started working this week after a two-week holiday break.
Trials
will resume on Wednesday.

According to diplomatic sources, the doctors could visit Croatia in two
to
three weeks.

After General Bobetko was transferred to hospital in mid-November due
to his
deteriorated condition, the Croatian authorities on 28 November notified
the
ICTY that they could not execute the tribunal's warrant for Bobetko's
arrest

based on an indictment which charges the former Croatian Armed Forces
chief of
Staff with crimes committed during the 1993 Medak Pocket operation.

LOAD-DATE: January 8, 2003

Copyright 2003 British Broadcasting Corporation

BBC Monitoring Europe - Political
Supplied by BBC Worldwide Monitoring

January 8, 2003, Wednesday

LENGTH: 177 words

HEADLINE: Serbia: Talks on Milutinovic's surrender to Hague said to enter
"final
stage"

SOURCE: Beta news agency, Belgrade, in Serbian 1509 gmt 8 Jan 03

BODY:

Excerpt from report by Serbian news agency Beta

Belgrade, 8 Jan: Former Serbian President Milan Milutinovic is
negotiating
his surrender to the Hague Tribunal International Criminal Tribunal for
Former
Yugoslavia - ICTY , several sources close to the authorities in Belgrade
have
confirmed today, claiming that these negotiations are in their final
stage.

Sources close to the federal and republican authorities have told BETA
that
the first specific steps linked to Milutinovic's departure to The Hague
should
be expected in the next few days...

An anonymous source close to the federal government has told the
Associated
Press that the talks about Milutinovic's surrender have entered into the
final
stage and that technical details are currently being discussed.

The office of the Hague tribunal declined to comment on the news about
the
talks on Milutinovic's surrender.

According to the sources close to the National Council for Cooperation with the Hague tribunal, this body will not meet today to discuss Milutinovic's case...

LOAD-DATE: January 8, 2003

Copyright 2003 Plain Dealer Publishing Co.

The Plain Dealer

January 5, 2003 Sunday, Final / All

SECTION: FORUM - OP ED; Pg. H5

LENGTH: 964 words

HEADLINE: Time for the 'Iron Lady' Expressing regrets for carnage, former Serb leader now hopes for a sentence that will end before she dies

BYLINE: Terence Sheridan, Special to The Plain Dealer

BODY:

EYE ON THE WORLD

BELGRADE - Serb fighters called her "the Empress." Western media called her the Serbs' "Iron Lady." She is now being portrayed as a potential symbol of ethnic reconciliation in the battered Balkans: the only high-ranking Serb leader to confess to appalling crimes and express remorse.

In Bosnia and Serbia, however, there's a different picture of Biljana Plavsic, a 72-year-old former dean at the University of Sarajevo and onetime president of a breakaway Bosnian Serb republic who is awaiting sentencing at the Hague for war crimes.

The Muslims and Croats of Bosnia are unmoved by her regrets; the Serbs of Serbia and Bosnia revile her as a scheming turncoat.

A Sarajevo woman, Muslim journalist Nagorka Idrizovic, privately summed up the non-Serb point of view this way: "She was the worst racist of them all."

In October, she pleaded guilty to persecution of Muslims and Croats, a crime against humanity for which prosecutors are calling for 15 to 25 years in prison, while the former dean's lawyers are asking for a term of no more than eight years.

During a pre-sentencing hearing in December, she read a statement in which she took responsibility for "human suffering and for soiling the character of my people." She wore subdued brown and a large metal cross, an Iron Lady submitting to Iron Ladies: Chief Prosecutor Carla Del Ponte of Switzerland and former U.S. Secretary of State Madeleine Albright, who testified on Plavsic's behalf.

While making it clear that she abhorred Plavsic's involvement in "horrendous things," Albright went on to say that after the Bosnian civil war she found that she could work with Plavsic because "she understood all the things that had gone wrong."

But neither Plavsic's statement nor Albright's testimony shed any light on Plavsic.

Who is Biljana Plavsic, and what went wrong?

In secular, multiethnic Sarajevo, Plavsic, although not a Communist herself, prospered during Communist rule, assisted in no small measure by Muslim and Croatian mentors. She rocked no boats, and, in time, became a full professor of biology and dean of the university's natural sciences faculty at the University of Sarajevo.

But after the fall of the Berlin wall and the end of the Cold War, the affable dean suddenly emerged as a devout Orthodox Christian and ardent Serb nationalist (some say "raving Serb nationalist") who championed the superiority of Serbian genes, culture and "rights," when Serbs had most of the guns.

During the siege of Sarajevo, she disclosed a plan by Serb rebels to partition the city, with the Muslims, the ethnic majority, packed into an old section of the town. "They love to live on top of one another," she said blandly.

When war broke out in April 1992, Plavsic, divorced and without children, was on hand to personally congratulate the man who had just bloodily cleansed part of eastern Bosnia - the notorious Zeljko Raznatovic, a Serbian gangster and paramilitary commander known as "Arkan." ("A real Serbian hero," she said. "We need men like him.")

With corpses still lying in the streets of Bijeljina, she was photographed smiling and kissing the babyfaced killer, whose marauding band of paramilitaries, the self-styled "Tigers," had conducted ethnic-cleansing campaigns the year before in eastern Croatia.

Before he was assassinated three years ago, the gangster used to tell anyone who would listen: "Biljana was our empress and I ordered my men to bow to her."

In support of Plavsic, Albright said that the Serb leader was instrumental in implementing the Dayton peace plan at great risk to herself. But this was when Bosnia was already a NATO protectorate, when non-Serbs were well armed and secure - when things had gone seriously wrong for the Bosnian Serb warlords and their chief, Radovan Karadzic, was on the run.

Prior to this she was anything but a peacemaker in a war in which carnage was committed by all sides, but in which the Serbs were, in her presentence words, the "victimizers." Even after Serbian forces massacred an estimated 7,000 Muslims after the fall of Srebrenica in July 1995, Plavsic never suggested peace as an option to bloodbaths.

As early as 1993, when Serbian President Slobodan Milosevic came to Bosnia to broker a peace deal, she was vociferously against it, refusing even to shake hands with the strongman, who is on trial for war crimes before the same three-judge panel that will pass sentence on Plavsic.

Three months after Srebrenica the Bosnian Serb leaders, Plavsic included, had to be brought kicking and screaming by Milosevic, their paymaster, into peace talks that resulted in the Dayton accords, the end of the war, and, finally, a plea bargain between Plavsic and the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia.

She knows that at her age any prison sentence over a few years is the same as a life sentence (the maximum penalty for her crime) but is hoping for at least conditions of comfortable incarceration - in turn for being the first senior Serb leader to plead guilty, express remorse, and implicate other Serb leaders, whom she will not, she has said, testify against. Milosevic, charged with the gravest crimes in Europe since World War II, tops the list.

Free on bond, Plavsic tells a jailhouse story about herself and Milosevic at the Hague. She says she felt sorry for him and offered him some dumplings she had just made in the jail's communal kitchen. "But I made him go stand in the corridor and wait until I called him," she says.

"It's a good story," says Milosevic's Belgrade lawyer, Zdenko Tomanovic. "But it never happened. She never met Milosevic in jail, let alone ordered him to go

The UN war crimes tribunal Wednesday subpoenaed former Bosnian Serb president Biljana Plavsic to testify in the genocide trial of Milomir Stakic, a former official in the northwest Bosnian city of Prijedor.

"The judges ordered the hearing of Ms. Plavsic in the Stakic trial as soon as possible and as soon as practicable," the tribunal's spokesman Jim Landale told AFP.

However, the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (ICTY) judges indicated that Plavsic, herself on trial for crimes against humanity, would not appear in the Stakic case until after the verdict in her case is reached.

Stakic, the former head of a Bosnian Serb crisis cell in Prijedor, went on trial last April on charges of genocide, crimes against humanity and war crimes.

He is accused of playing a major role in an "ethnic cleansing" campaign against Croats and Muslims in the Prijedor region where hundreds of

Sagittarius

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: maandag 13 januari 2003 19:20
 Onderwerp: ARTEL: Zivadin Jovanovic: THE END OF

Geopolitika by ARTEL

www.artel.co.yu office@artel.co.yu

Date: 12 January 2003

Warning: If you have received this message by error or you don't want to receive our e-mails anymore, please click on office@artel.co.yu and write "unsubscribe" in the subject column.

Zivadin Jovanovic: THE END OF YUGOSLAVIA

THE CONSTITUTIONAL CHARTER OF A NON - STATE
 Belgrade, 12 December 2002
 Medija Center - Belgrade

Final Intervention on the round table of BELGRADE FORUM FOR THE WORLD OF EQUALS

I thank to the professor Smilja Avramov for her brilliant, historical retrospective bringing us to the present developments and helping us to understand better possible consequences of the same. Thanks also to the distinguish professors, scientists and public figures who have all made great efforts and gave exceptional contribution to the enlightening the meaning of the Constitutional Charter and the dangers of accelerating of the state and social crisis.

Allow me, please, in closing of this Round table, to bring to your attention only a few brief comments based on the presentations of my distinguish colleagues.

The present Constitutional Charter and the Initial Basis should be considered as a whole. Those are not the documents on safeguarding, even less on establishing of any common state of Serbia and Monte Negro. Those are unique documents entering the history as the documents on abolishment of the state of the Federal Republic of Yugoslavia. Those documents do legalize and consolidate separation of Monte Negro from Serbia. In addition, they are proofs of the dislocation of the sovereignty of the State out of its borders.

NON STARTER SOLUTION

The interpretations of the officials, particularly of those who have participated in the Belgrade - Podgorica negotiations, are that the Charter just reflects realism, opens the way to democratization and Euro-Atlantic institutions. The participants of this Round table have presented abundance of the facts to the opposite. Such facts are available in all presentations especially in the statements of the university professors Ph.D. Ratko Markovic, Ph. D. Oskar Kovac, and Ph. D. Smilja Avramov. They have clearly proved that the current developments in the Federal Republic of Yugoslavia that solutions offered by the Constitutional Charter are contrary to the trends of integration Europe wide. Therefore, this is not getting closer but further away of the main processes in Europe. The Charter is without precedent in the constitutional praxes in the world and proposed solutions without prospects of functioning.

The European Union, organization that will soon have 25 member states, is currently preparing own constitution. The authorities in Belgrade and Podgorica at the same time are abolishing the Constitution of the country, renouncing of the country's name and history. Thus, regulation of the state functioning and organization they have lowered from the Constitution to the provisional three years Charter. Paradoxically all this is accomplished with the direct engagement of the High Representative of the European Union. How convincing it may be that realism, the way to Euro-Atlantic organizations and democratization require the end of Yugoslavia, unconstitutional abolition of the Country's Constitution, disintegration of the country, amnesty of terrorists and alike? Who would believe that citizens of this country, that Serbian people, consider Yugoslavia, its Constitution, its name and history to be more of an obstacle to the development and better life than separatism, for example?

TERRITORIAL FRAGMENTATION OBSTACLE TO THE DEVELOPMENT

Divisions and fragmentation in the course of the last decade have turned substantial part of the Serbian nation in national minorities, refugees, and displaced parsons. Its economic and cultural development has been harshly hindered. Firstly, by violent separations, then by sanctions and finally by NATO bombardment in 1999. Passing of the time will certainly uncover what and whose interest have propped up such developments and possibly confirm that the same interest shaped the present Constitutional Charter abolishing Yugoslavia.

It is quite clear that the Charter will further encourage separatism, not only Montenegrin separation from Serbia, but also other separatism in Serbia itself and in Montenegro. All this will cause further deterioration of economic, technological and cultural development in the region.

Why Constitutional Charter and not Constitution, why so many backward, counter-logic solutions, built in blockades of decision

15-1-03

making. Why the three years grace period same as in the case of Kosovo and Metohija. Referendum in Montenegro is prescribed by the Constitutional Charter and the final political solution in Kosovo and Metohija by the document called Constitutional Frameworks. In first instance with predominant role of Xavier Solana, the EU High Representative in the second of Hans HAKERUP, Chief of UNMIK. In both documents, separatist provisions are easily recognizable.

The whole procedure of long negotiations about the content of the Charter was semi secretive, kept away of the domestic public. Foreigners probably were better informed about what was going on in ad hoc composed Constitutional Commission and Sub-Commission drafting the Charter than domestic public which had no opportunity to express own opinion and preferences about proposed provisional arrangements supposed to last three years.

Prospects for Yugoslavia to become a member of the Council of Europe (Council) has been exploited as an instrument of unprecedented pressure to adopt the Charter with all obvious nonsense, to accept abolishment of Yugoslavia both as a state and as a name.

It is about two years now since the Council had issued a list totaling over 30 conditionalities to be fulfilled by the Yugoslav authorities. Only recently, the Council officials have rather unexpectedly added a new precondition - adoption of the Charter of Serbia and Montenegro.

It is not clear who or what was prompting the Council to advance this new precondition. This put many Belgrade politicians in awkward position how to explain to the public why the country could not be welcomed to the Council regardless to the Charter, under the name of Yugoslavia, under which the country has already enjoyed the status of the invited guest. For the time being it appears that for the Council it was very important, to have the Charter adopted. The Charter however marks the end of the state and the name of Yugoslavia and establishes organization, which obviously has no chances of functioning at all (separate banking and money, separate customs, taxes, police etc.). It may not be necessary to await the whole three years transition period to see that this endeavor was non-starter from the beginning. The truth will be known. Unfortunately, too late and without retroactive validity. Perhaps it will be sort of repetition of the case of the second Yugoslavia (SFRY) in Maastricht.

Hence, the authors of the Charter are on one side the political oligarchy of ruling parties of Serbia and Montenegro and on the other Xavier Solana. For the first ones the only aim is to safeguard the power regardless of the size and viability of the state(s) and for the second to establish the full control in the region.

Their individual contribution to the Charter is irrelevant for this moment. However, there are two facts relevant to the present and for the history. First - those federal and Serbian political leaders who swore themselves only two years ago to be faithful to the Constitution of Yugoslavia have now signed the abolishment not only of the Constitution but of the state of Yugoslavia, in fact of any common state of Serbia and Montenegro. Second - those who carry responsibility for the armed NATO aggression against Yugoslavia in 1999, three years later, have received the power of attorney signed by the highest representatives of Yugoslavia, Serbia, and Montenegro, to be arbitrators in state and national the most vital issues. They turned to be e above all state and national institutions. Paradoxically - this is all interpreted to the public as one more proof of strengthening the reputation and international standing of the country.

The solutions provided by the Charter are not solutions. Their consequences will be the expansion of the crises. The political oligarchy will use the Charter to divide state territory and stay in power - for some in Belgrade, for the others in Podgorica. Foreign actors will secure political, economic and military control in the region.

FEARING THE SCIENCE AND PUBLIC

While drafting the Charter, the political oligarchy has not respected the valid Constitution under which it came to power. Political institutions, the public, nor the science have participated in shaping of it. In addition, the comparative constitutional law has been ignored. All this with the purpose to avoid possible obstacles regarding the abolishment of the state and its name

During the last two years, there have been many formal initiatives to debate in the Federal Assembly, in the parliaments of both republics and the public, the future of the FRY and the possibility of drafting the new constitution. Although the Government has formally accepted such initiatives, they have never been carried out. Now we understand why. The democratic procedures, the involvement of the public and the science were not convenient for the political oligarchy and the foreign representatives, as such procedures may hinder the abolishment of the state and the name of Yugoslavia.

This led us to the present situation. The institutions of the political system, Federal Assembly and the parliaments of member Republics have been faced with fait accompli: to rubber stamp previously taken decisions of the political oligarchy and their foreign bosses. The citizens, the public, and the science have found themselves grossly ignored. The most of the public has any way been preoccupied how to cope with 30% of unemployment, low salaries opposed to high prices and taxation.

"Take it or leave it" method has reached its peak: it has been upgraded to the essence of democracy and European option!

CONSEQUENCES

The first - it recognizes and consolidates the separatism with all possible consequences to the peace, stability and development. The Charter has come on the wings of separatism supported from the abroad. The equal three year transition period for the "reconsideration of the relations" between Serbia and Montenegro (referendum) and also for the "political solution" in Kosovo and Metohija is not a coincidence. These terms as well as the temporary solutions have been created in the same power centers and within the framework of the same strategy.

It may be concluded that the Balkans faces the stage of new redrawing of international frontiers. The authors of the Constitutional Charter (Serbia and Montenegro) and of the Constitutional Frameworks (Kosovo and Metohija) are only seeking the forms of a phased redrawing of the borders an exercise which hardly could be limited to the territory of the present FRY.

The second - proposed provisional solutions are full of contradictions, opposed to the international trends and objectives. On many occasions in many international conferences, it has been rightly asserted that Yugoslavia is a key factor of peace, stability, and development in the Balkans. Provisional non-state called Serbia and Montenegro caught in prolonged disputes could hardly carry a part of that role. Institutional obstacles in the economy, finance, domestic and foreign policy will absorb most of the energy and time of those who are supposed to care about development and cooperation. It is therefore almost certain that the crisis may continue, as well as instability. Therefore, who will fill the gap?

The third - blocking of decision-making and multiplication of disputes between Serbia and Montenegro as well as within themselves and the strengthening of the arbitration role of foreign factors.

The fourth - decline of the economic and social development, further deterioration of social and economic conditions.

With such perspectives, it is not difficult to foresee the future which may not favor so much the state of law and democracy as much autocracy and dictatorship. In any case, the conditions for the continuous stability and development shall become even more difficult and distant.

ARTEL GEOPOLITIKA is a private, independent and non-profit web site provided by the volunteer work of a small group of enthusiasts. If you enjoy the information that ARTEL GEOPOLITIKA is publishing, we would be grateful for any financial contribution from your part or advertising on our web site. Your help would be used for the improving of the selection of the information, its faster publishing on the site and for, what we consider the most important, the *translation of the prominent information on other languages*.

For contributions in Dinars: ARTEL- Eksimbanka Beograd, Account No. 170-253-31
For contributions in foreign currency: ARTEL- Eksimbanka Beograd- Foreign currency No: 27227

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

21-12-2002

De OVSE, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa, heeft het er druk mee. Moest ze de afgelopen maanden de Serviërs steeds opporren toch vooral hun burgerplicht te vervullen, dezer dagen ziet ze zich genoodzaakt hetzelfde te doen bij de Montenegrijnse burens.

Of het effect heeft is opnieuw de vraag. Net als eerder in Servië lijken te weinig mensen geïnteresseerd om morgen naar de stembus te gaan. Als niet minstens vijftig procent van de 456 000 stemgerechtigden zijn stem uitbrengt op een van de 11 kandidaten, mislukken ook in

Montenegro de presidentsverkiezingen.

Het zou een zware streep zijn door de rekening van Milo Djukanovic, sinds 1997 president van Montenegro. Eind oktober behaalde diens tweepartijen-coalitie 'Voor een Europees Montenegro' bij de parlementsverkiezingen een onverwachte overwinning. Djukanovic werd daarop door zijn eigen DPS voorgedragen als premier. Partijgenoot en voorzitter van het Montenegrijns parlement Filip Vujanovic werd presidentskandidaat.

De poging de twee hoogste functies in het land te verwerven

liep echter spaak toen drie weken geleden plaatsvervangend procureur-generaal Zoran Petrovic werd gearresteerd op verdenking van mensensmokkel en prostitutie. De zaak kwam aan het licht nadat een Moldavisch meisje aan haar souteneurs had weten te ontsnappen en naar de politie liep.

Sindsdien is het land in rep en roer en zijn er grote problemen gerezen bij de vorming van een regering. Coalitiepartner SDP weigert namelijk akkoord te gaan met een voorstel van Djukanovic om Dusko Markovic, op dit moment nog hoofd van de gehe-

me dienst, te benoemen als minister van binnenlandse zaken. Van verschillende kanten is de vrees geuit dat Djukanovic - naar wie in Italië een onderzoek loopt wegens sigarettensmokkel - zo de zaak in de doofpot wil stoppen.

De weinig verheffende onthullingen van de laatste weken hebben de animo om morgen naar de stembus te gaan niet vergroot. De oppositie heeft zelfs opgeroepen tot een boycot. Als die slaagt kan de merkwaardige situatie ontstaan dat als, waarschijnlijk in januari, de Federale Republiek Joegoslavië wordt omgevormd

tot een losse unie tussen Servië en Montenegro, beide republieken zonder officiële president zitten.

Djukanovic - die de afgelopen jaren steeds heeft aangestuurd op een onafhankelijk Montenegro - riep de bevolking deze week op de verkiezingen niet te laten mislukken. „In dat geval zou de wereld kunnen concluderen dat Montenegro uiteindelijk toch deel is van de algehele Balkan-onzekerheid." Hij is daar zelf op zijn minst medeschuldig aan.

Nicole Lucas Milo Djukanovic

6-1-2003
J. Schaberg

Europese politiemacht in Bosnië is vrijwel kansloos

De Europese Unie heeft op 1 januari de verantwoordelijkheid voor de Internationale Politiemacht in Bosnië overgenomen van de Verenigde Naties. Een mijlpaal, voor het eerst ging de organisatie een belangrijke rol spelen op veiligheidsgebied, nieuwe taken zouden weldra volgen, zo liet men weten. Allemaal grootspraak. Dat is eerder vertoond, in 1991. Toen zou de EU het probleem Joegoslavië gaan oplossen; er kwam niets van terecht. Het belastte de Unie met de schande dat ze binnen Europa een oorlog liet ontstaan die alleen in Bosnië 230.000 doden tot gevolg zou hebben met meer dan twee miljoen vluchtelingen.

Na het Dayton-akkoord van 1995 kwam Bosnië onder juridisch VN-beheer, terwijl de NAVO nieuwe gevechten voorkwam. Onder de ogen van de VN werd Bosnië vervolgens een basis voor de internationale georganiseerde misdaad met sluimerende terroristische kernen. Het Bosnisch politie- en justitieapparaat is inadequaat en de maatschappij is verziekt. De

VN-politiemacht moest vechten tegen de bierkaai.

Die VN-politiemacht bestond nog uit circa 1600 politiemensen, aangevuld met 1500 lokale krachten. De EU-politiemacht heeft slechts 512 politiemensen, van wie 20 procent uit niet EU-landen, waaronder Rusland. Nederland neemt met 20 maréchaussee en 8 burgerpolitiemensen deel. De politiemacht moet toezicht houden op een Bosnisch politieapparaat met een gepland sterkte van 25.000 mensen. Binnen dit apparaat heerst veel corruptie. Dikwijls maakt de lokale maffia de dienst uit en niet de politie.

De EU-politiemacht moet dit Bosnische politieapparaat screenen, controleren op taakuitvoering en corruptie en opleiden. Verder moet zij de georganiseerde misdaad bestrijden, zoals mensensmokkel, drugssmokkel en wapenhandel. Ook moet zij toezicht gaan

houden op een nieuw ministerie van Veiligheid en op de grenspolitie. De grenzen worden nauwelijks bewaakt, hetgeen de smokkel bevordert. Dit alles met deze kleine sterkte een onbegonnen taak. Veel

Te weinig mensen om corruptie goed te bestrijden

deskundigen maken zich grote zorgen over de gevolgen. VN-functionarissen zeggen bijvoorbeeld dat het probleem van de vrouwenhandel zal toenemen.

De EU-politiemacht staat onder leiding van de Hoge Vertegenwoordiger voor Bosnië. Deze,

thans de Brit Paddy Ashdown, wordt benoemd door de groep van 55 landen en organisaties die het Dayton-akkoord helpen implementeren. De enige internationale gewapende macht is de NAVO-macht SFOR. De Hoge Vertegenwoordiger voor Bosnië heeft geen zeggenschap over SFOR, maar de commandant van SFOR werkt nauw met hem samen; SFOR is zo nodig de sterke arm van de politiemacht. Deze taakscheiding werkt in de gegeven omstandigheden goed. Een onafhankelijke politieke rol voor de EU in Bosnië is er niet. Het belangrijkste is dat ze voldoende goede politiemensen moet leveren.

Maar dat is niet het enige. In Bosnië heerst armoede en dat werkt corruptie in de hand. Die corruptie en het feit dat justitie slecht werkt schrijkt investeerders af - zie hier een vizieuze cirkel. Door de slechte economie ziet de bevolking ook geen toekomst en

blijft ze gevoelig voor beloften van verkeerde politici. De EU moet ernst maken met de economische opbouw, die op laag (kantonnaal) niveau moet beginnen en onpolitiek moet worden. Als de EU niet echt de handen uit de mouwen gaat steken voor Bosnië zal het daar van kwaad tot erger gaan. De NAVO zal daar dan tot in eeuwigheid moeten blijven.

Dit jaar kent een slecht begin voor de EU. Nog afgezien dat de economische steun niet van de grond komt, levert de Unie een politiemacht die sterk onder de maat is en niet opgewassen is tegen de grote problemen die er in Bosnië zijn. Eind november constateerden de Europese ministers in Londen nog dat de misdaad op de Balkan beter georganiseerd was dan de organisatie die haar moet bestrijden.

De gevolgen laten zich in heel Europa voelen, ook in Nederland. Het ziet er niet naar uit dat dit op afzienbare tijd verandert, eerder moet het omgekeerde worden gevreesd. De Europese Unie heeft wederom gefaald. Veiligheid krijg je niet op een koopje.

J. Schaberg is generaal-majoor b.d. van de landmacht.

Sagittarius

Van: "CDSM"
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: donderdag 2 januari 2003 21:53
 Onderwerp: Fw: Two Years After plays Yugoslavia!
 Two Years After plays Yugoslavia!

From: Mick Collins

Here's a piece from Michel Collon which I had a small left hand in translating. There's some interesting off-the-beaten-track stuff in it. Mick

Two years later Where is Yugoslavia?

**Price inflation, layoffs, cancers, suicides
And a rejection of the IMF government**

By Michel Collon (november 2002)

Why doesn't anybody speak anymore about Yugoslavia? There are especially interesting things happening there . . .

With the new government, the prices of bread, meat, and electricity have exploded. So have suicides. And strikes. But the miners from Kolubura, who helped turn out Milosevic, are currently being accused of 'blackmail' by prime minister Djindjic--whose popularity has dropped to 8%. During this time, Kosovo, used to justify the NATO bombardment of Yugoslavia, has lived under the terror of mafias and has seen all nationalities 'ethnically cleansed' despite (or because of) the presence of 40,000 NATO troops.

Welcome to Yugoslavia, the exemplary new colony and a showcase for globalization. A warning to all the countries that the USA is getting ready to 'conquer'. And a valuable experience for all those who supported NATO's war in 1999. Shouldn't they ask themselves why the majority of Serbs refused to vote last October?

+++++

The price of bread has gone from 4 dinars to over 30 in one year. A kilo of pork, from 180 dinars to 260 (it was 60 under Milosevic). Potatoes from 7 to 12, sugar from 25 to 50, a liter of cooking oil from 36 to 70 dinars.. Compared to prices during the Milosevic era, the increases are even more enormous.

The rate for a cubic meter of gas went from 3 to 11.20 dinars. 170,000 families in Belgrade can't pay their electricity bills because they have doubled in four months as a result of IMF demands, and other rate hikes have been announced. So these city-dwellers will be deprived of heating this Winter.

"The French could not live with so little," Dominique told me on returning to Belgrade. "My old friends, a Belgrade intellectual couple, when they go shopping, just buy a banana and a yogurt because they can't afford more. Coffee is no longer sold in half-kilo packages but only in packets of 100 grams. But they don't drink coffee anymore because it's become too much of a luxury. 'Yes, it's ok, we're managing,' they tell me, but they've both lost about 20 lbs. A meal is a tin of sardines for three, some paprika and some bread. . . . And we no longer even count the suicides of the elderly who can't pay for the medicine."

Likewise, Senka, a housewife from Jagodina, told us with great pain: "What am I supposed to do when my child says, 'Can I have some bread, mama! Some milk!' and I have nothing to give him?" "No one has anything left to buy things with," our French friend explained. Many people have no work and even more receive no welfare. They survive through bartering like "I'll fix your car, you give me a kilo of potatoes and some cooking oil. About half of all households have family in the

countryside that help them eat. If they didn't they couldn't exist."

Some militants from the recently formed Labour Party made a little survey at our request: "In three average-sized working class towns, 85% of the people told us that their standard of living had decreased by 150%!" (Personal communication)

4,900 Belgrade women with cancer go without medicine

Another catastrophe: The health situation. Since 1991 Yugoslavs have suffered enormously from the privations caused by the Western embargo. Then came the serious pollution caused by the NATO bombardment of the chemical complex at Pancevo, a violation of the rules of war.

This was not helped by the dramatic drop in the standard of living and the availability of food. And to top it all off, these privations did their damage: no more low-cost drugs from the state pharmacies, they are nearly impossible to find. Instead, one has to have a fat wallet to buy medicine in the privately owned pharmacies. 30 capsules of an anti-cancer medicine cost 60 euros: almost a month's pay for a worker.

According to the journal *Novosti*, 4,900 Belgrade women who've contracted cancer have no access to medicine. There is also a marked increase in the rate of cancer, particularly lung cancer. (Statistics april-may-june 2002) The Ministry of Health recognizes this phenomenon, but no study has been undertaken. Is this uranium-caused?

The health problem runs the risk of becoming even more dramatic: a recent statistic shows a 30% increase in deaths over the last three years. This includes all age groups including the young.

After the father of a Belgrade friend died, the family had to "wait for weeks before burying him because we couldn't find any place in the cemeteries, they' had become too small." she told us bitterly.

What has happened to the promises of 2000?

What a difference in the campaign promises made in October 2000 by the pro-Western parties! To believe them, prosperity was just waiting for every Serb, they just had to turn toward the West. . . .

Recently, under the headline "Will Kostunica, Djindjic and Washington Keep Their Promises?" we wrote: "A grand illusion currently dominates Yugoslav youth, because it is especially the youth who feed on most of the illusions about Western promises. The grand illusion is that they believe that if they accede to the will of the multinationals and the Western executives, prosperity will come to Yugoslavia and compensate the Yugoslav people. The decisive question remains: What are the promises of the US and its allies worth? Lured by the promises of prosperity made in 1989, countries like Russia, Bulgaria or Albania went on their knees before Western capitalism. Do their people live better today? The facts speak for themselves.." (Michel Collon, *Journal de Belgrade*, 1-12 octobre 2000)

In Belgrade also, the facts have spoken for themselves for two years now. Globalization made in the USA and in Brussels has impoverished the people. It's the so-called "Western investors" who have demanded the end of price controls and got it.

The IMF: At least 800,000 workers must be laid off.¹

Can the standards of living and health be restored in the next few years? Don't hold your breath, because unemployment is going to reach catastrophic proportions: "At least 800,000 Serbian workers in public services and state-run enterprises must be laid off," insists Arvo Cuddo, representative of the World Bank. All the while he advises the government to go slowly and expect to make adjustments to avoid "an explosive social situation." (*Tanjug* (Belgrade), January 24, 2002).

Basically, there is nothing new with the policies of the World Bank. Already in 1989 it was demanding the bankruptcy of 2,435 Yugoslav businesses and the massive elimination of jobs (two out three in Serbia). . . These Western demands put the leaders of different republics on the run to stay ahead of the high-bidding nationalists. The first shots of the war were fired by the World Bank and the IMF.

Ten years later, thanks to NATO's bombs, privatization has effectively begun. The five most important public companies have been targeted by the Djindjic government, but resistance is strong. For example, the 36,000 workers at the agribusiness Karnex. In June, they discovered that their pension fund was empty. If an employee got sick, he or she no longer had any right to compensation.

Where did the money go? "No idea," replied the government, which refused to help these workers and tried to make them accept the privatization.

"Forget it," responded the workers. And they decided to sell their products directly to the supermarkets and no longer let the government make off with 50% of the profits: "When we deliver, you send us only partial payments and always late. But we don't need the foreign capital to save us, because we already export to 24 countries. We will do without you."

Resistance to privatizations

These workers are looking for away to save their system of self-management. That can also be seen with the success of the initiative of the new (opposition) union "Toward the future" that proposed to the workers that they themselves create a social savings account, and work four Saturdays a month to pay into it.

The problems are identical in the four other "great" enterprises: Cassava (automobile), Smederevo (steel), GOSA (construction) and among the metal workers of Startid 13. In this last firm, 150,000 tons of steel produced in three months were picked up and delivered by the government, but were not paid for. This cut the workers' salary in half. The firm's account was emptied. In June, Prime Minister Djindjic visited the factory and proposed that by privatizing the factory they could get back the money. The workers rejected his maneuver, greeting it with a 48-hour strike.

Indeed, workers at the five largest factories in the country remain faithful to self-management and refuse to let their enterprises be privatized and subordinated to foreign multinationals. Gosa is coveted by German interests, while Peugeot seeks Zastava. A little while before the elections, the government, after having laid off half of its 30,000 workers, came back again making beautiful promises. As if by chance on the eve of the elections, it announced that the factory would be taken over by a miraculous U.S. investor who promised to restart production, making as many as 220,000 autos each year! Quite a hypothetical promise at a time when the worldwide capitalist automobile industry is capable of producing 70 million cars per year, but can only succeed in selling 50 million a symptom of the crisis of overproduction. If they lay off and impoverish their potential customers, to whom will they sell.

Confronted with all the promises, prior illusions have given way to suspicion: "The government doesn't care about the people, only about its own pockets."

Has privatization managed to fill these pockets? Certain examples confirm this conclusion. With have of its telecoms having been sold, the network Mobil 063 has fallen into the hand of the Karic brothers. Everyone asks where has the all the money come from to install a network in all of Serbia. And also the funds to finance the television channel BK, which shows the best programs in the country. The Karic brothers are quite close to Djindjic. As for network 064, it is German capital that is behind the buyers, while a new operator has been sold to British Telecom.

Who is growing rich in Yugoslavia?

If the majority of the Yugoslavs are considerably impoverished, what happened to the money they had? "Those filling their pockets are the Mafia around Prime Minister Djindjic," said Zarko, summing up a common opinion.

Mafia? Perhaps an exaggerated accusation? Not at all, a French citizen returning from Belgrade writes to us: "A capitalist close to Mr. Djindjic's party was recently murdered. He had obtained the concession to build the Belgrade-Horgos highway and should in principle have been able to finish its construction. ... If you go there by car, you will see that this highway is in the same state that ... Milosevic ... left it. It is believed that this capitalist was killed to hide the embezzlement of funds for the profit of the DOS [the government party]."

This accusation was also expressed by President Vojislav Kostunica's entourage. At the end of August, the ministers of his party, the DSS, left the government in protest over the murder of Momir Gavrilovic. A high official in the security services, he had just visited Kostunica to turn over information to him about the existing ties between Prime Minister Djindjic and the Mafia capo Stanko Subotic. Up to now, no one has been arrested or charged with this murder.

One can also see that the privatization of the principle public enterprises has been carried out to the profit of certain banking groups. Among them the boards of directors are dominated by members of the government party, the DOS.

The power is not in Belgrade

But it is not only the friends of Mr. Djindjic who are growing rich. When he closes the four largest Serb banks, eliminating 10,000 jobs, who takes them over? The French Societe General and the German bank Raiffeisen. In the beer industry, it is the Belgian firm Interbrew that has taken over.

Which country claims the largest piece of the pie? Germany, hands down. Certain people are already speaking of "the new German invasion." In the schools, German-language courses have already overtaken English. This German invasion is taking place in many areas. It is a German firm that covets the water installations in Montenegro. German companies have purchased the majority of the Serb media. The West German Allgemeine Zeitung has taken control of the well-known daily Politika, while Grunner & Jahr has seized the tabloid daily Blic.

One comment, in passing. While under Milosevic the pro-Western opposition, generously financed by people like the U.S. billionaire George Soros, controlled the majority of the newspapers, currently all the press are pro-Western. This is pluralism?

All of this should be no surprise. Current events are only the application of a scenario written many years ago in Washington, Berlin and Brussels. It is the United States and the European Union that have taken the economic and social life of Yugoslavia directly in their hands. They exercise their absolute control through the "G-17 Plus," an economic circle financed by the West and made up of former directors of the International Monetary Fund and the World Bank.

It is the "G-17 Plus" that has provided all the key actors of the new regime: Vice Premier Miroslav Labus, director of the National Bank Mladan Dinkic and Finance Minister Bozidar Djelic. They have prepared all the laws liquidating social security and dismantling workers' rights.

It is they, the IMF agents, who have unleashed the privatization of the enterprises formerly self-managed by the workers, the last remaining vestige of the Tito period. Twenty-two companies have been sold at auctions, five privatized, 26 are being restructured. (Tony Robson & Paul Bond, WSWS Sept 23, 2002). The law protecting workers from layoffs has been suppressed in order to please foreign investors.

It is Djelic who reduced the tax on corporations from 20% to 14%. At the same time that ordinary people don't have enough to live on, the new bosses, the multinationals and the rich countries are being inundated with gifts. Djelic has announced that his government would immediately "reimburse" 60 million euros to the World Bank, the European Investment bank and the "Club of Paris." For destroying Yugoslavia, the West is being "reimbursed."

Disillusionment but also resistance

Today, two out of three Serbs live below the poverty level. This situation has brought disillusionment, but it has also spurred resistance.

Where are the Serb people today? The answer is unanimous: "deceived, disenchanted, disheartened," says Dominique. "They see that they have been taken," Stefan confides. And Jelena:

"They accuse Milosevic, but when he was in power, you could eat three times a day. Now ..."

The very low participation in the last election confirmed the general disgust toward the political parties: "All of them rotten." Djindjic, the new prime minister, has seen his popularity rating fall to 8%. But President Kostunica has also seen his popularity slipping: "He promises much, but he does nothing," Branko says indignantly. And Branko voted for him, full of hope. Even the youths, hostile to Milosevic and hoping to taste the Western way of life, are disillusioned.

The suicide rate has exploded. They counted 900 last year in Belgrade. In Nis, a city of 300,000 inhabitants, the police record a suicide every five days. In 2001, the Serbian population consumed 41 million Bensedin anti-stress tablets, 63 million Bromazepam tablets and 40 million Diazepam tablets.

Even the extremely Western-oriented Associated Press agency reported the social catastrophe: "Thousands of taxi drivers and peasants have shut down traffic in Belgrade and a highway towards Bosnia to protest against a new tax (on the average, a month's salary) hitting the cab drivers and in order to exact the highest prices for raspberries purchased by the government." (AP, May 31, 2002).

The slogan of the protesters "DOS-ta!" (Enough!) — expresses quite well the total disillusionment regarding the DOS, put in power by the West in October 2000.

This summer, the police (which the new regime had almost entirely replaced) repressed many demonstrations with great brutality. In June, in front of the Belgrade Parliament, 40 people were

wounded during a demonstration of "poor people."

But none of this passed through the filter of the Western media. Western public opinion is held in ignorance. One is prevented from explaining the deep disenchantment of the Yugoslav population regarding the "promisers." This disenchantment is the real cause of the political crisis in Serbia, of the Kostunica-Djindjic confrontation and the recent electoral impasse. But before getting to this, we first have to examine the real reasons that have led the United States and Germany to intervene in the Balkans. And to explain the relationships with the Mafia and the local terrorists.

The battle for the "corridors" comes out of the shadows

Indeed, Yugoslavia's great crime was its attempt to conserve a system oriented toward social security and independent of the multinational monopolies. But it was also a "geographical" crime: to be situated at the heart of "Corridors 8 and 10." What is a corridor. What is involved is the collection of modern communications: highways, railroads, sea and river ports, pipelines and gas mains. The goal: to bring into Western Europe the merchandise produced from all over the world but also and above all the petroleum and gas coming from the Caucasus and Central Asia.

This gigantic European Union project (90 billion Euros of investment funds foreseen between now and 2015), is aimed at assuring the direct and cheap commercial connection with export industries in the Balkans and above all with oil and gas coming from the Caucasus and the Caspian Sea. It is one of the future strategic commercial axes in the world.

Where does the Corridor pass through? The competing plans have contended for a decade, the goal of a secret but ferocious rivalry between Washington and Berlin. This rivalry was at the heart of the Yugoslavia conflict, which each of the great powers wanted to control, as we wrote in our books "Liar's Poker" and "Monopoly."

Does international politics seem complicated and sometimes incomprehensible? Here is a simple rule to clarify it: in each region of the world where you can find a route for petrol or gas, you can determine that the United States is trying to install their military bases, provoking or inciting local conflicts that serve this purpose. Then the U.S. presents itself there as an observer or as a fire-fighter. This essential rule explains the majority of the "incomprehensible" wars: Yugoslavia, Macedonia, Chechnya, Caucasus, Afghanistan, and ex-Soviet Central Asian republics... (Michel Collon, *Liar's Poker* chapters 7 and 9. Michel Collon, *Monopoly*, EPO, Bruxelles, 2000, p. 96-99, p. 120-123 (soon in English).)

In the Balkans, the German route is: Constantan (Romania) Belgrade Hamburg. Along the Danube and the large pipelines still to be built, paved highways, railroads, sea and river ports. The rival U.S. route is Bulgaria Macedonia Albania (Mediterranean). Three countries that Washington is doing everything it can to control at the expense of the European Union. (Balkan Infrastructure, *UPI Business Correspondent*, 11 septembre 2002).

We admit that our theory of corridors as motor of the war on Yugoslavia has left some people skeptical. This despite an admission by General Jackson, who commanded the NATO force in Macedonia and then in Kosovo in 1999: "We will certainly remain here for a long time in order to guarantee the security of the energy corridors that cross the country." (*Monopoly*, p. 96).

But at present, the corridors are coming out of the shadows. Last September 10, the ministers of the economy of Romania, Yugoslavia and Croatia signed the go-ahead for "Corridor 10." This 1,200 kilometer-long pipeline will transport 10 million tons of crude oil per year, with the possibility of extending it to Italy and the Mediterranean.

And the routes? There also the rival plans contend. Belgrade has just chosen to invest in a complement to Corridor 10: the north-south connection with Greece. This investment is being made to the detriment of a West-East connection with Bulgaria. The European Reconstruction Agency has invested 47 million euros in the roads and highways of Kosovo, complementary to Corridor 10: Bulgaria Macedonia Albania that the United States Agency for International Development has invested \$30 million.

Aid: is it truly aid?

The Yugoslavs are paying dearly for these routes, as much as they are supported by the European multinationals. Certainly, the West is officially giving "aid." Here the European Bank for Reconstruction and Development (BERD) and the European Investment Bank have advanced capital

for the construction of "Corridor 10." But this "aid" consists in fact of loans. These will permit the entrapment of those "aided," who will pay dearly to reimburse the lenders: the Yugoslav state will have to slash its social services and public employment.

The word "aid," could it also be a synonym for "extortion"? An example involves neighboring Macedonia.. Last June, this country did not submit quickly enough to the demands, and the IMF broke off negotiations and suspended all the agreed-to aid. It even blocked "the projects that could not legally be stopped," as Macedonian Minister of Finance Nikola Guevski said. (Balkan Infrastructure, *UPI Business Correspondent*, 11 septembre 2002). The only projects to find mercy in the eyes of the IMF were those that favored the Albanian UCK (KLA) rebels. "Aid" = "extortion."

Once more, nothing here took place by chance. The scenario had nothing that was improvised, as the commentary in the Business section of the U.S. press agency UPI made clear: "The construction of infrastructures in the Balkans has been characterized by the political character of the agreed-to international aid. NATO's war in 1999 destroyed the infrastructure like the petroleum refinery at Novi Sad, Serb radio-television, the roads, the bridges, etc. That subsequently Western policies had been imposed on the reconstruction plans was neither a surprise nor a short-term phenomenon." (Balkan Infrastructure, *UPI Business Correspondent*, 11 septembre 2002).

They admit then, three years later, to having bombed not military but economic targets. And if that is translated into a less hypocritical language: NATO's bombs were the first step of privatization - globalization.

Thus the Yugoslavs are paying the same bill many times over. 1. First, the West destroyed their wealth. 2. This done, it deprived them of their jobs and means of subsistence. 3. And it will make them pay for a "reconstruction" which in reality profits the Western multinational monopolies.

War and military bases: good business

What has been carefully hidden from us since 1991 is that Yugoslavia was the target not of humanitarian blows but of a war with the aim of recolonizing that country and annexing its market to the "great market" of the multinationals. And to control its strategic routes. In addition, this war was also a "self-service" operation for certain U.S. officials, tied closely to the large arms multinationals.

In Kosovo, just to the side of the petrol route, the United States has installed an enormous military base: Camp Bondsteel. A strategic post to intervene in the Middle East, in the Caucasus, maybe even one day against Moscow. Who built this base, who runs it, who has pocketed the enormous profits? Brown and Root Services. It's a subsidiary of the U.S. petroleum services firm Halliburton, the largest seller of goods and services to the petroleum industry. An enormous market. At the head of Halliburton can be found ... Dick Cheney, current vice president of the United States.

Brown and Root, specializing in the supplying the U.S. Army, took on greater importance in 1992 when Dick Cheney, then secretary of defense in the government of Bush Senior provided it with its first contract to supply logistic support to the external operations of the U.S. Army. Between 1995 and 2000, Cheney left public service and entered the Halliburton Corporation. The fortunes of this enterprise has risen parallel to the rise of militarism in the United States.

In 1992, Brown and Root constructed and maintained the U.S. Army bases in Somalia. It pocketed \$62 million there. This amount doubled in 1994: \$133 million thanks to the bases and logistic support furnished for 18,000 troops in Haiti. In 1999, the company could look to a contract for \$180 million to construct military installations in Hungary, Croatia and Bosnia. But it is Camp Bondsteel that was to be "the pearl of contracts," as Paul Stuart explained.

"At Camp Bondsteel, it's Brown and Root that assured all: furnishing 2,500 cubic meters of water per day, electricity necessary for a city of 25,000 inhabitants, washing 1,200 laundry bags, 18,000 meals per day and 95% of the connections by rail and air, plus the heat.. With 5,000 Kosovar Albanian employees and 15,000 from elsewhere, Brown and Root is the number one employer in Kosovo." This was confirmed by David Capouya, his supervisor: "We are doing all here that doesn't require carrying a rifle." Effectively, the Houston firm furnishes all, from breakfast to movable armor. The war directly fills the wallet of Mr. Cheney. *Balkans-Infos*, juin 2002.

And more and more: the occupation of Afghanistan also brought juicy contracts to Brown and Root. And in the Balkans, it is always the same company that carried out the preparatory studies of the Greek Egnatia highway (Greek prolongation of Corridor 10). Also the studies for the U.S. pipeline along Bulgaria-Macedonia-Albania mentioned above. The Bush administration truly practices self-

help with record-breaking impudence.

Why did the U.S. and Germany have to support racists and criminals?

To take control of strategic routes in the Balkans, Washington and Berlin needed local forces they could support to avoid making war directly themselves. Who did they choose and arm?

For Croatia, it was the racist group around Tudjman. The man who rewrote in revisionist fashion the history of the Second World War. A Croat version of the French fascist Le Pen who could rejoice that his "wife is neither Jewish nor Serb." (Michel Collon, *Poker menteur*, EPO, Bruxelles 1998, chapitre 14)

For Bosnia, it was the Islamist nationalist Izetbegovic. For him, there was "no possibility of coexistence between the Islamic religion and non-Islamic social and political institutions." This did not stop him, to keep his power and his deals, from shooting at Moslem forces in Bosnia, at Bihac and at Sarajevo. This fanatic was also quickly rebaptised "democrat" and "anti-racist." (Idem, chapter 15) But now that the wind has shifted it is discreetly recognized that Washington sent to aid him a number of Mujahedins who were followers of Bin Laden. (Idem, chapter 1 (p. 28-33) and chapter. 9 (p. 187)

For Kosovo, the instrument was the UCK (KLA). A separatist and racist organization, which provoked war (it wrote in its own documents) to impose a "Greater Albania" that would be ethnically pure. (Michel Collon, *Monopoly*, EPO, Bruxelles, 2000, map of "Greater Albania", p. 69.

The U.S. special envoy to the region, Robert Gelbard, had declared three separate times in February 1998 before the international press: "The KLA represents without any doubt a terrorist group." This was also confirmed by the U.S. Secretary of State: "The leaders of the KLA have threatened to murder villagers and to burn their homes if they refuse to join its ranks. The threat represented by the KLA takes such proportions that the inhabitants of six villages in the Stimle region are preparing to flee."

Despite all that, three months later NATO became the air force of this "terrorist" KLA. What is the lesson regarding the United States that claims now to carry out a war everywhere in the name of the fight against terrorism? While they still manage to use today certain Islamic terrorists, for example in Chechnya.

Kosovo NATOized: ethnic cleansing, terror and mafia

What are the consequences of all this today? Well, as we have shown in the film, "The Damned of Kosovo," this region is at present still in the grip of ethnic cleansing, terror and the Mafia. And the solution to the local conflict has not come any closer, but is further away than before. (Michel Collon & Vanessa Stojilkovic, *The Damned of Kosovo*, video 78 minutes. See <http://lesdamnesdukosovo.chiffonrouge.org>)

A true ethnic cleansing has chased from Kosovo the large majority of non-Albanians: Serbs, Jews, Roma, Moslems, Turks, Gorans, Egyptians, etc. All these nationalities were systematically driven out by terror: Bomb attacks, murders, destruction of their homes, permanent threats ... 230,000 people had to seek refuge in Serbia, Montenegro, Macedonia or elsewhere. Those who remain are blocked off in small enclaves (ghettos) from which they can only rarely go out and then when escorted by NATO troops.

Was this "cleansing" limited to the period immediately following the war? Certain forces would like us to believe that. But, following the revelations of our film, "The Damned of Kosovo," a journalist questioned Niurka Pineiro, spokesperson for the International Organization of Migration, connected to the UN, at Geneva. She confirmed: "We continue to record daily intimidation and harassment, and also extremely violent attacks, often fatal, although less numerous." (Mail of Robert James Parsons (Genève), october 2002)

There, certain defenders of NATO claim, things are starting to normalize, there are fewer killed than in the beginning. Yes, but why? With the risk of being considered cynical, we have to say that it is because the majority of the members of the national minorities have already fled the region, and there are fewer people to kill!

Indeed, the situation has improved not at all, as the same UN spokesperson recognized: "The minorities remain vulnerable to attacks ... Freedom of movement remains their key problem,

affecting their possibility of living a normal life ... Without freedom of movement, the access to essential social services, to jobs and to civilian structures (hospitals, education, etc. ...) remains extremely difficult and often impossible." (Idem)

We sum up. No moving about. No access to public services, nor to education, nor to hospitals. No jobs. And on top of that the daily terror. NATO-run Kosovo remains a land without law, a hell for those who are the targets of the KLA, including numerous Albanians. Last November 5, the UN governor of Kosovo, Michael Steiner, himself recognized that "the members of the small communities of Kosovo have still not taken back their homes, and most of those who stayed in place live under unacceptable conditions." Hasn't the pretext of NATO's intervention been shown to have collapsed completely? (Official website Unmik (www.un.org), november 5, 2002.

Why don't the Western media speak of this, and also the media of a certain part of the left?

"In Kosovo, NATO has made a marriage of convenience with the mafia"

Why also has the criminal character of the mafia regimes put in place by NATO never been analyzed? The observation is quite clear, however, to hear James Bisset, former Canadian ambassador to Yugoslavia: "Kosovo remains a lawless society, completely intolerant of ethnic minorities and one of the most dangerous places on earth." (*Ottawa Citizen*, June 22, 2002)

Why does Kosovo remain a land without laws? Because of powerful economic interests, explains Canadian expert Chossudovsky: "The drug barons of Kosovo, Albanian and Macedonia have become the new economic elite, often linked to important Western commercial interests. The income from trafficking in drugs and arms was then recycled into other illegal activities like networks of prostitution.

"Highly placed members in the regime of Albanian President Berisha were implicated in the trafficking of drugs and guns with Kosovo. This traffic was able to flourish with impunity despite the presence since 1993 of an important contingent of American troops. During the last few years, the drug trade permitted the KLA to arm thirty thousand men for war in a very short time. NATO entered into a marriage of convenience with the mafia." (Quoted in *The Damned of Kosovo*). This is confirmed by European Police services and notably by the German Federal Criminal Agency: "The Albanians are at present the most important group for the distribution of heroin in the West." It is known that drugs, along with guns and advertising, are one of the three most important economic sectors of today's capitalist societies, and that the CIA has set up trafficking operations in drugs, as well as systems for bartering (drugs-guns-oil, all over the world, and have done this in collaboration with the very worst organized criminals. This romance with the KLA has many precedents.

The Albanian mafia also controls the hijacking of international aid, which it then redirects with all the incumbent corruption that entails. In July 2002, investigators from the European Union "discovered 4.5 million euros on various accounts in Gibraltar." (European Union news web site, 17 juillet 2002). This money was embezzled from the Kosovo Energy Agency. So the daily blackouts in Kosovo should come as no surprise.

Is all this fraud by accident, or some secondary phenomenon? Or, on the contrary, is it an integral part of the system put in place? A European official, speaking on conditions of anonymity, said: "The international community has injected between 15 and 18 million euros into Kosovo in the last three years, but we still have not established the basic infrastructures." (*Ottawa Citizen*, June 22, 2002). It's not a matter of secondary frauds. The same sort of massive escape of funds happened in Bosnia with the clan that surrounded Muslim president Izetbegovic.

Occupied Territories: an artificial and corrupt economy

The economy of the territories under neocolonial administration constitute a completely artificial system. All the 4x4s of the international NGOs, as well as the dozens of hotels and service stations all along the highways, can create a kind of illusion. But in the enclaves (ghettos) where the minorities live, there has been almost no reconstruction and, as the word on the street has it, the principal employer in Kosovo is still the U.S. firm Brown & Root which built the military base Camp Bondsteel.

The two Western protectorates in the Balkans are in fact the two "countries" with the highest unemployment rates in all of Europe: 57% in Kosovo, and 60% in Bosnia. (Declaration of Steiner,

International Herald Tribune, July 24, 2002). (*Associated Press*, October 8, 2002). Does all this represent an "inevitable transition" or is it rather a lasting phenomenon? In reality, the occupation of pieces of the ex-Yugoslavia transformed into protectorates promises to be a long-running catastrophe for the people of the region. Far from taking off, these economies have been colonized.

And morally perverted. In Bosnia also, the U.S. military occupation has caused a surge in illegal trafficking, illustrated by the recent DynCorp scandal. This company, one of the largest suppliers of services to the U.S. Army, sent 181 employees to Bosnia and teams for servicing Apache and Blackhawk helicopters.

In January 2002, one of these employees, Ben Johnston, blew the whistle on a sexual slavery ring based inside DynCorp: "From the time I arrived, they talked to me about prostitution, but it took me a while to learn that they bought this girls for between \$600 and \$800. I told them it was just plain slavery." (Kelly Patricia Omeara, *Dyn Corp Disgrace*, January 14, 2002, <http://insightmag.com/main.cfm/include/detail/stoyid/163052.html>)

Some of these girls were between 12 and 15 yrs old. The charges Johnson made cost him his job, but nonetheless wound up bringing about an investigation. However, the U.S. Army took care in 1995 to make sure its troops and other personnel would have impunity from the laws of the country. In the end, the guilty would return to the U.S. without facing prosecution. Here is the indignant commentary of Christine Dolan, the founder of the International Humanitarian Campaign Against the Exploitation of Children: "Here are these employees of these contractors to the U.S. Army in bed with the mafias and buying children as sex objects. What a surprise to hear that DynCorp kept its contract while the U.S. pretended to want to put a stop to the exploitation of human beings!" Kelly Patricia Omeara, *Dyn Corp Disgrace*, January 14, 2002, <http://insightmag.com/main.cfm/include/detail/stoyid/163052.html>)

In fact, all over the world, U.S. military bases are the centers for female sexual slavery, organized in conjunction with the local mafias. A document of the UN High Commissioner for Human Rights explains that Bosnia after the war became a very important hub for trafficking in women. This document, of course, draws no connections between these crimes and the NATO base in Tuzla, where thousands of men are stationed. But the Islamic leader Mrisada Suljic says: "Can you imagine 20,000 young men without women for a year?" By 1995, the *New York Times* had printed the eloquent headline: "Tuzla: The Americans have landed. So have prostitution, drugs and AIDS."

The Djindjic government wants a Serbia to belong to NATO no matter what the cost. If that happens, will the fate of Serbian women be any different from those of Bosnia?

Because the DynCorp affair is not an isolated scandal. It is a classic phenomenon. At the end of WWII, U.S. soldiers forced 40,000 women from Naples (that's a third of the female population--into prostitution. (La violation estadounidense de Italia. *Obrero Revolucionario*, June 19, 1994). During the war in Algeria, the rape of Algerian women by the French troops was used as a weapon of war against the fighters of the FLN and the civilian population, as was seen in a recent documentary based on the testimony of several witnesses. (Patrick Rotman, *L'Ennemi intime*, *France 3*, March 4-6, 2002). The Western media are very quick to give lessons in war crimes (real or imagined) to "smaller" nations. On the other hand, they are generally very discreet about this unquestionable fact: The arrival of troops from the great Western powers is inseparable from the social and economic exploitation of the occupied people, and the women in particular.

"The Albanians will kill all those who stay"

Why don't the KLA leaders have any intention of finding a peaceful solutions to the problems of Kosovo? Because they, as a mafia, are intent on protecting their economic, criminal interests. Instability and illegality are indispensable to them.

And so, the protection offered by the West to the KLA's racist and terrorist strategy constitutes a veritable time-bomb for the coming months and years. Because the leaders of the KLA continue to be threatening. For example, Ethm Ceku, Minister of the Environment and cousin of Agim Ceku, head of the TMK ("Civilian Protection Corps," the new name for the KLA militias that have been integrated into the state apparatus). In early 2002, he declared publicly: "Serbs trying to return to Kosovo without authorization will be turned back by force of arms if necessary." A threat taken very seriously by Everett Erlandson, a retired Chicago policeman currently serving with the UN in

Pristina: "When the ~~C~~internationals' leave Kosovo, the Albanians will kill all those who remain." (Scott Taylor, Ottawa Citizen, June 22 2002). But does the U.S. intend to leave Kosovo? Or at least to come down a little harder against the terrorists? The recent ~~C~~prison break' by Florim Ejupi seems to indicate not.

How do you break out of a U.S. military base without a problem?

Who is this Florim Ejupi? A man with a lot of blood on his hands. ~~S~~ February 16, 2001, Albanian terrorists exploded a remote-controlled bomb a under a Serb bus running from Nis to Grancanica, leaving 11 dead and 40 injured. "There was smoke and blood everywhere," said the 25 years old journalist Gorica Scepanovic, who survived the attack, but remains forever scarred by the horrible shock. (Scott Taylor, Ottawa Citizen, June 22, 2002). For once the investigation hit on something. "While in the past they have accused us of going slow, this investigation was really an example of good police work," said Derek Chappell, the British spokesman for the UN police. (Scott Taylor, Ottawa Citizen, June 22, 2002). In fact, four people were arrested. Two were officers of the ~~C~~Kosovo Civilian Protection Corps' (ex-KLA). But only one, Florim Ejupi, was locked up. And the UN police were so afraid that his cohorts would bust him out that they transferred Ejupi from the Detention Center in Pristina to the U.S. base at Camp Bondsteel.

That seemed a good idea on paper when it was presented to the Canadian military expert Scott Taylor: "Situated at the top of a hill, this impressive installation--40 kilometres square--is a veritable fortress. Completely surrounded by three rows of barbed wire, with large defensive perimeters, and guard towers and search lights everywhere." But despite all these obstacles, Ejupi easily got out of Camp Bondsteel in May 2002, before even being tried. Here's the indignant reaction of the British policeman Chapell: "The Americans told us that he got a metal object in a spinach quiche. I'm not making this up." (Scott Taylor, Ottawa Citizen, June 22, 2002). He had good reason to be indignant. How could a prisoner wearing a bright orange jumpsuit quietly escape from the middle of 5,000 US troops, unless they purposely let him walk out?

KLA: a sudden metamorphosis or a triumph of marketing?

Are these suspicions exaggerated? Isn't it just the Serbs and the other national minorities of Kosovo who accuse the U.S. of protecting criminals? No. General Klaus Reinhardt, who commanded the NATO troops in Kosovo until March 2000, is also angry: "The Americans placed too much confidence in the loyalty of the KLA. The Albanian extremists who were arrested by KFOR were very quickly released. If KFOR had acted sooner against the extremists, the situation in Macedonia would not have gotten so bad." If today one can thus criticize his "dear ally," it is because of the greatly increased rivalry between Washington and Berlin in the Balkans and in the rest of the world. At its basis is the "global" economic crisis.

So it was in the German weekly Der Spiegel--and not in the U.S. press--that it was explained to us: The KLA leaders were not at all what we had been told. Last September 21, Der Spiegel interviewed Bujar Bukoshi, one-time "prime minister" of the Kosovo Albanians in exile: "After the war, the cruelest sort of eliminations took place among Albanians. The KLA leaders liquidated their political adversaries under the pretext that they were "collaborators." According to the inquiry by Der Spiegel, "a former KLA commander engaged a war criminal to assassinate Ekrem Rexha, another KLA chief." Rexha had prepared a book on the war crimes committed in Kosovo, notably those committed by the KLA.

The refugees from Kosovo have become the Palestinians of Europe

Of course, one wonders why we hadn't heard that sooner? Were the leaders of the KLA such angels when NATO used them to attack Yugoslavia? Or were they already "terrorists," as they were called by the U.S. envoy in the region?

That is said only now because Washington and Berlin are fighting more and more over the energy corridors that pass through the Balkans, as well as a load of other things. But this is not a metamorphosis by the KLA. Simply put, the great powers hid the KLA's true nature because they had need of its services.

The drama of Kosovo adds to the discredit of NATO and the current Serbian government. Not only has nothing been done to return the 230,000 Serb refugees and others expelled from Kosovo, those who have come to be the Palestinians of Europe; but what's more, the Western administrators in charge of the UN mission have put all their efforts into dismantling ... the only area in Kosovo still populated by Serbs, precisely the northern part of the city of Kosovska Mitrovica. However, the number of Albanians removed from this area has been relatively small: about 5,000 residents. Very few compared with the 230,000 of other nationalities who have been expelled. But their return is the absolute priority of the UN administrators.

Some hold an even more aggressive attitude toward the Serbs, for example, the International Crisis Group, a pressure group close to the CIA and financed by the U.S. billionaire George Soros. According to this lobby, among whose members is Louise Arbour, the ex-Hague prosecutor, and Wesley Clark, the leader of the NATO bombardment of 1999: "The UN and the soldiers of KFOR led by NATO must establish their authority over Mitrovica. The new governor of Kosovo, Michael Steiner, has announced new arrests of Serbs."

Kosovo: 'Greater Albania' and the new Israel?

In principle, Kosovo was always part of Yugoslavia, according to the UN resolution that put an end to the war. But there as elsewhere, the U.S. has only abided by those resolutions that served its interests. Most of the U.S. media have been preparing the public for the independence of Kosovo--a promise made at the "wedding" of the U.S. and the KLA. The option of separation, pure and simple, was suggested by a so-called independent commission of "experts" which included Lord Robertson, Secretary General of NATO.

But the European powers don't want this independence. They know that Washington is looking to create a new Israel in the Balkans--a state that will owe them everything and that they can use like an aircraft carrier.

This said, is the U.S. pushing hard for this independence? Absolutely not. They are using a strategy of maintaining tension. By stoking the conflicts--and thus the suffering--they justify the presence of their military bases.

The encouragement of the politics of terror also encourages the other separatist movements in neighboring areas. Montenegro and Macedonia are equally coveted by the KLA. But the primary attack is aimed perhaps at a territory in the southwest of Serbia. It's not talked about much, but the Sandzak could be a new Bosnia.

Tomorrow the Sandzak?

A pro-Western institute specializing in Balkan affairs, The International War and Peace Report, confirms: "The Serbs estimate that about a thousand members of their community have left the city of Novi Pazar in the last few years. New 'For Sale' signs appear everyday on the Serb houses and land. It is estimated that this exodus was accelerated by the SDA, the dominant Muslim political party, which fired the Serb directors of public companies and local administrations." The percentage of Serbs in the population has fallen by 22% to 17% (i.e., a similar, but more massive, emigration was produced in Kosovo in the 70s and 80s). (IWPR'S Balkan Crisis Report, No. 353, July 26, 2002.).

Last June, The National Bosniac Council of the Sandzak, tied directly to the Muslim SDA, declared: "We have no reason to integrate with Serbia and Montenegro, or with the international community, because Sandjak must become a separate territorial entity."

Will The Sandzak explode? That depends. Like in Bosnia and Kosovo, the U.S. could pour fuel on the fire if it finds it needs a new conflict to put more pressure on a rebellious Serbia. In this cynical chess game, the people are the pawns.

And in any case, the Serb daily Vecernje Novosti, sounded the alert: "Soon the sidewalks and the coffee shops of the Sandzak will be divided and things will start jumping off faster even than they did in Bosnia. The first armed incidents will happen: political assassinations. If the authorities don't do anything, the Sandzak will explode within a year." (*Vecernje Novosti*, September 29 2002).

This crisis of confidence is the cause of the Kostunica-Djindjic conflict

Why have the majority of Serbs refused to turn up to vote in the presidential elections? Why has the

Kostunica-Djindjic alliance that defeated Milosevic in October 2000 broken up so quickly and why is it unravelling more and more?

"The great majority of Serbs figure they were conned by the U.S.," explains Dragana. They were led to believe promises of a better future if their country made up with the West. Looks like they took a big fall. They've discovered that their day-to-day living is worse than before, and that the Western multinationals have enriched only a small minority of Serbs, but have mainly enriched themselves. The Yugoslavs have noticed that after NATO's military attack, the IMF's economic attack followed. And that the two are part of the same global system whose objective is to impose the domination of the multinationals on the whole planet.

This is why the majority refused to go and vote. And to these discontented abstentions can be added the 66% who voted for Kostunica. Because for them he symbolizes, right or wrong, the will of their country to maintain its independence in the face of the West and NATO.

This is why Labus, the candidate of the IMF, suffered such a flagrant defeat in a massive media campaign. This was a total snub of prime minister Djindjic. Many fear that Djindjic will drag the country into a series of provocations and an ever-intensifying repression. Because if Kostunica is finally elected president, he will call for legislative elections and a discredited Djindjic will have to make a painful exit.

A note in passing to all those who bragged to us about the new "democracy" installed in Belgrade. What did you expect from the Serbian elections law? That the president could not be elected unless a majority of the electorate voted. But last October only 46% took part. What was the reaction of the EU? Did it wonder why the population rejected their politics? No, they just demanded that the election law and its 50% standard be repealed. And what if the people didn't want to make that change? Then change the people!

The SPS, Milosevic's party, did not seem to profit much from this crisis of the majority. After the pressure and the enticements of the West, the majority of its leadership tried to make a turn for the West. But it was disavowed by the voters. They gave very mediocre scores to the two candidates put forward by the SPS, and answered Milosevic's call to vote for Seselj, the only candidate to stand against NATO and the IMF.

It looks bad as to the SPS's presenting a viable alternative for the moment. On the Left many communist groups have come together to form a new Labor Party (Radnicka Stranka Jugoslavije). Threatened at once by the authorities, it nonetheless began a campaign of organization and consciousness-raising, particularly in the workers centers of Kragujevac and Kraljevo. Certainly the dramatic financial situation in the country made all efforts at autonomous organization difficult, but its critique and its programme are beginning to gain a response.

Why this silence from Western intellectuals?

Here in the West, one thing is intriguing: the silence of the Western media. They presented the regime change of 2000 as a blessing. The replacement of Milosevic by the group of pro-Western parties was seen as an open door to a more or less brilliant future. Kostunica was the man for the president's job, NATO was going to straighten out the Kosovo problem. ... This analysis had been espoused by the "media intellectuals."

But here, scarcely two years later, the majority of Serbs simply refused to take part in the presidential elections, and this did not bring the smallest comment, the slightest explanation, the merest analysis from the Western media. Amnesia?

Or the refusal to debate a position that had been shown in practice to be false? The war against Yugoslavia was just one of the many battles of the global war launched by the U.S., now against Afghanistan, Iraq, and many others. In light of this global war, it's time to do an accounting of the catastrophes the U.S. has wrought in the Balkans.

And of the paralysis engendered by positions like "Neither Bush nor Saddam," "Neither NATO nor Milosevic," "Neither Sharon nor Arafat." For a dozen years this dominant position on the European intellectual Left has condemned the antiwar movement to passivity. Because it placed the aggressor and the aggressed on the same moral footing. If everything is equally bad, then there is absolutely no reason to stop aggression.

The "neither nor" is a cancer on the antiwar movement. It must be eradicated. It is not Saddam or Milosevic who threaten the whole world, it is Bush. It is not Yugoslavia or Iraq who, every day,

condemn 35,000 Third World children to death, it is the multinationals. The U.S. threatens the peace of the world. By making charges, founded or unfounded, against those states that resist it, one merely takes part in the aggression. It is not for Western governments to decide who must rule this or that country in the Third World and according to what interests. It is for the people themselves to decide. But if Washington is allowed to occupy these regions, no democratic or social struggle will be made any easier--quite the contrary. Only the multinationals will win. (See our forthcoming text "The Disease of Neither, Nor: A Cancer on the Antiwar Movement")

To change the pain and anger into strength : a global warning

Why have we written this article? To analyse the problems of the past that we can't do anything about? No. To call out a warning: What the US has done in the Balkans, they are prepared to do against Iraq. Then it will be the turn of all the other countries that refuse to bow down to globalization: Iran, Korea, Cuba, Venezuela, Congo, the Palestinians, the Colombians and many others. . . . Why is it so important to continue talking about Yugoslavia and to support the struggle of its people? For 5 reasons:

1. Disinformation will also serve to "justify" the many wars to come. This is why it is crucial to expose the media lies that have justified the war against Yugoslavia. The NATO aggression was privatization through bombing. Today, these people are without jobs, without buying power, without health care. To help them develop their resistance is part of the struggle against globalization. What they are suffering will be inflicted on all the people of the countries soon to be attacked.
 2. Each one of us has a moral duty to support the right of return for the hundreds of thousands of refugees run out of their homes in Kosovo. Just like the right of return of the Palestinians. When NATO got its hooks into the Balkans and Eastern Europe, at the moment when 188 Slovene intellectuals demanded a referendum on their country's joining this military alliance, stressing the idea "to rejoin NATO is to rejoin the world, is a dangerous manipulation of public opinion": at this moment it is all important to demonstrate to everyone the full depth of the catastrophe on Kosovo by NATO and its true objectives.
 3. In Iraq as in Yugoslavia, the US has elaborate plans to pit the nationalities one against the other. This will lead to the chaos of prolonged civil war. After having taken control of Iraq, Bush will use it as a base to first destabilize then control Iran and Syria. Then Saudi Arabia. All the large oil states could be broken up into mini-states more easily colonized. The Middle East and the Caucasus will also be "balkanized": crumbled in accordance with the recipe that served against Yugoslavia. If we let this happen again in Iraq, the relationship of global forces will further deteriorate. Each time Washington breaks up a state that resists it, it puts itself in a better position to attack the next one.
 4. In order to unite the people in resistance to globalization and its wars, it is important to isolate completely the strategy of the US. Many Arabs and Muslims strongly affirm that the war against Yugoslavia was an aggression of the same kind as that against Iraq and the Palestinians. The US, who massacres Muslims in Palestine and Iraq, is not their friend in Bosnia and Kosovo. Besides, in the latter region, the Muslims are also victims of ethnic cleansings organized by the KLA with the complicity of Washington.
 5. In Iraq, as in Yugoslavia, the US army once again bombed chemical plants causing great pollution and again used its terrible weapons of depleted uranium. Once more causing cancer, leukemia and monstrous birth defects among the local populations, but also among its own Western soldiers who served there. A very recent report from the UN (Institute for Energy and Environmental Research), points up that such acts as those committed against Yugoslavia had long term and grave effects on the environment and on health, notably by the release of massive amounts of PCBs and mercury. The report warned explicitly against the repetition in Iraq of such violations of international conventions.
- Let's not forget Yugoslavia. Let's not forget those who resisted the IMF and NATO. What they

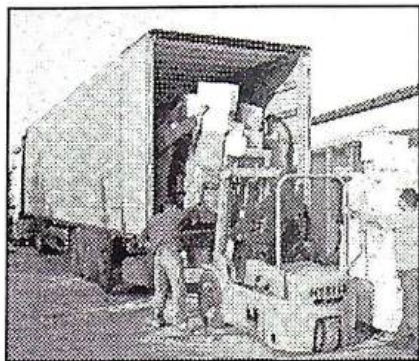
endured is a warning to all the countries that the US is preparing to "conquer". May their suffering and anger be turned into the strength necessary to stop the aggressions that have already been programmed into our future.

-- BhC ---

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Stichting OBJ: gedreven vrijwilligers

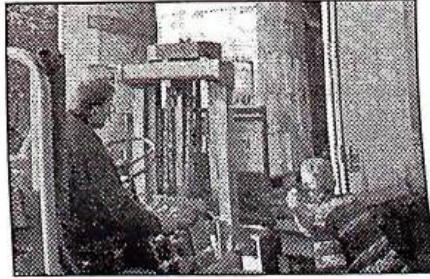

Op maandagavond 10 juli was het enorme drukte op het terrein van de opslagplaats van Stichting Opbouw Basisscholen Joegoslavië (OBJ) aan de Hendrik Zwaardercroonstraat, nummer drie. Vele vrijwilligers waren al vanaf vier uur 's middags bezig om de vrachtwagen te laden, die de volgende ochtend zou vertrekken naar Joegoslavië. Eindbestemming van dit hulptransport was deze keer een ziekenhuis in Leskovac. Maanden van voorbereiding gingen vooraf om vanuit heel Nederland goederen in te zamelen. Eindresultaat: 10.000 kg met een geschatte waarde van 170.000 euro aan ziekenhuisbedden en -meubilair, medische apparatuur, rolstoelen, werkkleding en dozen vol medische gebruiksmiddelen.

Ondanks het zware werk dat voortdurend verzet werd en de nodige stress, was er aan gezelligheid geen gebrek. Ook nu weer werden de tafels aan elkaar geschoven en werd er lekker gebarbecued onder het genot van een biertje en een wijntje. Om vervolgens weer hard aan het werk te gaan. Bijzonder aan het gezelschap is dat dit geheel bestaat uit vrijwilligers, waarbij zelfs een chauffeur uit Joegoslavië is komen rijden met de vrachtwagen. Een drietal vrijwilligers van Stichting Help Joegoslavië uit Vlissingen begeleiden deze keer het transport. Bij de geplande aankomst op vrijdagochtend in Leskovac zullen zij worden verwel-

komd door de directie van het ziekenhuis, in aanwezigheid van de vertegenwoordiging van de Nederlandse ambassade in Belgrado. Over enkele weken zal de oprichter van Stichting OBJ, Branco Lisac, zelf een bezoek brengen aan het betreffende ziekenhuis. Bovendien zal hij andere ziekenhuizen aandoen, die momenteel in erbarmelijke omstandigheden verkeren, om een balans op te maken van alles wat zij nodig hebben. Uiteraard gaat hij niet met lege handen: met de in Tilburg reeds vaak geziene rode bus van Stichting OBJ zal hij computers vervoeren voor een school in Smederevo.

Want wat de vrijwilligers het meest aan het hart gaat is dat de kinderen en hulpbehoevende slachtoffers lijken te worden van de slechte economische omstandigheden waarin het land verkeert ten gevolge van de oorlogen. Omdat zij een van de weinige hulporganisaties zijn voor Joegoslavië worden zij altijd met veel dankbaarheid ontvangen. Al eerder zijn er goederen gestuurd naar een basisschool in Vitkovci en een weeshuis in Kragujevac. De vrijwilligers kwamen terug in Nederland, overladen met tekeningen van de kinderen waarmee zij hun blijdschap en dankbaarheid lieten zien omdat er mensen in

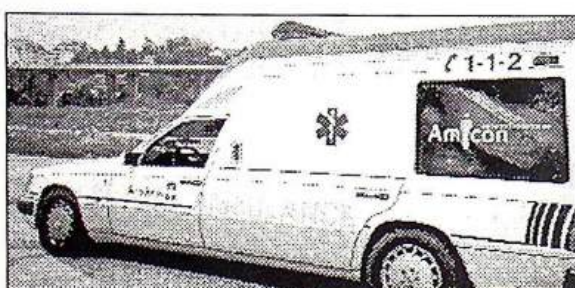
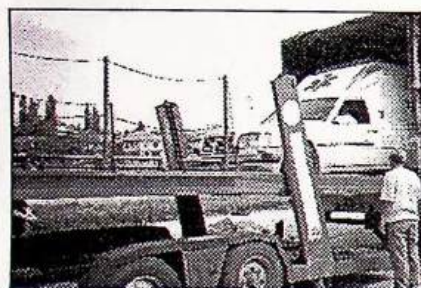

Nederland waren die aan hun dachten. Alleen al deze blijde gezichten was en is een reden voor de stichting om door te gaan met hun werk. Zoveel mensen, scholen, ziekenhuizen en bedrijven in Nederland zijn bereid om goederen te leveren, zodat de opslagruimte van de Stichting voortdurend letterlijk tot aan de nok toe gevuld is en er elke maand wel en transport plaats zou kunnen vinden. Het enige probleem zijn echter de

hoge transportkosten, waarvan tot nu toe een deel is opgevangen door de Nederlandse ambassade in Belgrado. Soms worden de hulpgoederen ook met behulp van andere organisaties vervoerd. Een andere manier om deze kosten rond te kunnen krijgen is het inzamelen van geld op gezellige Joegoslavische muziekavonden, waarbij het aangename met het nuttige wordt verenigd. Dit neemt niet weg dat de vrijwilligers

zich blijven inzetten, met steeds meer gedrevenheid, om hulp te bieden aan Joegoslavië. Over een aantal weken zullen alle vrijwilligers in ieder geval de videobeelden van het transport te zien krijgen. En zal de kraam van Stichting OBJ volgend jaar op Festival Mundial, waar zij al meerdere malen gestaan hebben, getooid zijn met foto's uit Joegoslavië.

Juli 2002

(A) Het aantal: JP-RK-12
in regel en voor de 4. wettelijke personenauto

(F) Merk: MERCEDES-BENZ
(G) Chassis: MBB12400817264676
Type: E 280 AMBULANCE

Kortwerk: 13
Werkjaar: 345
Maks. toeg. vrachtw. 1940
Plaats waar chassis is: TEGEN SCHUTBORD ONDER
inplaat: MOTORCAP

Code: 00MCELO0004676
Bijzondere: BASIS T.G.K. OMCC-253D
BEVESTIGINGSPUNTEN AUTOCORDELS VOOR
ZITPLAATSEN DIE NIET AAN DE VOORSTE
PORTIEREN GRENZEN, EK. ART. 66, SUB. R. 11
NIET VERPLICHT.

(B) Alleen van: 03-10-96
De Directeur van de Rijksdienst voor het Verkeer
Bijz. DPM: 0031306,00

Plaats van de rijbewijsaanvraag of vervoersverg. op de kaart
NP 0161447

Een ambulance voor ziekenhuis in Kragujevac

Na het afwerken van douane- en expeditiepapieren vertrekt 29 augustus rond 10.00 in de ochtend het hulptransport van Tilburg naar Joegoslavië. Doel: de Sociale Dienst, afdeling Weeshuis en het ziekenhuis (KBC) in Kragujevac. Twee vrachtwagenchauffeurs rijden mee, evenals Branco Lisac en mevrouw van der Steen, van wie de laatste verantwoordelijk is voor een groot (en heel bijzonder) deel van de hulpgoederen. De verwachting is zaterdag in de namiddag aan te komen en maandag te kunnen lossen.

Branco hoopt dat de Sociale Dienst daar geen problemen zal krijgen met het opslaan van de 560 'bananendozen' met kleding voor jong en oud, en honderd dozen speelgoed! Deze spullen zijn ingezameld uit het hele land en door de familie Van der Steen uit Gemonde. Tussen de goederen voor het ziekenhuis (KBC) in Kragujevac bevindt zich zelfs een Mercedes-Benz ambulance, óók een donatie van de familie Van der Steen uit Gemonde!

Met het transport gaan ook zes dialyseapparaten, een ziekenhuisbed en

medische goederen mee. Branco Lisac vervoert in de bus van OBJ twintig IBM Pentium 1 en 2 computers, beschikbaar gesteld door CZ Groep in Tilburg. De bestemming zal zijn de school voor basis- en middelbaar onderwijs 'Jovan Jovanovic Zmaj' in Smederevo.

Ziekenwagen voor ziekenhuis
De familie Van der Steen heeft meerdere donaties gegeven aan o.a. Rusland en Polen. Elk jaar wordt een ander land gekozen. Stichting OBJ heeft ditmaal de eer het transport te

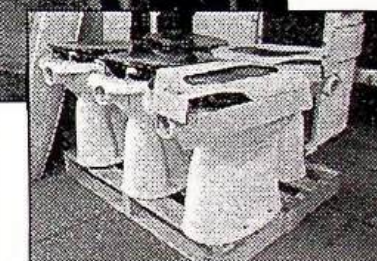
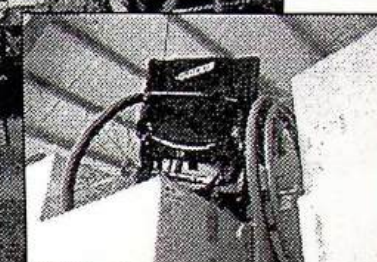
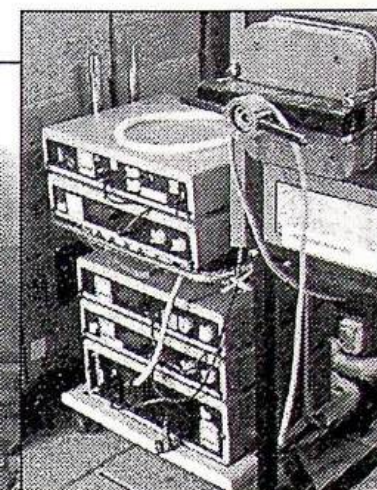

mogen verzorgen! De ambulance zal vooral gebruikt worden voor hulp en vervoer aan te vroeg geboren baby's, zodat deze met een speciaal aangepaste ambulance naar Belgrado gebracht kunnen worden. De twee ziekenwagens die het ziekenhuis momenteel gebruikt (en nog bruikbaar zijn, de rest is kapot) zijn zeer oud en slecht onderhouden. Het ziekenhuis is het grootste van de regio met meer dan 450 duizend patiënten.

augustus 2002

HUMANITAIRE HULP
STICHTING OBJ

Vorbereidingen transport naar Cuba

Op dit moment worden er voorbereidingen getroffen voor het sturen van hulpgoederen naar Cuba. Dit wordt georganiseerd door de NCPN in samenwerking met Kinderen voor Irak, Zeeland. Hoewel het niet een Balkanland betreft zet Stichting OBJ zich toch in voor deze hulpactie.

De reden hiervoor is de speciale band die Stichting OBJ heeft met de linkse beweging. Voorzitter Branco Lisac: 'Stichting OBJ zou nooit zover gekomen zijn zonder de steun van de mensen die Joegoslavië een warm hart toedragen. Het was vooral de linkse beweging die zich in 1999 heeft ingezet tegen de bombardementen op Joegoslavië. Zonder hen had Stichting OBJ niet kunnen bestaan!' Als een blijk van dankbaarheid helpt Stichting OBJ haar vrienden met het organiseren van het transport voor

een ziekenhuis in Cuba. Met dit transport gaat o.a. dialyseapparatuur, een laboratorium, professionele keukenelementen en computers mee. Welk ziekenhuis de goederen in ontvangst zal kunnen nemen zal nog samen met de Cubaanse Ambassade moeten worden beslist. Bij deze een oproep aan iedereen: er is nog voor 55m³ ruimte voor goederen; wanneer we genoeg goederen hebben kunnen we gaan laden!

Een kijkje in de opslagruimte

Voorwaarde voor het sturen van hulpgoederen is dat deze goederen duurzaam en noodzakelijk moeten zijn voor de gebruiker. De goederen - die zijn opgehaald uit alle hoeken van Nederland - zijn dan ook van een hoogwaardige kwaliteit. Voor deze goederen is een goede logistieke voorbereiding, veilige opslag en inventarisatie noodzakelijk.

Voorzitter Branco Lisac: 'stichting OBJ ziet er op toe dat alle hulpgoederen volgens de voorgeschreven regels worden geïnventariseerd en vervoerd. Dat is een hele organisatie en brengt veel papierwerk met zich mee. De hoge transportkosten blijven echter het grootste probleem!'

december 2002

Aan alle medewerkers, vrijwilligers en donateurs:

Stichting OBJ wil iedereen bedanken die in het afgelopen jaar hebben meegewerkt aan de vele hulptransporten naar Joegoslavië, maar ook naar Macedonië en Bulgarije. Zonder jullie steun, zorg en inzet - financieel of met lichamelijke inspanning - was dit nooit gelukt! Het afgelopen jaar heeft ons weer doen inzien dat samenwerking belangrijk is en altijd iets bijzonders oplevert! In de eerste plaats voor diegenen voor wie de gestuurde goederen het hardst nodig zijn. Maar ook iedereen die zich hiervoor belangeloos heeft ingezet, mag trots zijn op zichzelf! Wij hopen dat de onderlinge samenwerking alleen maar hechter zal worden en veel hulpgoederen in de toekomst op gang zal zetten! Blijf elkaar, maar ook zij die in moeilijke tijden met veel schaarste moeten leven, de helpende hand toesteken!

Een fijne kerst en een voorspoedig 2003! In goede samenwerking met:

- Nederlandse Ambassade in Joegoslavië • Stichting Polen, Oost-Europa Centrum, Tilburg
- Joegoslavische Club, Vlissingen • Stichting Help Joegoslavië, Vlissingen
- Stichting Dialysehulp Buitenland, Utrecht

Hulptransporten 2002:

Joegoslavië

- Leskovac - 9 juli 2002
Goederen voor ziekenhuis; waarde: € 170.000
- Kragujevac/Belgrado - 29 augustus 2002
Ziekenhuis/sociale dienst; waarde: € 130.000

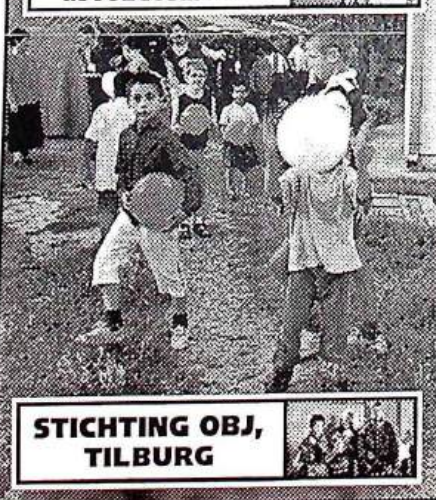
Bulgarije en Macedonië

- Sofia - maart/april/mei 2002
Drie transporten i.s.m. Stichting Dialysehulp t.b.v. zieken- en bejaardenhuis/school; € 100.000
- Skopje - 14 oktober 2002
Drie transporten i.s.m. Stichting Dialysehulp t.b.v. ziekenhuis/gevangenis; waarde: € 20.000

Transporten 2003:

- Kursumlija - verwachting maart/april 2003
- Cuba - verwachting mei 2003

**STEUN DE OPBOUW
VAN BASISCHOLEN
IN JOEGOSLAVIË**

**STICHTING OBJ,
TILBURG**

(VERVOLGEND EROCHT VOOR / DOOR HET NEDERLAND)

Stichting OBJ

Actiegiro 8289610

t.n.v. stichting OBJ, Tilburg

Informatie over de stichting en het inzamelen van goederen:

Stichting OBJ
Postbus 1322 / 5004 BH Tilburg
Telefoon en fax (013) 545 59 22
Mobiel (06) 549 07 217

Stichtingobj@home.nl
<http://home.hetnet.nl/~obj>
K.v.K. 41115069

Stichting **OBJ**

Opbouw Basisscholen Joegoslavië

Kostunica legt zich niet neer bij uitslag

Servië

Nicole Lucas

AMSTERDAM – Vojislav Kostunica is zonder meer de populairste politicus van Servië. Dat bleek zondag, bij een nieuwe ronde presidentsverkiezingen, ten overvloede. Voorlopig levert het hem niets op. Integendeel: binnenkort is hij werkeloos. Zijn huidige baan als president van Joegoslavië verdwijnt immers, als de federatie verandert in een losse unie van Servië en Montenegro. „De keus is miserabel”, aldus een Belgradose student zondag, gevraagd naar wie zijn voorkeur uitging. „Het is slecht of slechter: een nationalist of een ultra-nationalist.” Zijn oplossing: hij stemde noch voor Kostunica, noch voor neo-fascist Vojislav Seselj, noch voor kickbokser Borislav Pelevic. Hij stemde niet.

Hij was niet de enige. Veel kiezers die twee maanden geleden, toen de keus groter was, een voorkeur uitspraken voor hervormer Miroljub Labus – officieel onafhankelijk kandidaat, maar in de praktijk gezien als representant van premier Zoran Djindjic – bleven nu thuis.

Een domme zet, vindt politiek analist Bratislav Grubasic. „Natuurlijk is Kostunica een nationalist, maar hij is redelijk fatsoenlijk.” Belangrijker echter vindt hij dat Servië, door de klucht die de presidentsverkiezingen nu zijn geworden, nog verder wegzakt in crisis en chaos. Werden, meteen na het vertrek van Slobodan Milosevic, de broodnodige hervormingen zeer resoluut ter hand genomen – van alle kanten kwam er lof – inmiddels zit de klad er behoorlijk in. „Dat kunnen we ons niet veroorloven.”

Grubasic houdt zowel Kostunica als diens politieke rivaal Djindjic verantwoordelijk voor de ellende. Kostunica kon het niet opbrengen de aanhang van Labus – en in het verlengde Djindjic – openlijk om steun te vragen. En Djindjic bood die niet spontaan aan. „Hij was uit op een mislukking.”

Want Djindjic wil zijn rivaal niet als president. In die functie is Kostunica immers in staat het parlement te ontbinden en nieuwe verkiezingen uit te schrijven. En van een dergelijke stembusgang heeft de filosoof écht wat te vrezen: in peilingen bungelt Djindjic qua populariteit steevast ergens onderaan.

Hoelang de premier parlamentsverkiezingen kan ontlopen is echter de vraag. Gaat het niet links om, dan maar rechts om, heeft Kostunica bezworen. Als hij het niet als president kan, dan wil hij Djindjic aanpakken via een motie van wantrouwen in het parlement. Het probleem is echter dat Kostunica en zijn DSS voor een meerderheid steun nodig hebben van de SPS, de partij van Milosevic.

Volgens Grubasic is het twijfelachtig of DSS die wil vragen en, omgekeerd, de SPS die wil geven. Niet dat de socialisten zo van Djindjic houden, verre van dat. Ook zij hebben echter weinig te winnen bij nieuwe verkiezingen. „Er zijn grote onderlinge problemen. Ze kunnen worden weggevaagd.”

Ondertussen is onduidelijk hoe het verder moet met de verkiezingen van een president. Als op 5 januari, wanneer de ambtstermijn van huidige president Milan Milutinovic afloopt, niemand is gekozen, wordt zijn plaats tijdelijk ingenomen door de voorzitter van het Servische parlement, Nataša Micić. Zij kan ook nieuwe verkiezingen uitschrijven.

Djindjic heeft al laten weten de voorkeur te geven aan een wijziging van de grondwet: hij wil de president voortaan door het parlement laten kiezen. Kostunica, intussen, weigert zich neer te leggen bij de uitslag van zondag. Zijn belangrijkste argument is de erbarmelijke staat van kiezersregisters: ze zijn slecht bijgehouden de afgelopen jaren, betoogt hij, en bevatten minstens 400.000 namen van mensen die overleden zijn of geëmigreerd. Volgens onafhankelijke waarnemers heeft hij hierin gelijk. Het is twijfelachtig of hij het krijgt.

Grensoverval bijgelegd

Joegoslavië en Kroatië akkoord over Prevlaka

KONFIN, 11 DEC. Kroatië en Joegoslavië hebben gisteren een akkoord gesloten over hun belangrijkste grensoverval, over het schiereilandje Prevlaka. Als gevolg van het akkoord komt komend week einde na tien jaar een eind aan de VN-vredesmissie in het omstreken schiereiland.

De ministers van Buitenlandse Zaken van Kroatië en Joegoslavië, Tonino Picula en Goran Svilanović, ondertekenden gisteren een 'memorandum' over Prevlaka in Konfin, op de grens tussen Kroatië en Montenegro.

Het akkoord voorziet in de demilitarisering van een zone van – vanaf de grens gerekend – vijf kilometer Montenegrijns en drie kilometer Kroatisch gebied, en in gezamenlijke patrouilles van de Kroatische en Montenegrijnse politie op zee, in boten zonder staatsinsignes.

De afgelopen elf jaar heeft zowel Kroatië als Joegoslavië (Montenegro) aanspraak gemaakt op het kleine, maar strategisch zeer belangrijke schiereilandje in de Adriatische Zee. Prevlaka, in Tito's tijd een raketproefgebied, is belangrijk omdat het de toegang tot de baai van Kotor beheerst.

De Montenegrijnse havenstad Kotor is een belangrijke Joegoslavische marinebasis. In het gisteren getekende memorandum is vastgelegd dat Joegoslavische marineschepen langs Prevlaka van en naar Kotor mogen varen, maar in de nauwe doorgang niet mogen stoppen, na te hebben vastgesteld waar activiteit mogen ontplooiën.

Om de partijen uit elkaar te houden, vestigden de Verenigde Naties in 1992 een waarnemersmissie op het schiereiland. De laatste 27 waarnemers van die missie – de kleinste vredesmissie van de VN – kunnen zondag naar huis terugkeren, na te hebben vastgesteld waar aan beide kanten van de grens de bufferzone begint.

De woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken prees het akkoord van gisteren als een welkom signaal van de betere relaties tussen Kroatië en Joegoslavië.

De woordvoerder van de Verenigde Naties, Fred Eckhard, zei in New York dat het akkoord van Konfin aantoont dat „zelfs een kleine VN-aanwezigheid een positief verschil kan maken als ze goed is doordacht en goed wordt uitgevoerd”. (Reuters, AP, AFP)

Een vrouw wenst president Vojislav Koštunica succes als die met zijn echtgenote naar een stembureau in Belgrado wandelt. (Foto AP)

Koštunica kwaad na nieuw fiasco

BELGRADO, 9 DEC. De Joegoslavische president Vojislav Koštunica weigert de uitslag van de Servische presidentsverkiezingen te erkennen. Die mislukten gisteren opnieuw toen bleek dat minder dan de helft van het electoraat zijn stem had uitgebracht.

Van de Serviërs die gisteren stemden, bracht 57,5 procent zijn stem uit op Koštunica. Zijn rivalen, de ultra-nationalisten Vojislav Seselj en Borislav Pelevic, kregen respectievelijk 36,3 en 3,6 procent. Die uitslag had echter geen betekenis omdat verkiezingen in Joegoslavië, Servië en Montenegro ongelijk zijn als minder dan de voorgeschreven 50 procent van het electoraat komt opdagen. De opkomst was 45 procent. Dat was nog twee procent minder dan in november, toen de tweede ronde van de presi-

denverkiezingen al op een fiasco uitliep. Ook die verkiezingen werden al ruim door Koštunica gewonnen.

Koštunica dreigde gisteren al bij het uitbrengen van zijn stem de regering van de Servische premier Zoran Djindjic ten val te zullen brengen als de verkiezingen opnieuw ongeldig zouden worden verklaard, een afloop die in opiniepeilingen al was aangekondigd. Hij verweet Djindjic geen vinger voor hem te hebben uitgestoken. Gisteravond zei Koštunica: „Misdad is het juiste woord voor wat hier is gebeurd.” Hij verweet de kiescommissie fraude: veel Serviërs op de officiële kieslijst zouden dood of geëmigreerd zijn of nooit hebben bestaan. Koštunica kondigde aan in beroep te gaan bij het Servische Hooggerechtshof en

internationale instanties. Hij deed dat overigens ook in november al, zonder resultaat.

Djindjic van zijn kant zei dat hij Koštunica een aanbod had gedaan dat deze „met dédain” had afgewezen. Voor een motie van wantrouwen van de partij van Koštunica tegen zijn regering is Djindjic naar eigen zeggen niet bang: als de president hem ten val zou kunnen brengen, had hij dat al lang gedaan. Hij ontkende te hebben geweigerd Koštunica te steunen. Er was, zei hij, gewoon geen campagne geweest waarin zijn partij of hijzelf „een plaats had kunnen vinden”.

Na het tweede fiasco loopt Koštunica het risico politiek groten-deels buitenspel te komen te staan. Begin januari loopt de ambtstermijn af van de zittende president

van Servië, Milan Milutinović, een oud-bondgenoot van Slobodan Milošević wiens uitlevering wegens oorlogsmisdaden door het Joegoslavische tribunaal wordt geëist. Vervolgens treedt de voorzitter van het parlement, Nataša Micić, op als waarnemend president tot er voor de derde keer presidentsverkiezingen worden gehouden. In de tussentijd zal Koštunica zijn functie als president van Joegoslavië verliezen, omdat Joegoslavië zal verdwijnen zodra Servië en Montenegro het eens zijn geworden over een nieuwe unie, die de huidige federatie moet vervangen. Als dat inderdaad gebeurt vóór de derde Servische presidentsverkiezingen is Koštunica alleen nog leider van zijn partij, de Democratische Partij van Servië. (Reuters, AP, AFP)

Sagittarius

Van: "CDSM"
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: woensdag 11 december 2002 23:42
Onderwerp: Mail on Sunday BLOWBACK
 Mail on Sunday, December 1st

BLOWBACK

What's the difference between the Italian mafia and the Albanian mafia? The magistrate in an Italian port paused for a moment to find the comparison he was looking for.

When our mafia wants to intimidate you it shoots you in the knees. But when the Albanians want to frighten you they kill you.

That was in 1999, only weeks after Nato's victorious war against Milosevic's Serbia. Then, Italy's growing problem with the criminal underbelly of the influx of refugees crossing the Adriatic seemed just a by-product of geography. Italy is only 40 miles from Albania, so it was caught up in the backwash of Balkan problems.

But surely organised crime was a traditional Italian vice and not the sort of thing to hit Britain? The coincidence of a leap in asylum statistics with last week's anti-crime summit in London called by David Blunkett, however, showed how far the Balkan mafia had penetrated this country.

Already 70 per cent of prostitution in Central London is controlled by Albanians. With tentacles reaching into their clannish heartlands of Kosovo and Macedonia, these gangsters have set up smuggling networks to bring everything from heroin to people into Britain illegally, almost with impunity.

Three years after Nato's victory, crime syndicates sprung from our ally, the Kosovo Liberation Army, are causing mayhem on our streets.

Finally Whitehall has recognised the symptoms of what America's CIA calls "blowback". Blowback is when a successful operation turns out to have negative unintended consequences. Backing anti-Soviet Islamic guerrillas in Afghanistan in the Eighties is a classic example, but some of us warned that Tony Blair was lining up with some very shady Albanian characters when he took on Milosevic over Kosovo in 1999.

Then, New Labour's apologists in the media denounced as unpatriotic any suggestion that KLA guerrillas would replace harsh Serbian authoritarianism with mafia-style enforcement in Kosovo. But now we can see how Balkan hoods have set up shop here on the wave of sympathy for Kosovan refugees then

Human rights lobbyists should recognise that many illegal entrants to Britain are not victims, but a problem we have wished upon ourselves. To be smuggled into Britain costs big money. Albanians have told me they 'paid' between \$7,000 and \$10,000. What they mean is they owe the trafficker that much.

To pay off the profiteering people-smugglers, asylum-seekers have to provide special services, such as looking after packets of white powder. If they refuse, they face violent reprisals and the gangsters know where their relatives live back home.

Some asylum-seekers try to pay off these debts by working all the hours God sends, thus providing the cheap labour which is the secret target of the Government's cynical failure to enforce immigration laws. But many others find themselves trapped in a criminal net.

Heroin and prostitution are not the gangs' only big money spinners. Sick though modern Britain may be, vastly more people smoke fags than smack. Importing untaxed cigarettes is more profitable even than smuggling heroin. And where do most "duty free cigarettes come from? Via the Balkans.

The black hole in Gordon Brown's accounts isn't helped by this. Every penny lost in tax revenue is a cut in spending on the NHS, or even firefighter's pay.

Throw in the social costs of cheap heroin from the same sources and the price of the blind eye turned by Government to the criminal machinations of its ex-allies becomes grotesquely high.

Isn't it a paradox that places like Kosovo and Afghanistan, where Nato troops have routed the West's enemies, are the source of so many problems for us today?

The West wanted to oust Milosevic and that Taliban with minimum risk to our troops, so used bribery and local mafias to undermine our enemies. Now we are paying the price at home.

In 2000, the CIA and MI6 helped the anti-Milosevic revolution with generous donations to the hard men of Balkan crime syndicates. One year later President Bush thought it 'neat' of the CIA to throw money at Afghan warlords to buy off Taliban allies. \$70 million in cash did more than daisy-cutters to topple Bin Laden's Afghan protectors.

But they had overlooked the fact that the Taliban had destroyed the opium poppy crop with the same Islamic zeal which led them to give sanctuary to the murderous fanatics who plotted the 9-11 attacks. After victory, the warlords decided they could make even more money by starting opium production again.

Maybe the world is safer for stripping Bin Laden of a safe haven, but let's not delude ourselves that leaving Afghanistan to the drugs barons was all gain.

The West has been better at toppling rogue regimes than healing their societies' wounds. The tide of refugees from Kosovo and Afghanistan shows Western victory hasn't made life more attractive for people there. Mass exodus fuels corruption and not only among locals. Any Balkan taxi driver can tell you how much EU entry visas cost in bribes to local consular staff. If you ask whether British consular staff sell visas, it is small comfort to hear: 'Oh the British are very honest - and very expensive!'

Tony Blair likes to compare the role played by Britain in Kosovo and Afghanistan with the 'civilising mission' of the British Empire a century ago. The reality is cruelly different.

No servicemen were killed during the Kosovo War but heroin and cigarettes smuggled via 'liberated' Kosovo are cutting your lives short every day in modern Britain. Young women and children, boys and girls, are forcibly prostituted on this country's streets by Balkan gangsters.

Tony Blair likes to talk about 'joined-up government' but, as he prepares the nation for another war against Iraq, isn't it time to consider whether the Prime Minister's addiction to military glory is fuelling Britain's drug habits and crime crisis?

Unless Whitehall learns the lessons of the Balkan blowback, then British society could find itself paying another high price for toppling Saddam.

Mark Almond is a lecturer in Modern History at Oriel College, Oxford.

Wederopbouw Bosnië

Verslag lunchlezing drs Willem Vetter

Nov 2002

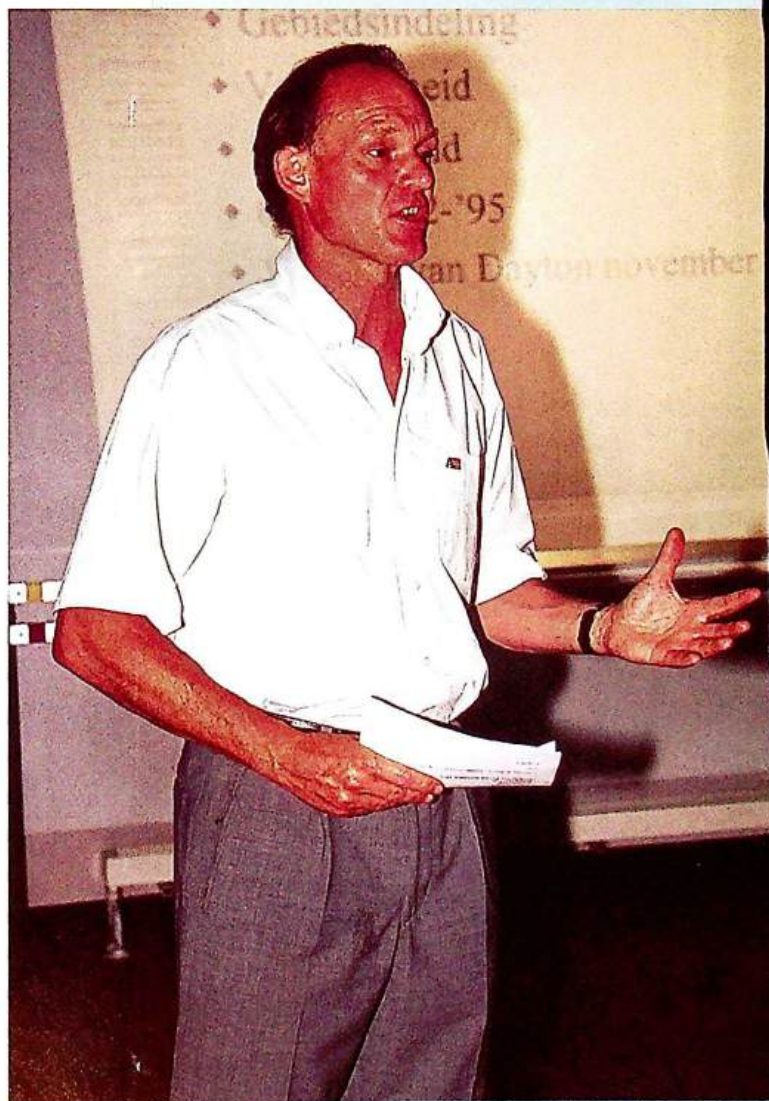
Drs. Willem J. Vetter, reserve-officier en werkzaam bij de Kamer van Koophandel in Eindhoven, verbleef in opdracht van het Platform Defensie Bedrijfsleven in september 2001 een aantal weken in Midden-Bosnië. Hij informeerde ons over aanleiding tot en opzet van het project waar hij aan meewerkte.

Al enkele jaren zijn Nederlandse militairen in Midden-Bosnië gestationeerd om de voormalig strijdende partijen uit elkaar te houden. Dat uit elkaar houden lukt prima, maar in het vredesproces zelf zit veel te weinig progressie. Mede uit ontmoetingen met ondernemers groeide de overtuiging dat meer economische activiteit en werkgelegenheid het vredesproces een behoorlijke impuls zouden geven. Bij ontmoetingen met ondernemers moesten de militairen afhaken zodra het inhoudelijk werd. Het platform Defensie Bedrijfsleven stelde voor mensen te zoeken die in staat zouden zijn daar bedrijven te adviseren, een voorstel dat enthousiast ontvangen werd.

De opzet van het project is dat uit een groep van zo'n 50 adviseurs er telkens twee of drie een kleine maand in Bosnië verblijven, en dan het stokje weer over dragen. In samenwerking met US-Aid werd een lijst van bedrijven opgesteld waar advies gewenst zou zijn. Zelf was Vetter gestationeerd in Midden-Bosnië, het meest hooggelegen deel van voormalig Joegoslavië, een gebied zonder grote steden, op ongeveer drie uur rijden van Sarajevo (en evenver van Zagreb en Mostar). Het enige deel van Bosnië waar de bevolking nog gemengd is, ongeveer evenveel Moslims als Serviërs. Los van de grote oorlogsschade maakte het land een betere indruk dan verwacht. Het opleidingsniveau is, zeker voor een oostblokland, hoog; en overal zie je bouwactiviteiten. Waar het aan makeert zijn kapitaal en afzet-kanalen. Bottlenecks zijn de marketing en het gebrek aan vertrouwen, een fors "grijs" circuit (vertrouwen in de banken ontbreekt) en de criminaliteit. Daardoor bleek bijvoorbeeld een melkcoöperatie geen haalbare zaak.

In Midden-Bosnië had Vetter zich bezig gehouden met een houtzagerij die een droogkamer wilde bouwen, een verenfabriek die wilde uitbreiden en een matrassenfabriek. Deze fabriek had voor de oorlog 1200 arbeidsplaatsen, nu 400. Men hoopt de productie uit te kunnen breiden en matrassen naar Nederland te kunnen exporteren. Ook met de plaatselijke kamer van koophandel had hij de mogelijkheden om de export te stimuleren besproken. Daarnaast had hij in Sarajevo criteria voor werkgelegenheidsprojecten uitgewerkt. Alles bij elkaar had hij zijn bezoek aan Bosnië als zowel interessant als nuttig ervaren.

Jan Emck

Drs. Willem Vetter

VS PLANNEN CONTROLE OVER KASPISCHE OLIE

Camp Bondsteel nadert voltooiing

DOOR PAUL STUART

Camp Bondsteel, de grootste Amerikaanse militaire basis in het buitenland sinds Vietnam, nadert zijn voltooiing in de Joegoslavische provincie Kosovo. Het kamp ligt dicht bij vitale oliepijpleidingen en energieleidingen in aanbouw, zoals de door de Verenigde Staten gefinancierde Trans-Balkan oliepijpleiding. De voor het Amerikaanse ministerie van Defensie werkende aannemers worden er stinkend rijk van.

In juni 1999 namen Amerikaanse troepen in de directe nasleep van de bombardementen op Joegoslavië vierhonderd hectare landbouwgrond in beslag in Uresevic, in het zuidoosten van Kosovo vlak bij de Macedonische grens, en begonnen met de bouw van het kamp.

Camp Bondsteel staat bekend als de 'grande dame' in een netwerk van Amerikaanse bases aan beide kanten van de grens tussen Kosovo en Macedonië. In minder dan drie jaar is het omgebouwd van een kampement van tenten in een onafhankelijk van anderen opererend, hightech basiskamp waar bijna zeventienduizend manschappen wonen, driekwart van alle Amerikaanse troepen die in Kosovo gestationeerd zijn.

Militaire stad

In Camp Bondsteel zijn 25 kilometer wegen en meer dan driehonderd gebouwen, omgeven door een veertien kilometer lange barrière van aarde en beton, 84 kilometer prikkeldraad en elf wachttorens. Camp Bondsteel is zo groot dat er verschillende districten zijn, winkels, een sporthal, een kapel, een bibliotheek en het best toeggeruste ziekenhuis in Europa. Op dit moment staan er 55 Hawk en Apache helikopters gestationeerd en hoewel er nog geen landingsbaan is aangelegd is de locatie wel geschikt om uit te breiden naar stationering van vliegtuigen. Volgens de geruchten kan Camp Bondsteel de Amerikaanse luchtmachtbasis in Aviano in Italië vervangen.

Kolonel Robert McClure schrijft: 'De planning van de bouw van dit kamp in Kosovo begonnen al maanden voordat de eerste bom gegooid werd. In het begin wilden de planners de lessen die geleerd waren in Bosnië, zo goed mogelijk benutten en zo spoedig mogelijk de eindfase van het basiskamp bereiken.'

Aanvankelijk namen Amerikaanse militaire ingenieurs 320 kilometer wegen en 75 bruggen

in het omliggende gebied in beslag voor militair gebruik en zetten de lijnen van een basiskamp uit met leefruimte voor soldaten, helikopterplatforms, munitiedepots etc. McClure legt uit hoe de genietroepen geïnstrueerd werden om 'in nauwe samenspraak met de aannemer alle mogelijkheden te benutten om niet één maar twee basiskampen te bouwen voor in totaal zeventienduizend manschappen'. Het andere basiskamp is Camp Monteith.

'Op het hoogtepunt van de bouwactiviteiten voegde duizend man voormalig Amerikaans militair personeel, ingehuurd door de aannemer Brown & Root, en meer dan zeventienduizend lokale Albanezen zich bij de 1700 militaire genietroepen. Van begin juli tot in oktober 1999 werkten zij zeven dagen per week, 24 uur per dag aan de constructie van de twee basiskampen.'

Topaannemer

Brown & Root Services verzorgt alle ondersteuning voor Camp Bondsteel. Dit omvat o.a. 2,6 miljoen liter water per dag, genoeg elektriciteit om een stad met 25.000 inwoners te voorzien en een bevoorradingscentrum met ruim veertienduizend producten. Brown & Root wast ruim twaalfhonderd zakken wasgoed per dag, verzorgt achttienduizend maaltijden per dag en beheert 95 procent van de spoorweg- en vliegveldfaciliteiten. Ook levert Brown & Root de brandweer en is daarmee de grootste werkgever in Kosovo met meer dan vijftienduizend lokale Kosovaarse Albanezen en vijftienduizend anderen in dienst.

De staf van Camp Bondsteel komt nauwelijks buiten het kamp en hun activiteiten zijn geheim. Terwijl andere KFOR-patrouilles klein en mobiel zijn met soldaten die gewone petten dragen en geïnstrueerd zijn om in de bevolking te integreren, verlaat het Amerikaanse militaire personeel Camp Bondsteel alleen per helikopter of

Verenigde Staten. Het maakt ook een einde aan een van de basisprincipes van het internationaal recht, dat ingesteld werd bij het Verdrag van Westfalen in 1648, namelijk dat een soevereine staat niet zal interveniëren - en zeker niet militair - in de binnenlandse zaken van een andere soevereine staat. Dit principe werd eerder al losgelaten tijdens de NAVO-interventie in Kosovo in 1999.

Dit betekent dat de internationale orde die in 1945 aan het einde van de Tweede Wereldoorlog is vastgesteld en die door de Verenigde Naties gehandhaafd is, aan zijn einde is gekomen. Met een mengsel van verachting en arrogantie eist Washington nu zijn rol als wereldleider op, een duidelijke breuk met de situatie die we sinds de val van de Muur in 1989 kennen. Om van een wereldrijk te spreken zou tot voor kort nog gezien worden als anti-Amerikaans, maar het woord ligt nu op de lippen van menige havik in de regering-Bush.

De Verenigde Naties, die in het document amper genoemd worden, zijn gemarginaliseerd of teruggebracht tot een rol waarin ze verplicht zijn te buigen voor de beslissingen die in Washington genomen worden, aangezien een wereldrijk voor geen enkele wet behalve haar eigen wetten buigt. De wetten van dat wereldrijk worden op die manier universele wetten. En het wordt de missie van dat wereldrijk om te zorgen dat iedereen haar wetten respecteert, met of zonder gebruik te maken van geweld. En zo is de cirkel rond.

Feodale vazallen

Zich kennelijk niet bewust van de structurele verandering die is opgetreden, reageren de Europese leiders in Groot-Brittannië, Italië, Spanje, Nederland, Portugal, Denemarken en Zweden op de Amerikaanse pretenties met een slaafsheid die past bij feodale vazallen. Daarbij geven zij hun nationale onafhankelijkheid, soevereiniteit en democratie op. Zij zijn de grens gepasseerd die bondgenoten van feodale vazallen, partners van marionetten onderscheidt.

Zij hopen duidelijk op een drupje Iraakse olie, in het geval van een Amerikaanse overwinning. Want achter de officiële rechtvaardiging die in de openbaarheid komt, ligt - zoals iedereen weet - het belangrijkste doel van de oorlog tegen Irak, namelijk olie. Als Bush toegang zou hebben tot de tweede grootste oliereserve van de wereld, zou hij de wereldmarkt voor olie geheel

kunnen domineren. Onder Amerikaans protectoraat zou Irak zijn opbrengst aan ruwe olie snel kunnen verdubbelen, waardoor de olieprijs onmiddellijk zou zakken en daarmee mogelijk de Amerikaanse economie uit het slop zou kunnen komen.

Hiermee zou de weg vrijgemaakt worden voor andere strategische mogelijkheden. Ten eerste zou een ernstige slag worden toegebracht aan de door Washington zo gehate OPEC (de Organisatie voor Olieproducerende Landen) en aan haar leden, met name Libië, Iran en Venezuela. (Niet dat bevriende landen als Mexico, Indonesië, Nigeria en Algerije door de Amerikanen gespaard zouden worden.)

Ten tweede zou de controle over de Iraakse olievelden de Verenigde Staten in staat stellen zich van Saudi-Arabië te distantiëren. De regering-Bush ziet Saudi-Arabië immers als een veilige haven voor radicale moslims. In een (toegegeven onwaarschijnlijk) scenario van een opnieuw getekende kaart van het Midden-Oosten, zoals aangekondigd door vice-president Cheney, zou Saudi-Arabië opgedeeld worden en zou een onafhankelijk emiraat ingesteld worden als Amerikaans protectoraat in de rijke olieregio van Hassa, waar de voornaamste Saudische voorraden zich bevinden en waar de bevolking voornamelijk bestaat uit Sji'ieten.

Partners

In dat perspectief zou de oorlog tegen Irak een voorloper zijn van een oorlog tegen Iran, welk land president Bush al heeft genoemd als onderdeel van de 'As van het Kwaad'. De Iraanse oliereserves zouden de fabuleuze buit waarop de Verenigde Staten rekenen in hun eerste oorlog in het nieuwe imperiale tijdperk, aanmerkelijk vergroten.

Kan Europa zich tegen deze hachelijke onderneming verzetten? Jazeker. Hoe? Ten eerste door gebruik te maken van haar dubbele vetorecht (van Frankrijk en van Groot-Brittannië) in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties. Ten tweede door het militaire instrument (de NAVO) waarop Washington voor zijn expansie rekent, te blokkeren. De inzet van de NAVO moet tenslotte goedgekeurd worden door de Europese regeringen. In beide gevallen zouden de Europese regeringen moet beginnen zich als partners en niet als vazallen te gedragen.

(Bron: *le Monde Diplomatique*)

als onderdeel van een zwaar bewapend konvooi.

In interviews klagen Amerikaanse troepen dat de weerstand tegen hun aanwezigheid steeds meer toeneemt, nu lokale bewoners de investeringen in Camp Bondsteel afzetten tegen de voortdurende achteruitgang van hun eigen levensomstandigheden.

De enkeling die Camp Bondsteel bezoekt, beschrijft de extreme tegenstelling met de omgeving. Het gebied rondom het kamp is extreem arm met een werkloosheidspercentage van tachtig. Dan verschijnt Camp Bondsteel aan de horizon met zijn massa communicatiesatellieten, antennes en dreigende aanvalshelikopters die erboven cirkelen. Brown & Root betalen Kosovaren tussen 1 en 3 dollar per uur. De manager zegt dat de lonen zo laag zijn 'omdat we niet de lokale economie willen opblazen met hoge lonen'.

De toenemende Amerikaanse aanwezigheid in Bondsteel ging vergezeld van een verhoogde activiteit door het Kosovo Bevrijdingsleger (KLA). Sinds de verschijning van de KLA zijn de meeste Serviërs, Roma en Albanezen die tegen het KLA zijn, vermoord of verdreven. De achterblijvers durven hun huizen niet te verlaten om voedsel te kopen in de lokale winkels en militaire escortes zijn o.a. nodig voor de begeleiding van kinderen die naar het zwembad gaan, en tractoren die naar de garage moeten worden weggebracht. Volgens waarnemers blijft het KLA straffeloos optreden in de Amerikaanse sector ondanks de hightech faciliteiten in Camp Bondsteel.

Uitbesteding

Wanneer Amerikaanse troepen in Camp Bondsteel arriveren, worden ze ontvangen door een medewerker van Brown & Root die hen hun kwartier wijst en laat zien waar de uitrusting te verkrijgen is. 'Er worden al grappen gemaakt dat de camouflagepakken een klein onderdeel missen, namelijk een lapje waarop staat: gesponsord door Brown & Root', zegt een stafsergeant die net als bijna tienduizend soldaten in de regio volledig afhankelijk is van Brown & Root voor alles vanaf het ontbijt tot reserveonderdelen voor de gepantserde Humvees.

Het contract voor Camp Bondsteel is het laatste in een rij militaire contracten met Brown & Root Services uit Houston. De inkomsten van het bedrijf stijgen gelijk met het toenemende Amerikaanse militarisme. Het bedrijf is onder-

VS marinier op oefening in Kosovo, oktober jl

deel van de Halliburton Corporation, de grootste leverancier van producten en service in de olie-industrie.

In 1992 verleende Dick Cheney als staatssecretaris van Defensie in de regering van Bush senior het bedrijf een contract voor de ondersteuning van de wereldwijde operaties van het Amerikaanse leger. Cheney verliet de politiek en ging tussen 1995 en 2000 voor Halliburton werken in een managementfunctie. En nu is hij de Amerikaanse vice-president in de regering van Bush junior.

In 1992 bouwde Brown & Root bases en ondersteuningssystemen voor 18.000 troepen in Haïti, waarmee het inkomen verdubbelde tot 133 miljoen dollar. Het bedrijf ontving een ondersteuningscontract voor vijf jaar in 1999 ter waarde van 180 miljoen dollar per jaar om militaire voorzieningen te bouwen in Hongarije, Kroatië en Bosnië. Camp Bondsteel was echter

het belangrijkste contract. 'We doen alles waarvoor het niet nodig is een geweer te dragen', zei David Capouya, directeur van Brown & Root.

Het doel van het uitbesteden van militaire ondersteuning en service aan private aannemers is om meer soldaten vrij te maken voor gevechtstaken. Een rapport van het Amerikaanse ministerie van Defensie uit 2001 stelde dat het gebruik van aannemers moest toenemen: 'Alleen die taken die absoluut door het ministerie moeten worden gedaan, moeten daar blijven.'

In sectoren die onder controle staan van andere westerse machten grappen de KFOR-soldaten die in gebombardeerde appartementenblokken en in oude fabrieken wonen: 'Welke twee dingen kun je vanuit de ruimte zien? De Chinese muur en Camp Bondsteel.'

Strategie

Een hoge Britse officier vertelde aan de Washington Post: 'Dit is een duidelijk teken dat de Amerikanen zich hebben toegelegd op de Balkan en van plan zijn er te blijven.'

Een analist stelde dat de Amerikanen handig gebruik hebben gemaakt van de omstandigheden om een militaire basis op te zetten die groot genoeg is voor toekomstige militaire plannen.

Camp Bondsteel is een belangrijke plek geworden voor leidende figuren uit de regering-Bush om uitspraken te doen over beleid. In juni 2001 legde minister van Defensie Donald Rumsfeld de Amerikaanse troepen in Camp Bondsteel uit welke rol zij spelen in de nieuwe economische strategie van de regering. Hij verklaarde: 'Hoeveel geld moeten we uitgeven aan het leger? In mijn visie geven we geen geld aan jullie uit, maar investeren we in jullie. De mannen en vrouwen in het leger zijn geen kostenpost die onze economie bedreigt. Jullie stellen onze economie juist veilig. Jullie zijn geen last voor onze economie, jullie zijn het essentiële fundament voor groei.'

Een maand later maakte president Bush zijn eerste buitenlandse reis naar de Amerikaanse troepen in het kamp. Hij reisde direct vanaf de G8-top in Rome, waar de spanningen met Europese regeringen naar boven waren gekomen. In een toespraak benadrukte hij dat de Amerikaanse troepen in Kosovo moeten blijven. In strijd met de normale procedure bekrachtigde Bush daar - toegejuicht door de troepen - een wet om de militaire uitgaven met 1,9 miljard dollar te verhogen.

Sindsdien is Camp Bondsteel alleen maar groter geworden, het vormt de spits in de eerste fase van een hergroepering van alle militaire bases van de Verenigde Staten in Europa en oostwaarts. Het sjabloon van Bondsteel wordt nu al toegepast in Afghanistan en op de nieuwe bases in voormalige Sovjetrepublieken.

Olie

Volgens uitgelekte commentaren geloven Europese politici nu dat de Verenigde Staten de bombardementen op Joegoslavië opzettelijk gebruikt heeft om Camp Bondsteel te kunnen vestigen. Voor het begin van de bombardementen op Joegoslavië in 1999 stelde de Washington Post: 'Nu het Midden-Oosten steeds onstabiel wordt zullen we bases en overvliegrechten in de Balkan nodig hebben om de olie van de Kaspische Zee te beschermen.'

De omvang van de investeringen door Amerikaanse oliemaatschappijen in de exploitatie van Kaspische olievelden en de eis van de Amerikaanse regering dat de economie minder afhankelijk wordt van geïmporteerde olie, met name uit het Midden-Oosten, vereist een lange termijn oplossing voor het transport van de olie naar de Europese en Amerikaanse markten. Het Amerikaanse Trade and Development Agency (TDA, Handel- en Ontwikkelingsagentschap) heeft al haalbaarheidsonderzoeken en technische studies gefinancierd voor het in New York gevestigde bedrijf AMBO (Albanië Macedonië Bulgarije Olie) Trans-Balkan pijpleiding. Toen hij bekend maakte dat TDA een grote subsidie had toegekend aan AMBO voor een technische studie in 1999 naar de pijpleiding door Bulgarije, Macedonië en Albanië, zei directeur Grandmaison: 'De concurrentie om energiereserves uit het Kaspische bekken te halen is groot. Het afgelopen jaar (1999) heeft TDA zich actief beziggehouden met de promotie van de ontwikkeling van verschillende pijpleidingen om deze enorme energiereserves te verbinden met de westerse markten. Deze subsidie vertegenwoordigt een grote stap voorwaarts in dit beleid en voor de Amerikaanse handelsbelangen in de Kaspische regio.'

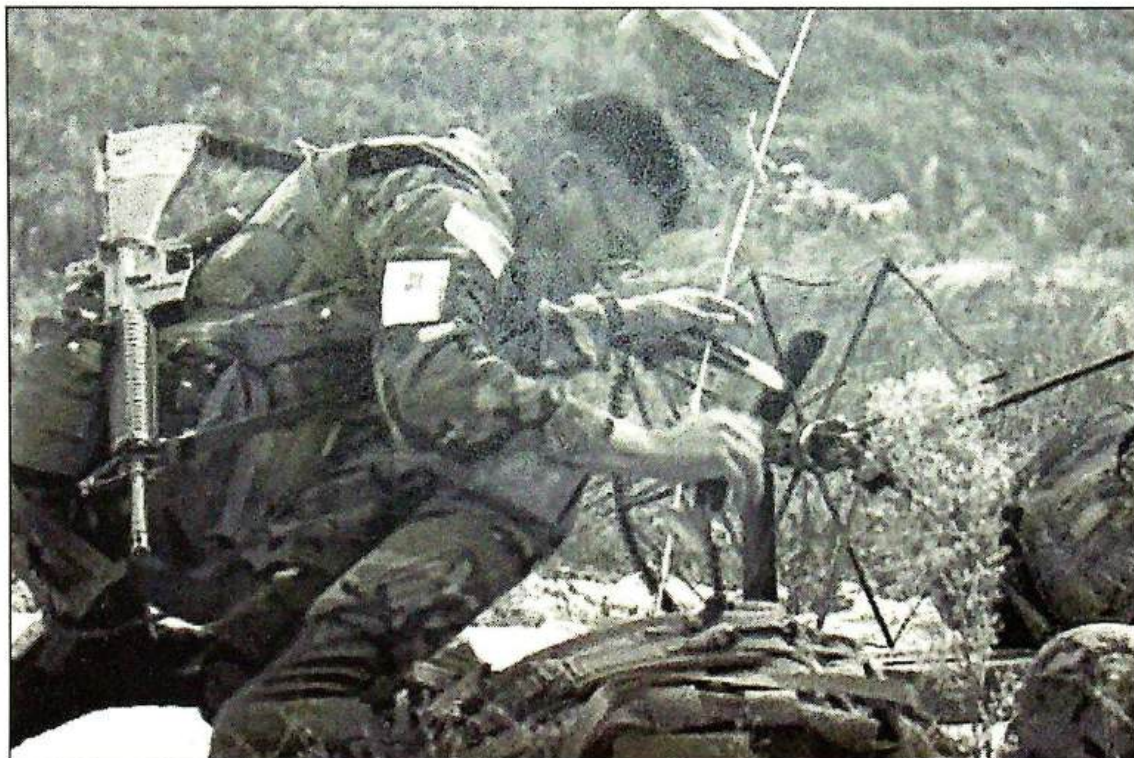
De 1,3 miljard dollar kostende oliepijpleiding van AMBO door de Balkan is een van de belangrijkste van deze pijpleidingen. De pijpleiding zal olie uit de tankers die de olie over de Zwarte Zee naar de Bulgaarse olieterminal in Burgas brengen, door Macedonië naar de Albanese ha-

ven aan de Adriatische Zee in Vlore brengen. Daarvandaan zal het in enorme olietankers gepompt worden die 300.000 ton bevatten en verscheept worden naar Europa en de Verenigde Staten. Daarbij wordt de Bosporus omzeild, een verstopte route van de Zwarte Zee naar de Middellandse Zee, waar tankers niet groter mogen zijn dan 150.000 ton.

De oorspronkelijke haalbaarheidsstudie voor AMBO werd in 1995 gedaan door - alweer - Brown & Root, net als een tweede haalbaar-

harnas met Camp Bondsteel en de andere kleinere militaire bases langs de voorgenomen route van de AMBO-pijpleiding. Het is gebouwd vlakbij de monding van de Presevo-vallei en energiecridor 8, die de Europese Unie sinds 1994 heeft gesponsord en beschouwd als een strategische oost-westroute voor de wereldhandel.

In april 1999 zei de Britse generaal Michael Jackson, commandant in Macedonië gedurende de NAVO-bombardementen op Servië, tegen een Italiaanse krant: 'Vandaag zijn de omstandig-

VS marinier op oefening in Kosovo, oktober jl

heidsstudie in 1999. En toevalligerwijs werd de voormalige directeur van Olie- en Gasontwikkeling voor Europa en Afrika van Brown & Root Energy Services, Ted Ferguson, later benoemd tot nieuwe president van AMBO na de dood van de voormalige president en oprichter van AMBO, de in Macedonië geboren Vuko Tasjkovikj.

Volgens een recent artikel van Reuters verklaarde Ferguson dat Exxon-Mobil en Chevron, twee van de werelds grootste oliemaatschappijen, zich voorbereiden op financiering van het AMBO-project.

Met de vorming van AMBO riskeren de Verenigde Staten dat ze Turkije, hun voornaamste bondgenoot in de regio, tegen zich in het harnas jagen. De Verenigde Staten jagen ook de Europese bondsgenoten en Rusland tegen zich in het

heden die we hier gecreëerd hebben, veranderd. Nu is het absoluut noodzakelijk om de stabiliteit van Macedonië en haar toetreding tot de NAVO te garanderen. En we zullen hier zeker lange tijd blijven om ook de veiligheid te garanderen van de energiecridors die dit land doorsnijden.'

De krant voegde toe: 'Het is duidelijk dat Jackson verwijst naar de 8ste corridor, de oost-west-as die gecombineerd zal worden met een pijpleiding die energiereserves van Centraal-Azië naar terminals aan de Zwarte Zee en de Adriatische Zee zal brengen, een verbinding tussen Centraal-Azië en Europa. Dat verklaart waarom niemand, en vooral Rusland, wil worden uitgesloten van de grote verdeling die in de komende maanden in de Balkan zal plaatsvinden.'

(Bron: *wsnvs*)

MILITAIRE OPBOUW AAN DE GOLF

Oorlogsvoor bereidingen

DOOR SYDNEY J. FREEDBERG JR

De wereld is er misschien nog niet aan toe om een oorlog tegen Irak te accepteren, Washington misschien evenmin. Zelfs in het Pentagon hebben ze nog hun twijfels. Maar de militaire opbouw is al in volle gang. De strijdkrachten van de Verenigde Staten hebben een enorme hoeveelheid materieel en personeel in positie gebracht sinds 11 september vorig jaar. En eigenlijk zijn ze hier al mee bezig sinds er een einde kwam aan wat - naar zij hopen - binnenkort de Eerste Golfoorlog heet.

De Perzische Golf is waar het post-Koude Oorlog tijdperk begon. Overijde militaire inzet in onbekende landen, precisiebombardementen als een donderslag bij heldere hemel, de professionaliteit van een geheel uit vrijwilligers bestaand leger, de noodzaak van een eeuwigdurende aanwezigheid van de Amerikaanse troepen naderhand; al deze terugkerende motieven van het afgelopen decennium werden voor het eerst gezien in de oorlog tegen Irak. Sindsdien zijn de Amerikaanse troepen naar Somalië, Bosnië, Kosovo en zelfs naar de andere kant van de wereld, naar Afghanistan, uitgezonden. En nu is de cirkel rond: dezelfde plek, dezelfde vijand, zelfs deels dezelfde soldaten. Maar de strijdkrachten zijn wel veranderd.

In 1990 stond de Amerikaanse krijgsmacht nog versteld van de ineenstorting van de Sovjet-Unie, de vijand die ze vijftig jaar gehad hadden. Het leger en met name de luchtmacht waren toegerust voor een gevecht in Centraal-Europa, dichtbij de belangrijkste militaire bases, overvloedige depots van militaire voorraden, en goed ingeburgerde garnizoenen. Om een half miljoen strijdkrachten ergens aan de andere kant van de wereld in te zetten was een gigantisch karwei, zowel fysiek als mentaal. Transportschepen gingen

De mariniers landen in Koeweit. De luchtmacht bombardeert de post van Saddam Hussein. Geheime teams glippen stiekem Legertanks oefenen in het oversteken van de rivier de Euphrat om hun oorlogsschepen klaar te maken voor veldtochten. De schepen volgeladen met voorraden stomen op naar de IJZers. De bommen spugen in steeds sneller tempo precisiewapens in

VS munitie-specialisten halen JDAM-bommen uit een B-52H in Afghanistan

op weg, maar liepen halverwege op volle zee averij op. Overwerkte transportvliegtuigen vertoonden letterlijk scheuren. Zonder duidelijke manifesten van wat er precies verscheept was moesten logistieke officieren zoektochten organiseren door duizenden containers met voorraden om te vinden wat ze nodig hadden. Veel voorraden moesten ongebruikt teruggestuurd worden. De opbouw van voldoende aanvalstroepen duurde zes zenuwslopende maanden.

Kosovo dreigt met onafhankelijkheid

BRUSSEL, 6 NOV. Als in de grondwet van de nieuw te vormen Unie van Servië en Montenegro wordt geschreven dat Kosovo onderdeel vormt van Servië, zal Kosovo zich eenzijdig onafhankelijk verklaren.

Dat heeft gisteren de Kosovaarse premier, Bajram Rexhepi, gezegd naar aanleiding van voorstellen in Belgrado en Podgorica over de tekst van de nieuwe grondwet. Veel parlementariërs in beide republieken van Joegoslavië willen in de inleiding van de grondwet van de nieuwe, losse unie aantekenen dat Kosovo deel uitmaakt van Servië. „We menen dat de Europese Unie zo'n inleiding niet zal accepteren. Als de Europese Unie en de internationale gemeenschap zo'n tekst toch accepteren moeten we reageren en een onafhankelijkheidsverklaring opstellen”, zo zei Rexhepi gisteren.

De internationale bestuurder van Kosovo, de Duitser Michael Steiner, zei gisteren te hopen dat de Europese Unie er van uit zal gaan dat „wat in de ontwerpgrondwet [van de Unie van Servië en Montenegro] komt te staan, niets te maken heeft met de toe-

komst van Kosovo, waarover uiteindelijk zal worden beslist in de Veiligheidsraad van de VN”. Steiner en Rexhepi spraken beiden in Brussel, waar ze een donorconferentie voor Kosovo bijwoonden in het EU-hoofdkwartier.

Strikt formeel maakt Kosovo nog altijd deel uit van Servië, zelfs volgens resolutie 1244, die in 1999 de provincie onder VN-gezag plaatste. Sinds het eind van de Kosovo-oorlog in juni 1999 is dat VN-gezag van kracht en heeft de regering in Belgrado de facto in Kosovo niets meer te zeggen. De Kosovaren hebben inmiddels onder de VN-vlag een eigen president, regering en parlement. De Albanen sluiten elk herstel van het Servische gezag categorisch uit. De internationale gemeenschap schuift intussen een definitief oordeel over de status van Kosovo op de lange baan, niet alleen omdat een uitspraak gevolgen zou hebben voor de stabiliteit in Servië en Macedonië, maar ook omdat in de Veiligheidsraad van de VN geen overeenstemming zou bestaan: Rusland is tegen de onafhankelijkheid van Kosovo. (Reuters, AP)

Macedonische ex-rebellenleider vrij

SKOPJE – De militante Albanese politicus Dzevat Ademi, die zondag door de Macedonische politie werd opgepakt, is gisteren al weer vrijgelaten. Ademi was leider van de Albanese rebellenbeweging UÇK in Macedonië en leidt nu de Nationaal Democratische Partij NDP. De autoriteiten verdenken hem van het plegen van oorlogsmisdaden en terrorisme tijdens een opstand van Albanese rebellen vorig jaar.

Aanslagen op kerken Kosovo

PRISTINA, 18 NOV. In twee dorpen bij Istok in Kosovo zijn gisteren bomaanslagen gepleegd op Servisch-orthodoxe kerken. Een kerk werd volledig verwoest, de andere zwaar beschadigd. Volgens de Servisch-orthodoxe kerk draagt de vredesmacht KFOR een deel van de verantwoordelijkheid, omdat hij Servische kerken en kloosters niet langer speciaal bewaakt. (AFP)

Ex-leden van UÇK in regering van Macedonië

Door een onzer redacteurs
ROTTERDAM, 2 NOV. In Macedonië heeft de nieuwe regering van sociaal-democraten en Albanen de macht overgenomen van de centrum-rechts regering van Ljubčo Georgievski, die bij de verkiezingen van midden september een zware nederlaag leed.

De nieuwe premier is Branko Crvenkovski, de leider van de Macedonische sociaal-democraten. Belangrijk is de deelname van de Democratische Unie voor Integratie (BDI), de partij van de vroegere commandant van het Albanese Nationale Bevrijdingsleger UÇK, Ali Ahmeti, die vorig jaar een half jaar lang oorlog gevoerd heeft tegen de Macedonische strijdkrachten. De toetreding van de partij die Ahmeti na die oorlog heeft gevormd tot de regering van Crvenkovski heeft de regering al voor haar aantreden de bijnaam „Gun and Roses”-regering opgeleverd, naar de emblematische van de sociaal-democraten, de roos, en die van het UÇK, het geweer.

Ahmeti zelf zit niet in de regering, omdat Crvenkovski geen ministers wilde die direct aan de strijd van vorig jaar hebben deelgenomen. Hij verdedigde in het parlement de toetreding van de BDI

tot de regering. Die deelname kan „de vooruitzichten op stabiliteit en vreedzaam samenleven [van Macedoniërs en Macedonische Albanen] vergroten”, zo zei hij. Die stabiliteit en de bestrijding van de corruptie vormen de prioriteiten van de nieuwe regering. Oppositieleider Georgievski verwet Crvenkovski „terroristen” in de regering te hebben opgenomen. Eerder verwet zijn nationalistische partij VMRO de sociaal-democraten „juridisch, militair en geestelijk te hebben gecapituleerd voor het UÇK”.

De BDI heeft vijf portefeuilles aangeboden gekregen: onderwijs, justitie, gezondheid en transport plus een vice-premierschap. Rexhep Sulimani wordt minister van Gezondheid; hij was vorig jaar chef van het UÇK-ziekenhuisje in Kumanovo. Omstreden is de benoeming van Musa Xhaferi tot vice-premier; hij is een Albanese staatsburger en spreekt geen Macedonisch. De bankier Hari Kostov, een Vlach, wordt minister van Binnenlandse Zaken, met de weinig benijdenswaardige taak de politiek te hervormen en door de VMRO gestichte paramilitaire formaties als de beruchte Lecuwen te ontmantelen.

Hervorming van 'Dayton' Bosnië krijgt een sterker centraal gezag

SARAJEVO, 3 DEC. De bevoegdheden van de centrale regering in Bosnië worden uitgebreid – ten koste van de bevoegdheden van de twee territoriale entiteiten, de Servische Republiek en de moslim-Kroatische federatie.

Het is de belangrijkste hervorming van deze aard sinds het Dayton-akkoord, dat eind 1995 een eind maakte aan de Bosnische oorlog.

Paddy Ashdown, die als Hoge Vertegenwoordiger namens de internationale gemeenschap Bosnië bestuurt, introduceerde gisteren een reeks hervormingen die het doel hebben de besluitvorming te versnellen. Die besluitvorming verloopt in Bosnië uitzonderlijk traag, omdat het Dayton-akkoord een systeem van verplichte consensus heeft geïntroduceerd: alle gemeenschappen – moslims, Serviërs en Kroaten – moeten het eens zijn voordat een besluit wordt genomen. Verder is op grond van het Dayton-systeem de macht – voor zover niet in handen van de Hoge Vertegenwoordiger – vooral geconcentreerd bij de entiteiten, de Servische Republiek en de federatie, die hun eigen grondwet, staats-hoofd, regering, parlement en leger hebben. De centrale regering heeft maar weinig competenties. Bovendien is precies vastgelegd hoe de etnische gemeenschappen in alle organen en instanties op elk niveau moeten zijn vertegenwoordigd. Zo moeten bijvoorbeeld in de regering van de Servische Republiek acht Serviërs, vijf moslims en drie Kroaten zitten.

Het resultaat is een zeer traag en inefficiënt systeem waarin beslissingen vaak niet worden genomen omdat uiteindelijk iemand het er niet mee eens is. Op lager niveau

geldt hetzelfde voor de kantons waarin de entiteiten zijn verdeeld.

Ashdown – die het recht heeft wetgeving op te leggen, ook als de Bosnische leiders het er niet mee eens zijn – wil breken met dit systeem, waarin Bosnië als staat nauwelijks meer is dan een juridische fictie. Hij bepaalde gisteren dat de premier van de centrale regering van Bosnië voortaan vier jaar aanblijft – tot nu toe rouleert de functie elke acht maanden onder de leiders van de etnische gemeenschappen. Er komt een centraal ministerie van Veiligheid, dat in de praktijk als ministerie van Binnenlandse Zaken gaat opereren. Welke competenties het ministerie precies krijgt moet volgens Ashdown nog worden vastgesteld. Daarnaast wordt er een centraal ministerie van Justitie gevormd. De ministeries van Justitie van de twee entiteiten verdwijnen. Het aantal ministeries van de centrale Bosnische regering komt daarmee van zes op acht.

Volgens Ashdown hebben alle politieke partijen in Bosnië laten weten het eens te zijn met de hervorming. Maar een van de leiders van de Bosnische Serviërs, Mladen Ivanić – vertrekkend premier van de Servische Republiek – tekende onmiddellijk protest aan. Hij bestempelde de hervorming als „verkeerd en schadelijk” omdat Ashdown af wil van het systeem van verplichte consensus. (AFP, AP, Reuters)

Belgrado: Koštunica treedt aan tegen ultra's

BELGRADO, 19 NOV. Drie kandidaten zullen op 8 december in het krijt treden in de herhaalde strijd om het Servische presidentschap: de huidige Joegoslavische president Vojislav Koštunica en twee extremisten, Vojislav Šešelj en Borislav Perčević. Gisteren sloot de termijn waarbinnen kandidaten zich konden aanmelden.

De eerste race om het Servische presidentschap liep in oktober en november uit op een fiasco, toen in de tweede ronde minder dan de helft van het electoraat kwam opdagen. In dat geval moesten verkiezingen ongeldig worden verklaard en Koštunica, die in die tweede ronde twee keer zoveel stemmen kreeg als zijn rivaal, de hervormer Miroslav Labus, liep aldus zijn zegemiss.

Het Servische parlement heeft inmiddels de bepaling dat verkiezingen ongeldig moeten worden verklaard als minder dan de helft van het aantal kiezers komt opdagen, uit de wet geschrapt. Maar die maatregel heeft alleen betrekking op de tweede ronde, en niet op de eerste. Vandaar dat president Koštunica gisteren veel nadruk legde op de noodzaak te gaan stemmen. „Het is onze plicht deze verkiezingen te laten doorgaan. Iedereen is zich bewust van de ernst van het moment. Het is van het allergruotste belang dat deze verkiezingen lukken”, aldus de Joegoslavische president.

Vojislav Šešelj, ultranationalist, neo-fascist en leider van de Servische Radicale Partij, deed ook de vorige keer mee. Hij kreeg in de eerste ronde – tot consternatie van velen – bijna een kwart van de stemmen en eindigde op de derde plaats. Šešelj riep vervolgens zijn aanhang op in de tweede ronde niet te gaan stemmen, hetgeen waarschijnlijk tot het fiasco van die tweede ronde leidde. Hij heeft ook dit keer de steun van de socia-listen van de in Den Haag terechtstaande Slobodan Milošević.

De derde kandidaat, Borislav Perčević, leidt ook een uiterst extremistische partij, de Partij van Servische Eenheid. Die partij is opgericht door de inmiddels vermoorde Zeljko Ražanović, alias Arkan, crimineel en leider van een beruchte Servische militia in de oorlogen in Kroatië en Bosnië.

Miroslav Labus achtte zich na de mislukte verkiezingen van oktober en november onvoldoende gesteund door zijn Democratische Partij DS – die wordt geleid door Koštunica's rivaal Zoran Djindjić – en trok zich na de mislukking terug. Hij stapte zelfs uit de DS, waarvan hij vice-voorzitter was, en in één adem door ook uit de DOS, de uit zeventien partijen bestaande coalitie die in Servië regeert.

Labus is een van de kopstukken van de G17 Plus, een ngo van hervormingsgezinde economen. De G17 Plus zal volgende maand op haar jaarlijkse bijeenkomst bepalen of ze een ngo blijft of een politieke partij wordt. Als politieke partij zou de G17 Plus een zeer serieuze rivaal worden van de twee partijen die nu de dienst uitmaken, de Servische Democratische Partij van Koštunica en de DOS van Djindjić. Labus en de twee andere leiders van de G17 zijn in Servië zeer populair. Bovendien zou de G17 als partij alle hervormingsgezinde partijen die nu nog deel uitmaken van de DOS uit die coalitie „losweken” (AP)

Een akkoord over de grondwet heeft gisteren de omvorming van de Joegoslavische federatie in een unie van Servië en Montenegro dichterbij gebracht.

Servië en Montenegro: niets is simpel in 'unie'

grijnse leider Milo Djukanović kon gisteren akkoord gaan met dat compromis in de stellige overtuiging dat de uniesowieso maar drie jaar zal bestaan; dat is de minimumtermijn die de EU heeft afgedwongen. Djukanović blijft er onverkort van uit gaan dat Montenegro na die minimumtermijn – onder zijn leiding natuurlijk – kan doen wat het het liefst nu al zou doen, de onafhankelijkheid uitspreken.

De nieuwe grondwet van de unie moet nog in december worden aanvaard door de parlementen van Servië, Montenegro en Joegoslavië. In januari wordt dan een 126 leden tellend unicamerale parlement gekozen, dat overgaat tot de vorming van de nieuwe staat.

Er zijn evenwel nog altijd problemen: niets is simpel in Joegoslavië. Zo zijn beide landen het niet eens over de douaneharmonisatie. In Servië wordt op de import een

heffing van 12,4 procent geheven, ter bescherming van de kwetsbare Servische economie. Montenegro heft slechts 3,5 procent. Beide republieken moeten het eens worden over één tarief, want de EU wil een land met een gemeenschappelijke markt, munt en douaneregime. Maar Servië wil geen tariefverhoging, omdat dat de import zou schaden en de smokkel, toch al een groot probleem, zou bevorderen. Volgens Mladjan Dinkić, directeur van de Joegoslavische Nationale Bank en prominent hervormer, heeft de hele „quasi-staat” geen zin als „de helft van de Servische industrie” verdwijnt – en dat gebeurt volgens hem als de importtarieven omlaag gaan tot acht procent, zoals de EU voorstelt.

Ook politieke problemen kunnen nog roet in het eten gooien: de

Montenegrijnse oppositie ligt dwars. Predrag Bulatović, leider van de Montenegrijnse Socialistische Volkspartij SNP (ex-bondgenoot van Milošević' socialisten), is mordicus tegen het gisteren bereikte grondwetssakkoord. Het federale Joegoslavische parlement, zei hij gisteren, heeft ingestemd met de nieuwe unie op voorwaarde dat het unicamerale direct door het volk wordt gekozen. De SNP zal daarom in het federale Joegoslavische parlement tegen de grondwet van de nieuwe unie stemmen.

In dat federale parlement heeft Bulatović' SNP een sleutelpositie: ze heeft 28 van de 138 zetels in de Burgerkamer (de „Tweede Kamer”); zonder die 28 stemmen komt die nieuwe unie er niet. In de Kamer van Republieken (de „Eerste Kamer”), waarin twintig Serviërs en twintig Montenegrijnen zitten, bezet de SNP negentien van die twintig Montenegrijnse zetels en wordt de twintigste zetel bezet door een bondgenoot van de SNP – ironisch genoeg dankzij het feit dat de kamer nog werd samengesteld via de indirecte verkiezingen (door de republieksparlementen) die Bulatović nu zo graag wil afschaffen.

NAVO blijft half jaar langer in Macedonië

Door een onzer redacteurs
PRAAG, 21 NOV. DE NAVO heeft besloten het verblijf van haar vredesmacht in Macedonië te verlengen nadat Frankrijk akkoord ging met een compromis om een impasse te doorbreken. Dit compromis laat de mogelijkheid open dat de EU de missie later overneemt. De overeenkomst kwam na de vierde vergadering van de NAVO-ambassadeurs in drie dagen over dit onderwerp. In theorie wordt de missie met een half jaar verlengd.

VN eindelijk in noorden Mitrovica

MITROVICA, 26 NOV. Meer dan drie jaar na de vestiging van UNMIK, het VN-bestuur in Kosovo, heeft dat VN-bestuur de controle over het noordelijk deel van de stad Mitrovica in handen gekregen. Het noorden van die verdeelde stad is een Servische enclave. De 20.000 Serviërs daar wilden tot nu toe niets weten van UNMIK. Gisteren gaven ze, na een akkoord tussen de VN en de regering in Belgra-

Parlement Joegoslavië ratificeert Dayton

BELGRADO – Het lagerhuis van het Joegoslavische parlement heeft gisteren het vredesakkoord van Dayton geratificeerd. Het in de VS gesloten akkoord dateert van november 1995. De leiders van Servië (Milosevic), Kroatië (Tudjman) en Bosnië-Herzegovina (Izetbegovic) ratificeerden het akkoord destijds om een einde te maken aan de oorlog in Bosnië. Het hogerhuis van het huidige Joegoslavië (Servië en Montenegro) heeft het akkoord een maand geleden bekrachtigd. De ratificatie betekent volgens de Joegoslavische minister van buitenlandse zaken Svilanovic dat Belgrado een duidelijk signaal geeft dat het zijn verplichtingen nakomt en de territoriale onschendbaarheid van Bosnië erkent. Svilanovic zei verder dat de ratificering ook bevestigt dat Belgrado meewerkt met het Joegoslavië-Tribunaal.

Partners for Peace worden Partners for War

J.H. Samplimon

Mer de getuigenis van kolonel Karremans voor de enquêtecommissie van de Tweede Kamer is zo langzamerhand wel een episode afgesloten. Er komt nog een rapport van de commissie, maar het verhaal van de direct verantwoordelijke zelf over de tragedie in de veilige haven 'Srebrenica valt niet meer te ewaren. Alleszeggend was het rood-witte lint waarmee Karremans, zoals hij vertelde, na de val van Srebrenica de resterende 'safe area' van de 'compound' liet afzetten om zo de Servische buiten de deurt te houden. In de militaire bureaucratie van UNPROFOR waren er geen grenzen aan de naïviteit waarmee dit vredesleger werd geleid.

Waren er uit het verhoor nog lessen te leren? Nauwelijks. De 'als redeneringen' kunnen niet worden geëvalueerd, zoals ook de getuige meermalen verzuchtte. Wat zou er gebeurd zijn als het toch zou van luchtschepen ('air strikes') dan wel 'close air support') was gekomen? En zou er luchtschepen zijn gekomen als Duitsland gericht op de Servische had geschoten zoals ook in een VN-studie is geopperd? Het zijn vragen zonder antwoorden. De 'lessons learned' betreffen vooral de 'duibele sfeer', de onverdedigbare enclave, het handhaven van vrede in een gebied waar geen vrede is en het uitgangspunt

Wat zal de rol worden van NAVO IV?

dat er geen 'good guys' en geen 'bad guys' waren. Het trekken van die lessen behoort intussen zelf al weer tot de geschiedenis.

De dubbele sleutel hield in de voorwaarde dat VN en NAVO ieder voor zich een luchtoperatie moesten goedkeuren alvorens een missie kon plaatshebben. In de praktijk bleek die gedeelde verantwoordelijkheid een garantie voor passiviteit in gevallen waar moest worden opgetreden. Het verschijsel van de onverdedigbare enclave was ontstaan uit het blinde vertrouwen dat de VN-functionarissen hadden in de magie van het blauwe concept: de vooronderstelling dat de blauwe helmen, het witte wapenpark en de zwarte chocoladeclevers UN voldoende presigie hadden om onthalt af te wenden. Zelfs na jaren van continue schending van het VN-vredesconcept door alle betrokken partijen was het in Srebrenica nog ongelooflijk van toepassing. 'Deëscalatie', was Karremans' richtsnoer toen de Servische zijn voorposten onder de voet liepen. Deëscalatie was ook de repecterende daggeregter in de bevelketen van Zagreb via Sarajevo en Tuzla naar Srebrenica. Er waren immers geen *bad guys*!

Met 'Srebrenica' is een einde gekomen aan een internationale droom, de droom van de humanitaire interventie, de droom ook dat legers niet langer oorlog voeren maar de vrede bewaren. Kennemerkend was Karremans' verspreking: onder normale omstandigheden, *eh* in oorlogsomstandigheden was er zeker luchtsteun gekomen. Hier sprak de officier die voor oorlog was opgesteld, en die voer je nu eenmaal niet alle beschikbare middelen. Het vredesleger moest zijn geloofwaardigheid regeneren de omliggende partijen nu juist verzekeren door zijn absolute onpartijdigheid en zijn zo licht mogelijke bewapening.

Intimids zier de wereld er heel anders uit. Er was Kosovo waar de NAVO-luchtmacht een einde maakte aan een nieuwe Servische

centrische zuivering, ditmaal onder Kosovase Albanezen. Die luchtoperatie en de daarop volgende invasie van zwaarbewapende grondtroepen zetten een dikke streep onder het blauwe tijdperk. In Macedonië en Zuid-Servië kon vervolgens worden volstaan met demideling. Kennelijk had het wapengeklater in Kosovo enige indruk gemaakt op de antagonisten. En toen kwam de elfde september 2001 die de Balkan, waarschijnlijk voor lange tijd, buiten de publieke plaats, zij het dan met uitzondering van Nederland.

Deze week krijgen een paar ingrijpende veranderingen in de verhoudingen binnen het westelijk bondgenootschap hun beslag. De NAVO wordt verder uitgebreid met landen in Oost-Europa en bereidt zich voor op operaties 'out of area'. De uitbreiding is een langlopend project dat zich in fasen voltrekt, vooruitlopend op de meer algemene geïntendeerde uitbreiding van de Europese Unie. Operaties buiten het gebied van de alliantie staan al gerime tijd op de agenda. Tijdens de tophicconferentie ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van de organisatie hadden de Amerikanen er veel werk van gemaakt, maar de partners wilden er toen niet aan. Sinds het massale geweld van de terroristen van Bin Laden in New York en Washington is de Europese afzijdigheid niet langer een optie, zoals in Praag blijkt. De uitbreiding van het bondgenootschap en van de actieradius van het bondgenootschap liggen overigens niet logisch in elkaars verlengde. De uitbreiding van het aantal leden versterkt het Europese karakter van de organisatie, een ontwikkeling die gematigd wordt door de nieuwe nauwe samenwerking van de Alliantie met Rusland. Het optreden 'out of area' daarentegen versterkt het transatlantische karakter van de NAVO. De op te richten snelle-interventie van 20.000 man moet overal inzetbaar zijn waar Amerika zich namens de vrije wereld ook maar bedreigd voelt. Secretaris-generaal Robertson in een radio-interview: de veiligheid van Nederland kan niet langer worden verdedigd aan de landsgrenzen en zelfs niet aan de grenzen van het bondgenootschap. Afghanistan noemde hij bij die gelegenheid als voorbeeld van de taken die de nieuwe NAVO te wachten staan. Een eigenaardig voorbeeld, gezien het feit dat de NAVO in Afghanistan nu juist geen enkele rol is toebedeeld.

'Partners for Peace' worden 'Partners for War'. Dat is een ingrijpende wijziging van het NAVO-concept. Het PR-programma beoogde bevordering van stabiliteit in landen die tot het Warschaupact hadden behoort en in staten die uit de voormalige Sovjet-Unie waren voortgekomen. Het was in een aantal gevallen het voorportaal voor het NAVO-lidmaatschap. De tritsie ervan gingen met Joegoslavië vormden een extra impuls om deze politiek en economisch verweerde samenlevingen met het PR-project vaste grond onder de voeten te geven.

Het PRW-project heeft een heel ander doel. Het beoogt 'preventieve zelfverdediging' wereldwijd. In die zin is het een reactie op de tragedie van 11 september 2001. De tragedie van 11 september heeft in dit verband geen enkele betekenis meer. 'Peace keeping' is uit, preventieve oorlogvoering is in. De NAVO heeft sinds de val van de Muur een aantal metamorfoses ondergaan. NAVO II ondersteunde de humanitaire VN-interventie op de Balkan, NAVO III voerde een luchttoerlog tegen rest-Joegoslavië en NAVO IV? Het antwoord komt vandaag uit Praag.

J.H. Samplimon is oud-redacteur van NRC Handelsblad.

Yugoimport levert aan 'schurkenstaten' wapens

In Bosnië en Servië wordt het ene na het andere wapenschandaal onthuld: na Irak zouden de Serviërs ook zaken hebben gedaan met Libië.

Door onze correspondent YAËL VINCKX

BELGRADO, 2 NOV. De Serviërs proberen te redden wat er te redden valt. De Bosnisch-Servische minister van Defensie werd deze week ontslagen, evenals zijn chef-staf. Het hoofd van Yugoimport, de wapenhandelaar Ceković, kon ook vertrekken. Zijn filiaal in de Iraakse hoofdstad Bagdad werd gesloten. Maar het kwaad was al geschied.

Onlangs vond de NAVO bij een inval in een wapenfabriek in het Bosnische Bijeljina, op een steenworp afstand van de grens met Servië, bewijs van wapenhandel met Irak. Via het schimmige bedrijf Yugoimport zouden militair materieel en 'gevoelige' kennis aan het regime van Saddam Hussein zijn geleverd.

De Yugoimport-affaire legt vooral het gebrek aan verandering in het Joegoslavië-na-Milošević bloot. Diens vertrouweling Ceković werd in 1996 directeur van het importbedrijf. Zijn belangrijkste klant werd China, een van de voormalige communistische broeders van Joegoslavië. Maar ook een 'schurkenstaat' als Irak bevond zich in de klantenkring van het bedrijf.

Na de val van Milošević (oktober 2000) bleef de wapenhandelaar zitten. Enkele maanden later werd hij zelfs herbenoemd door de nieuwe machthebber, president Vojislav Koštunica. De Amerikanen protesteerden tegen deze beslissing, maar de president legde hun protesten naast zich neer. In Servië was een politieke machtsstrijd losgebarsten tussen de president en de premier; Koštunica zocht mede-

standers. Die vond hij vooral in en om het federale leger.

Doordat de Milošević-vertrouwelingen op hun posten bleven, hield ook hun handel en wandel stand. Corruptie, omkoping, schimmige deals en gemene zaken met landen die vallen onder een internationale boycot behoorden tot hun dagelijkse werkzaamheden. De wapenhandel met Irak is slechts een voorbeeld.

De Yugoimport-affaire vertelt ook over het politieke, maffiose netwerk in ex-Joegoslavië. De Servische minister van Binnenlandse Zaken, Dusan Michajlović, is voorzitter van het importbedrijf. Hij beweert van de hele handel met Irak niets af te weten. De Bosnisch-Servische generaal Novica Šimić

Vertrouwelingen Milošević bleven op hun posten

onderhield de contacten tussen de wapenfabriek en de buitenlandse afnemers. Er ging, zo verklaarden werknemers deze week, geen gewer de deur uit zonder zijn medeweten. De rol van de Bosnisch-Servische minister van Defensie, Slobodan Bilić, en diens chef-staf is nog onduidelijk, maar zij moesten wel hun bureaus leegruimen.

Maar de meest pikante rol speelde Boris Vuković, minister van Buitenlandse Handel tijdens het Milošević-regime. Na de volksopstand die een einde maakte aan de heerschappij van Milošević, vluchtte hij naar Irak.

Daar ontmoette hij zich, zo onthulde het bureau IWPR, tot bemiddelaar tussen het Iraakse regime en Yugoimport. De vriendschap tussen de voormalige Servische minister en een zoon van Saddam Hussein zou de handel een extra duw

in de rug hebben gegeven.

De Yugoimport-affaire ten slotte, verhaalt ook over de verdeeldheid van Bosnië. Dat land heeft nog altijd geen gezamenlijk leger; de Bosnische moslims en de Bosnische Kroaten hebben een eigen leger en de Bosnische Serviërs hebben hun eigen strijdkrachten. Het is een schimmige situatie. De leiding van beide legers is niet te vertrouwen en hun activiteiten onttrekken zich aan ieders oog. Dat is wel gebleken uit de vele connecties tussen hooggeplaatste officieren en de wapenfabriek en het importbedrijf.

Alsof dat niet genoeg is regende het deze week insinuaties over samenwerking met andere landen die door de Verenigde Staten wel als 'schurkenstaten' zijn aangeduid. Het Servische weekblad *Nedeljni Telegram* claimde de hand te hebben gelegd op een vertrouwelijk Amerikaans document aan de Servische regering. Daarin maken de Amerikanen gewag van een 'Joegoslavisch netwerk van bedrijven' die helpen met de ontwikkeling van lange-afstandsraketten in Libië. Zo'n raket zou Israël kunnen bereiken. Dan waren er nog geruchten over wapenhandel met Liberia. Tweehonderd ton aan wapens, granaten en explosieven zouden naar de Afrikaanse staat zijn gebracht.

De Serviërs intussen, zien hun moeizaam opgebouwde relaties met het westen snel verslechteren. Ze proberen te redden wat er te redden valt. En dus rollen er koppen, sluiten er filialen en wordt er spijt betuigd. Maar dat is niet genoeg. De Amerikaanse ambassadeur in Servië heeft al laten weten Joegoslavische betrokkenheid bij Irak 'niet te kunnen negeren'. En de bevelhebber van de internationale vredesmacht in Bosnië heeft verklaard de Bosnische Serviërs scherp in het oog te houden. En mochten hun ingrepen ontoereikend zijn? „Dan ondernemen we zelf actie.”

NIEUWSMAKERS / Ervaren rot (40) moet Macedonië kans geven

2-11-2002

De nieuwe premier van Macedonië, Branko Crvenkovski, is pas veertig, maar al gepokt en gemazeld in het politieke bedrijf. Of de ervaring van de leider van de Sociaal-Democratische Alliantie van Macedonië genoeg is om de rust te bewaren in de kleine Balkanrepubliek moet blijken. De voortekenen zijn niet gunstig: meteen nadat zijn 18 leden tellende regering gisteravond de instemming had gekregen van het parlement, liepen de vertegenwoordigers van de nationalistische VMRO boos weg. Ze zullen pas eind van het jaar weer terugkeren, uit protest tegen de aan-

wezigheid van 'Albanese terroristen' in de nieuwe regering. Oftewel: de 5 ministers van de Democratische Unie voor Integratie van Ali Ahmeti, vorig jaar nog leider van de Albanese guerrillabeweging UCK.

Crvenkovski kent zijn nieuwe functie reeds door en door. De ex-communist was al eerder regeringsleider: in 1992 werd hij, op 29-jarige leeftijd, minister-president van Macedonië, dat zich kort daarvoor had losgemaakt uit het snel desintegrerende Joegoslavië. De wereld hield destijds zijn hart vast: het nieuwe land werd een toekomst vol

conflicten voorspeld. Zo deed Griekenland pogingen om via een economische boycot 'Skopje' te dwingen haar naam af te zetten en haar vlag te strijken. En ook intern waren er de nodige spanningen: de Albanese minderheid moest eigenlijk niets hebben van de onafhankelijkheid, bang als zij was dat haar positie zou verslechteren.

Crvenkovski, zelf zoon van een politicus die in het oude Joegoslavië het nodige in de melk te brokkelen had, dwong respect af door de wijze waarop hij Macedonië in rustiger vaarwater wist te brengen. Samen met zijn leer-

meester, de sluwe president Kiro Gligorov, wist hij extremisten buiten en binnen de grenzen te wind uit de zeilen te nemen. Hoewel het conflict met Athene over de naam niet definitief werd opgelost – nog altijd gaat het land door het leven met de onmogelijke titel Former Yugoslav Republic of Macedonia – zijn de relaties met de burelen stabiel.

Na vier jaar oppositievoeren mag Crvenkovski nu zijn tanden stukbijten op de interne verhoudingen, die het laatste jaar een flinke knauw hebben gekregen. De opstand van Albanese guerrilla's in het voorjaar van 2001

heeft ertoe geleid dat Macedonië nog meer dan voorheen is gespleten. Hoewel hij in staat was geweest op eigen kracht een regering te voorkomen, verkoos Crvenkovski een coalitie met de grootste Albanese partij. Daar kwam zware internationale druk aan te pas, maar ook het besef dat zonder vertegenwoordigers van de Albanese minderheid in de regering een heropleving van het conflict hoe dan ook onvermijdelijk is. „Ik ben ervan overtuigd dat Macedonië een kans heeft”, aldus de nieuwe premier, „ondanks een berg problemen”.

Nicole Lucas

Branko Crvenkovski

DE ONDERKRANT

31 OKT 2002

De Albanezen boeren zo slecht nog niet

Macedonië

Nicole Lucas

De eerste klas van het Mirko Mileski-gymnasium in Kicevo, een stad in west-Macedonië, telde in het schooljaar 1989/1990 31 leerlingen: 20 Macedoniërs, 7 Albanezen en 4 Turken. Het was vooral een jongensklas. Slechts twee meisjes, allebei Macedonisch, maakten er deel van uit.

Van de Albanezen wisten er slechts drie over te gaan naar de tweede klas, van de Turken niet één. Alle zittenblijvers hielden de school voor gezien. Inmiddels zijn de moslims merendeels in het buitenland beland. Ze wonen en werken in de Verenigde Staten, Oostenrijk, Duitsland, Zwitserland, zenden regelmatig geld – soms veel geld – naar huis en komen voor vakantie terug naar Macedonië. De orthodoxe Macedoniërs daarentegen hebben hun geboorteland niet verlaten. Ze werken, tegen veelal een karig loon, in een (al dan niet voormalig) staatsbedrijf, doen klussen of zijn werkloos.

In een notendop, zegt Kristof Bender, medewerker van het gerenommeerde onderzoeksinstituut European Stability dat zich op voormalig Joegoslavië concentreert, toont de levensloop van deze klas de diepe kloof die er door de Macedonische samenleving loopt. En die, zo waarschuwt hij, opnieuw tot strijd tussen Slavische en Albanese Macedoniërs kan leiden. „Het akkoord van Ohrid heeft vorig jaar een eind gemaakt aan de strijd, en dat is natuurlijk heel goed, maar het heeft de onderliggende oorzaken van het conflict niet aangepakt.”

Onderzoek dat Bender, samen met anderen, verrichtte in de regio rond Kicevo – de streek waar Ali Ahmeti vandaan komt, leider van de Albanese guerrillero's

die vorig jaar plotseling voor zoveel onrust zorgden – laat zien wat die factoren zijn. In de stad en naaste omgeving wonen zo'n 52.000 mensen, de helft Albanezen, veertig procent Macedoniërs. Vijftig jaar geleden leefden ze vrijwel allemaal op het platteland, en verdienden de kost als schaapherder of boer.

Voor de communisten was dat echter maar een achterlijke manier van bestaan. Ze bouwden grote fabrieken en lokten de arbeiders naar de stad. Vooral de Slavische Macedoniërs bleken voor die lokroep gevoelig. Zij verlieten massaal de dorpen, gingen aan de slag in de nieuwe, grote staatsbedrijven of werden ambtenaar. De Albanezen bleven grotendeels achter op een platteland dat meer en meer verwaarloosd werd.

Als ze het voorbeeld van de Slaven wilden volgen, werd ze dat vaak onmogelijk gemaakt. Ze werden geweerd uit hogere functies, met als gevolg dat veel jongeren op school voortijdig afhaakten: wat had een opleiding immers voor zin? Bender: „De Albanezen zochten hun eigen overlevingsstrategieën. Voor zover mogelijk begonnen ze eigen handeltjes, eigen bedrijfjes. Maar vooral vertrokken ze naar het buitenland, en gingen als gastarbeider werken.”

Decennialang waren de Slavische Macedoniërs beter af. Tot zo'n vijftien jaar geleden. Toen begon het langzame, maar niet te stuiten verval van de industrie. Staatsbedrijven werden voor een deel geprivatiseerd, afgeslankt, gesloten. Van de 6600 banen die deze sector telde in Kicevo en omgeving in 1990, is de helft verdwenen. „En het hadden er veel meer kunnen zijn, want in veel gevallen houdt de staat met subsidies en leningen noodlijdende bedrijven in leven”, zegt de Oostenrijkse onderzoeker.

Krampachtig klampen de Slaven zich vast aan de banen bij de overheid, waar ze

haast het monopolie hebben: slechts veertien procent van de banen bij de overheid – het onderwijs uitgezonderd – is in handen van Albanezen. „De staat probeert ook, hoewel ze minder geld heeft, de werkgelegenheid daar te handhaven. Al het geld gaat naar salarissen, waardoor er niets overblijft voor investeringen.” Met paradoxale gevolgen: in Kicevo werd in 1986 begonnen met de bouw van een nieuw ziekenhuis. Er werden muren opgetrokken en een dak gelegd, toen was het geld op. In 1992, toen ergens weer wat middelen vandaag geschrapt waren, kwamen er ramen in. Daar is het bij gebleven.

Bender: „De Slaven zien hun inkomen langzaam, maar gestaag verminderen en tegelijk allerlei voorzieningen verslechteren. Ze voelen zich volstrekt onzeker.” Tegelijk moeten ze constateren dat de Albanezen het heel wat beter doen. Die weten, door eerdere ervaringen, beter om te gaan met de eisen die de nieuwe tijd stelt. De nieuwe privé-sector die zich in Kicevo heeft ontwikkeld is Albanese. Ze bezitten tientallen winkeltjes – 184 om precies te zijn, volgens het rapport dat Bender c.s. opstelde – waar tapijten, meubels, sieraden en bruidsjurken worden verkocht.

Maar vooral profiteren ze van hun familieleden in het buitenland. Volgens een heel voorzichtige schatting sturen de gast-

arbeiders jaarlijks meer dan 16 miljoen euro richting Kicevo. Dat is aanzienlijk meer dan de Slavische Macedoniërs verdienen bij de overheid en de voormalige staatsbedrijven. Jaloers zien de Slaven hoe de Albanezen grote huizen bouwen en in de zomer met mooie auto's hun opwachting maken in Kicevo. „Hoe kan dat, terwijl ze nauwelijks opleiding hebben gehad”, vragen ze zich af, om daaruit te concluderen dat het geld dus wel zal zijn verdiend op een manier die het daglicht niet kan verdragen.

Hoewel materieel beter af, zijn ook de Albanezen ontevreden. „Hun blik is gekleurd door het verleden, toen ze werden buitengesloten en zich buitengesloten voelden”, zegt Bender. „Ze vinden dat ze geen gehoor krijgen bij de staat.” Ze profiteren ook veel minder van openbare voorzieningen, moest hij concluderen, na een bezoek aan dorpen in de omgeving van Kicevo. In een sterk gecentraliseerde staat als Macedonië valt het platteland buiten de boot, en eigenlijk alles wat buiten de hoofdstad Skopje ligt.

Dat gebrek aan vertrouwen in de staat is er mede oorzaak van dat de Albanezen het vele geld dat zij het land binnenbrengen vooral besteden aan consumptie. Voor grootschalige investeringen wordt het nauwelijks gebruikt. Kicevo kent één uit-

zondering: textielfabriek Himara van Bajram Selimi. Deze Albanees kwam in 1994 terug uit Frankrijk, waar hij al zijn eigen bedrijf had opgebouwd. Hij kocht het pand van een coöperatie die eerder failliet was gegaan en begon een nieuw bedrijf.

Opmerkelijk is dat, op de baas en de accountant na, een meerderheid van de werknemers Macedonische vrouwen zijn, die op straat waren komen te staan toen Kikoteks, een staatsbedrijf, failliet ging. „Dat is deels traditie”, verklaart Bender de afwezigheid van Albanese vrouwen op de werkvloer: „Zij blijven thuis bij het gezin. Bovendien zet het voor hen nauwelijks zoden aan de dijk. Ze hebben vaak een man en een zoon in het buitenland. Laat die ieder 1200 euro netto per maand verdienen en tweederde daarvan nodig hebben om bijvoorbeeld in Duitsland te leven. Blijft er altijd nog 800 euro over om naar huis te sturen. Waarom zou een vrouw dan voor 100-125 euro in een fabriek gaan werken?”

Dat Albanese kapitaal is ondertussen wel de meest voor de hand liggende bron van buitenlandse investeringen, meent Bender. „Mensen in de regio hebben enorme dromen, dat Fiat of Basf of een ander groot bedrijf komt en dan met één klap de economie redden. Maar dat is volstrekt ir-

reëel. Dat gebeurt misschien in Hongarije, maar niet in Macedonië waar een jaar geleden nog werd gevochten.”

In Kicevo en omgeving is het destijds rustig gebleven. Volgens Bender willen de bewoners van de regio ook graag dat het vreedzaam blijft. „Maar als er economisch niet snel iets verbetert, is er grote kans dat iemand misbruikt gaat maken van de ontevredenheid.” Paradoxaal genoeg heeft het Akkoord van Ohrid de kiem gelegd voor nieuwe onlust. Het heeft de Albanezen de garantie gegeven dat ze meer banen krijgen bij de overheid. „Dat eenvoudigweg oplossen door meer banen te creëren kan niet, want het IMF houdt de overheidsuitgaven nauwkeurig in de gaten. Er komen in die sector de komende jaren eerder minder dan meer banen. De Slavische Macedoniërs weten dus dat hun kansen bij de overheid alleen maar kleiner worden.”

Toch zullen ze dat moeten accepteren, meent Bender, maar het zou daarbij helpen als de Albanezen zich realiseren dat het opeisen van hun aandeel 'hier en nu' niet de beste strategie is. Bovenal moet de particuliere sector worden gestimuleerd. Albanese kapitaal en Macedonische kennis zouden een prachtig pact kunnen sluiten, mijmert Bender. „Helaas is dat niet ieders perspectief.”

van holst en steijnen

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: donderdag 24 oktober 2002 14:22
 Onderwerp: The Roma and "Humanitarian" Ethnic Cleansing in Kosovo
http://www.dissidentvoice.org/Articles/Rifati_Kosovo.htm

The Roma and "Humanitarian" Ethnic Cleansing in Kosovo

by Oani Rifati
 Dissident Voice

October 13, 2002

I am a Rom (more commonly known as "Gypsy") who was born in Kosovo, Yugoslavia, and lived in Pristina (the capital of the Kosovo region) for 27 years. In the summer of 2000, ten years later, I was only 30 miles away in Macedonia but I could not visit the town where I lived most of my life. This was more than three years after the "humanitarian bombing" by U.S.-NATO forces and escalation of ethnic conflict began in Kosovo on March 24th, 1999. But it was still too dangerous for me, as a dark-skinned "Madjupl" (Albanian term connoting "lower than garbage"), to set foot inside of Kosovo.

Finally, the day arrived (May 2nd, 2002) when I could visit my place of birth, the place of so many memories from my youth. But that place—where I grew up with my four brothers and one sister, cousins, relatives, neighbors, friends—no longer existed. Everything had been wiped away. The new and renovated houses, villas, gas stations, motels, all built in the past three years by the triumphant ethnic Albanians, made Kosovo look like a foreign country to me. I didn't know what to feel in that moment of returning. Fear, happiness, anger, sadness?

The paradox that crossed my mind was that all this rebuilding is being sponsored by international relief agencies and financed by development and investment companies with such well-known heads as Dick Cheney and George Soros. Meanwhile the Roma, Serbs, Gorani, Bosnians, Turks and other minorities in Kosovo are starving! While most of these international institutions were bragging about "free and democratic Kosovo," these peoples were forced to abandon their homes, suffering a "humanitarian" supported ethnic cleansing that has been virtually invisible to the rest of the world. The ironic consequence of NATO/US rescue of oppressed Albanians is that they then became oppressors themselves.

This May, as President of Voice of Roma (VOR), I led a trip to Kosovo with delegates representing human rights, refugee assistance, and peace groups from the U.S., Germany, Italy, and Holland. Most people working in such organizations think that Kosovo is free now, and that its people are living in harmony and peace. They are surprised when I inform them that the ethnic minorities in Kosovo are still fleeing. I wanted them to witness with their own eyes what is going on there.

The delegates were housed in the Romani communities, south of Pristina. Each family hosted two or more delegates. The delegates spent time with and got to know people who had been caught in heavy crossfire

between Serbs and Albanians, suffered from the heavy bombing by NATO's U.S.-led forces, and experienced discrimination by K-FOR forces, the U.N. Police, international non-governmental organizations (NGOs), and Western European foreign policies. The delegates were appalled by the stories they heard and shocked at the conditions under which the Kosovo Roma were living.

Since NATO's "peace-keepers" arrived in Kosovo, more than 300,000 ethnic minorities have been "cleansed" from the region by extremist Albanians. It has been more than a year since the U.N. Interim Administration in Kosovo (UNMIK) or the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) released any statements about human rights abuses of minorities in Kosovo. Surprisingly, such NGOs as Doctors Without Borders (winner of the Nobel Peace Prize), the International Red Cross, Oxfam, and many more have failed the ethnic minorities in Kosovo by not addressing their problems. Amnesty International and Human Rights Watch are alone in reporting on minority human rights abuses in Kosovo.

My question is: If NATO's so-called humanitarian bombing was to stop "ethnic cleansing," why are the same Western powers now so unwilling to intervene on behalf of the actual ethnic cleansing of Romani people and other minorities in Kosovo?

The ethnic cleansing of the Roma since U.N. peace-keepers arrived in June 12th of 1999 has resulted in more than 75% of this population (over 100,000 Romani people) fleeing Kosovo. Still the media and the international "humanitarian" community are silent. U.S. and Western media did not catch any of these events on their radar screens, or rather willingly ignored these horrors. (See our report The Current Plight of the Roma in Kosovo, available from Voice of Roma, P.O. Box 514, Sebastopol, CA 95473.)

The majority of the Roma who are left in Kosovo (25,000 out of a prewar population of 150,000) are internal refugees, but they do not have the official status of refugees. Instead these Roma are labeled "Internally-displaced persons" (IDPs), with fewer recognized rights than refugees, and are restricted to camps with very poor facilities. Some Roma do live in Serbian controlled enclaves. No other ethnic group is in the IDP camps, only Roma. Why is this? Only the Roma have no safe haven country. Serbs flee to Serbia, Bosnians to Bosnia, Turks to Turkey, and Gorani (who are Muslim/Slavs) to Macedonia or Western Europe.

The poorest of the poor, in the IDP camps, the Roma face a remarkable level of discrimination and oppression that is threatening their lives and crippling their culture. Just to give you an idea, the U.N. provides to each of the Roma in IDP camps a monthly ration of eight kilos (17 pounds) of flour, two onions, two tomatoes, a half-kilo (one pound) of cheese, and some fruit (usually rotten). Beyond that, there is only three liters of cooking oil per family, regardless of family size; no other supplies are available (Interviews with refugees in IDP camps in Kosovo and Macedonia). If these people are struggling to survive physically, what then happens to their culture?

For another example, when a U.N. representative was approached by a VOR representative about providing cooking and drinking water to Roma in one camp, his reply was, "Oh, the Gypsies know how to take care of themselves. They're nomads; they've lived all their lives like that." If the Roma are facing such dismissal from those on whom they depend for their physical survival, how are they to survive either physically or culturally?

This deeply-rooted stereotype, that the Roma are uncivilized wanderers who don't have the same needs as members of "civilized" societies is contradicted by the facts. In Kosovo, Roma have lived in houses for over seven hundred years, and most of them have never seen a wanderer's caravan. The effect of such stereotypes is to dehumanize the Roma and destroy their cultural infrastructure.

In today's "free" Kosovo, no Rom can move freely; his children cannot go to school, and cannot speak their mother tongue. Because they had to leave their homes and now must stay in the camps, most of the Roma still in Kosovo have not seen nearby family members in more than three years. That means, among other things, that marriages cannot be made according to Romani social rules. What happens to a society in which new families cannot form?

How can we change the situation of Roma, wherever they may happen to be? What is our responsibility to a people who have been so abused and ignored for centuries?

Oani Rifati is a Romani activist, writer and lecturer from Kosovo, now living in Graton, California. He is the President of Voice of Roma, a non-profit advocacy group working on behalf of Roma in Kosovo and Romani refugees living throughout Europe. Email: staff@voiceofroma.org

Glossary of Terms:

Rom= one person, (sing.), human being or husband in Romani language.

Roma= Gypsies (pl.)

Romani=Adjective (e.g. Romani language, history, culture, etc.)

Madjupi= Derogatory term in Albanian language for Roma.

Gorani= Ethnic group in Kosovo that are Slav Muslim

van holst en steijnen

Van: "Paul Davidson" <p.davidson@btinternet.com>
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: maandag 28 oktober 2002 09:23
 Onderwerp: NEWS on The Balkans - 28/10/02

NEWS on The Balkans - 28/10/02

- 1) Three shot dead by political opponents after Kosovo vote - AFP
- 2) Low turnout in Kosovo vote stresses disillusionment on both sides of ethnic divide - Nebi Gena
- 3) Kosovo Serbs question their future in the province
- 4) Low Serb turnout mars Kosovo vote - BBC
- 5) YUGOSLAVIA: Report On The Human Rights Situation In Kosovo - Seeurope.net
- 6) U.S. Strongly Supports Decentralization Plan for Kosovo - Free Republic
- 7) U.S. troops to stay in Macedonia until December - Stars and Stripes
- 8) UPI exclusive: Slovaks back Bush on Iraq - Washington Times
- 9) Balkans Info Website

http://www.ptd.net/webnews/wed/dp/Qkosovo-vote-shooting.R/hy_CQR.html

Three shot dead by political opponents after Kosovo vote

PRISTINA, Yugoslavia, Oct 27 (AFP) - A senior member in the party of Kosovo's Albanian president, Ibrahim Rugova, and two other men were shot dead by political opponents in western Kosovo on Sunday, a day after local elections there, officials said.

It was the first politically motivated attack during the election period.

Kosovo's first local election in 2000, overwhelmingly won by Rugova's League of Democratic Kosovo (LDK), was marred by political violence between rival ethnic Albanian groups.

Ylber Hysa, head of the non-governmental Kosovo Action for Civic Initiatives (KACI) monitoring the election, identified the dead LDK official as Uke Bytyci.

Bytyci was mayor of Suva Reka, some 60 kilometres (35 miles) west of provincial capital Pristina.

Hysa said celebrating members of the LDK - which is expected to win Saturday's election - ran into supporters of the rival Party of Democratic Kosovo (PDK), led by former ethnic Albanian rebel Hashim Thaci.

"A young supporter of the PDK drew a gun and shot at the mayor and two other people accompanying him. All three have died," Hysa said.

Andrea Angeli, spokesman for the United Nation mission in Kosovo, confirmed the information.

"There is evidence to indicate that it was an ambush," he said from Pristina, adding that police were investigating the incident.

Michael Steiner, the United Nation's top official in the province, condemned the shooting as "an appalling act of calculated murder".

"Callous killing is particularly distressing after yesterday's municipal elections in Kosovo, which were conducted so smoothly and without a violent incident," Steiner said in a statement.

Angeli said Bytyci and two people with him had been shot and injured by at least one person in the village of Lesan, some six kilometres south of Suva Reka.

He said UN police were interrogating a suspect held at Suva Reka police station.

Although the official results of Kosovo's local election have yet to be announced by the Organisation for Security and Cooperation in Europe (OSCE), Hysa's KACI said the LDK had won the vote in most of the province's 30 municipalities, including Suva Reka.

The Albanian-dominated southern Serbian province of Kosovo has been under UN and NATO administration since 1999.

#####

http://www.ptd.net/webnews/wed/ds/Qyugo-kosovo-vote.RRSI_COQ.html

Low turnout in Kosovo vote stresses disillusionment on both sides of ethnic divide

Nebi Qena

[PRISTINA, YUGOSLAVIA, 26-OCT-2002: Hashim Thaci, leader of the Democratic Party of Kosovo (PDK) and former guerrilla commander of the Kosovo Liberation Army (KLA), casts his ballot in municipal elections in Pristina Oct. 26, 2002. Kosovo voters lined up to vote in local elections that will test UN efforts to bring the minority Serbs in the province into political institutions dominated by ethnic Albanians. [Photo by Armando Babani, copyright 2002 by AFP and ClariNet]

PRISTINA, Yugoslavia, Oct 27 (AFP) - A record low turnout during Kosovo's local elections this weekend reflected the misgivings of ethnic Albanian voters about their leaders and is likely to once again keep Serbs out of office in many areas.

The United Nations' top man in the UN-administered Serbian province, Michael Steiner, said he was pleased with the overall turnout of around 50 percent, according to preliminary results, but the figure is a significant drop from little less than 80 percent in the first such election in 2000.

Steiner blamed the plunge on voter fatigue after three consecutive polls, including a parliamentary election last year.

The UN administration had made the participation of minority Serbs a priority after their boycott of the 2000 poll, and hoped that efforts to promote reconciliation and multi-ethnic democracy would be successful.

But officials in the province confirmed that the Serbs' overall turnout was low.

"They (the Serbs) have excluded themselves from the chance which comes from this vote. If you want to be part of the future and part of the change then it's good to elect those that speak in your name," Steiner said at a press conference.

Steiner had promised before the election to open up a debate in November on a decentralization policy that would establish local municipalities in areas where Serbs are living.

But he warned this weekend that the debate was in jeopardy given the low turnout, saying: "Without significant representation there can be no basis for talks on decentralization."

The head of the Serbian coalition Povratak (Return) in the Kosovo assembly, Rada Trajkovic, immediately criticized Steiner's position saying his mandate was not to "punish the Serb community" by cancelling the debate on decentralization.

"His mandate is to work for our survival and return to Kosovo, and the key to (Serb) survival is decentralization", Trajkovic told the Tanjug agency.

More than 200,000 Serbs fled Kosovo in 1999 for other parts of Serbia or neighbouring Montenegro, fearing revenge attacks by ethnic Albanians after Belgrade's troops pulled out following a NATO-led military campaign and the deployment of KFOR peacekeepers throughout Kosovo.

About 80,000 Serbs still in the province lead an isolated life under heavy KFOR protection.

According to the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE), only some 15 percent of the 100,000 Kosovo Serbs cast ballots in central Serbia and in Montenegro where they now live after fleeing the province in 1999.

Kosovo Serbs have however voted in substantial numbers in at least four municipalities where they are in a clear majority -- Zubin Potok, Zvecan and Leposavic in the north, and Stprce, in the south, Tanjug reported.

The Kosovo Action for Civic Initiatives (KACI) which monitored the poll said there was no major change to the balance of power between Ibrahim Rugova's ruling League of Democratic Party (LDK) and his rivals.

Among these are former rebel Hashim Thaci's Democratic Party of Kosovo (PDK), the second largest party, and Ramush Haradinaj's Alliance for the Future of Kosovo (AAK), the third political force in the province.

The low turnout also seemed to show major disappointment of majority Albanians with their continuing low living standards in the province where unemployment is rampant and the economy depressed.

"Nothing has changed so far and I don't think anything will, at least in the near future. That's why I didn't vote at all," Agron Osmani, a 33-year-old engineer told AFP.

Kosovo's two communities have led parallel lives since the 1999 war, with the ethnic Albanians hoping to gain independence and Serbs looking to return the province to Belgrade rule.

Serbs complain that both the United Nations and NATO have failed to protect their communities from ethnic Albanian reprisals or create the security conditions necessary for the return of refugees.

Some 5,700 candidates stood in the election, vying for about 900 council seats.

The OSCE said preliminary results of the vote, supervised by some 1,000 international and 12,000 local observers, were expected late on Monday.

#####

http://www.ptd.net/webnews/wed/dr/Qkosovo-serbs-vote.RR40_COQ.html

Kosovo Serbs question their future in the province Jean-Eudes Barbier

PRISTINA, Oct 26 (AFP) - Kosovo's 80,000 remaining Serbs, surrounded by an ethnic Albanian majority in the UN-administered Yugoslav province, are only slowly, and with great difficulty, regaining a political voice.

Their community leaders complained, as polls opened Saturday for local elections, that security for the minority community has improved little during three years of NATO supervision.

The polls are the third since the June 1999 NATO bombing campaign that ousted then-Yugoslav strongman Slobodan Milosevic's forces from the province.

The UN administration has set a priority on the participation of the Serb minority, which boycotted a

first election in 2000, and hope it will show that efforts to promote reconciliation and lay the foundations for multi-ethnic democracy are succeeding.

The Serbs are represented in the Kosovo parliament and the government. If they vote in sufficient numbers, they could gain deputies at the municipality level.

"But we will have influence over nothing," complained Milorad Todorovic, a Kosovo Serb member of the provincial government responsible for the return of displaced persons.

Over 200,000 Serbs fled the province in 1999, fearing revenge attacks by ethnic Albanians after Belgrade's troops withdrew and NATO-led peacekeepers (KFOR) began to deploy throughout Kosovo. Those who remain lead an isolated life under heavy KFOR protection.

"Only less than 500 have so far returned," to their homes in Kosovo, Todorovic said, blaming what he claimed was nearly non-existent security for Serb communities.

Around 180,000 Serbs registered to vote could cast their ballots in the province or from Serbia or Montenegro, where they have fled.

Unlike many Albanians' desire for total independence from Serbia-dominated Yugoslavia, most of the province's Serbs want closer ties to Belgrade.

UN data has shown a steady decrease in violence against Serbs in Kosovo, but Todorovic insisted daily life proved otherwise.

Without military escort outside the protected enclaves, Serbs are a continuous target of violence, he said.

"Several days ago, the Serbs were insulted, threatened, spat upon in the face and pelted with stones in (the eastern town) Gnjilane," Todorovic added.

Such incidents never appear in official data but occur all the time, the official said.

In addition, Serbs also face "institutional" violence, he explained.

Jelena, one of the rare Serb clerks in the Pristina administration, commutes to work daily via UN vehicle from her home in a nearby village.

For a monthly salary of less than 120 euros (110 dollars), she works full-time in the centre of town but cannot leave the building on a break.

She brings her lunch from home, explaining: "I don't want to risk my life to buy a sandwich in the street."

Serb official Oliver Ivanovic complained that the German diplomat Michael Steiner, chief of the province's UN administration, has done little to encourage dialogue between ethnic Serbs and Albanians.

"The Albanians feel strongly and do not see a need for dialogue. They think only of independence and take all measures to reach it as soon as possible," Ivanovic said.

"What if the Albanians refuse to be reconciled with us?" he asked.

Steiner promised to begin debate in November on a decentralization policy that would establish local municipalities in areas inhabited by Serbs.

Local and Yugoslav-based Serb leaders have called for "national councils" that would focus on return of

persons displaced by the war and its aftermath.

For Ivanovic, the ball is in the court of UN officials to advance inter-ethnic cooperation in the divided province.

"They should put a fist on a table and bring us all together to talk", the Serb official said.

~~~~~

Low Serb turnout mars Kosovo vote

BBC

Serb leaders had urged people to stay at home, saying the UN has not done enough to improve conditions for the province's Serb population.

Saturday, 26 October, 2002, 22:07 GMT 23:07 UK

Counting is taking place in Kosovo, following a day of voting in local elections that are seen as a test of the prospects for democracy in the southern Yugoslav province. It is the second municipal election there since Kosovo came under United Nations administration in 1999 - and the first in which the minority Serbs are taking part.

However officials say early indications are that many of them did not vote.

Overall turnout is estimated at over 50% by the Organisation for Security and Co-operation in Europe, which supervised the election.

However by mid-afternoon, only 16% of Serbs eligible to vote had done so.

Hard-line Serb leaders had urged people to stay at home, saying the UN has not done enough to improve conditions for the province's Serb population.

Kosovo's ethnic Albanian community largely chose between supporters of President Ibrahim Rugova and those of ex-rebel leader Hashim Thaci.

Both leaders have said the elections are a crucial step towards independence for Kosovo.

Boycott call

Voters in 30 municipalities were choosing 920 local councillors.

The international community encouraged Serbs to vote.

"If you want change, you have to participate," said Kosovo's UN governor, Michael Steiner.

Moderate Serb leaders, both in Kosovo and in Belgrade, also favoured participation.

But others took a different view.

The leader of the Serb community in the divided town of Mitrovica called on Serbs to vote only in the five municipalities where they form a majority.

And the leader of the Serbian Radical Party, Vojislav Seselj, has called for a total boycott.

The Serbs are embattled, impoverished and outnumbered 10 to one by the Albanian majority. They are deeply fearful of losing their remaining ties to Belgrade.

Among the Albanians, opinion polls show widespread disillusionment with parties across the political spectrum - a feature of several recent Balkan elections.

In Serbia, presidential elections had to be annulled altogether after turnout fell below the legal minimum, following another boycott led by Mr Seselj.

<http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/2361783.stm>

~~~~~

For full report see:
<http://www.seeurope.net/en/Story.php?StoryID=33399&LangID=1>

YUGOSLAVIA: Report On The Human Rights Situation in Kosovo

Seeurope.net - Saturday, October 26, 2002

The Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, Mr. Alvaro Gil-Robles wrote a report, entitled "Kosovo: the human rights situation and the fate of persons displaced from their homes".

The report was prepared in response to a request by the Parliamentary Assembly of the Council of Europe to examine these issues in the context of the admission of the Federal Republic of Yugoslavia to the Council of Europe.

It contains considerable criticism of the performance of the international presence in certain areas.

The report highlights a number of special powers enjoyed by the international community, which pose serious problems from a human rights perspective.

#####

<<http://www.freerepublic.com/focus/news/775476/posts>>
 23 October 2002

U.S. Strongly Supports Decentralization Plan for Kosovo

(Oct. 23 statement by Philip Reeker) (210)

The United States strongly supports U.N. Special Representative Michael Steiner's plan for decentralization in Kosovo, which would provide a "substantial degree of control at the local level while preserving the political unity of Kosovo," said State Department's Deputy Spokesman Philip Reeker.

He also urged all eligible voters "to participate in Kosovo's democratic institutions by casting their ballot in the October 26 municipal elections."

Following is his statement:

(begin text)

U.S. DEPARTMENT OF STATE
 Office of the Spokesman
 October 23, 2002

STATEMENT BY PHILIP T. REEKER, DEPUTY SPOKESMAN

The United States strongly supports UN Special Representative Michael Steiner's plan for decentralization in Kosovo, in accordance with the Constitutional Framework and his Seven Point Plan for Mitrovica. On October 21, Special Representative Steiner announced a meeting for November 1 to discuss with Kosovo leaders plans to bring government closer to the citizens of Kosovo at the local level through the creation of locally elected municipal units within sizeable non-majority communities. The U.S. encourages further development of the plan, which would provide a substantial degree of control at the local level while preserving the political unity of Kosovo.

We applaud Special Representative Steiner's efforts to involve non-majority communities in everyday decisions that affect them such as in education, health care and other areas. It is now incumbent upon all eligible Kosovo voters to participate in Kosovo's democratic institutions by casting their ballot in the October 26 municipal elections.

#####

30-10-02

<http://www.estripes.com/article.asp?section=104&article=11226>

U.S. troops to stay in Macedonia until December

By David Josar, Stars and Stripes
European edition, Saturday, October 26, 2002

STUTTGART, Germany - A NATO mission in Macedonia was recently extended until December, and about 300 U.S. troops in that country will continue to support the operation dubbed Amber Fox.

NATO set up a peacekeeping force in Macedonia during summer 2001 when it launched Operation Essential Harvest. Essential Harvest was to last 30 days and involved 3,500 NATO troops who were to disarm ethnic Albanian groups and destroy their weapons.

Essential Harvest morphed into Amber Fox after the president of Macedonia asked the troops to remain. The operation is now under German leadership and was reduced to about 1,000 troops.

This marks the fourth time NATO has extended its mission in Macedonia. The mission has now been extended until Dec. 15.

EUCOM spokesman Navy Cmdr. Ike N. Skelton said U.S. troops being used by NATO were already in Macedonia in support of Task Force Falcon, the U.S.-led contingent of NATO peacekeepers in Kosovo.

"We have provided some transportation for NATO soldiers actively involved in the operation, but again as supporters," Skelton said in an e-mail.

That support, he said, involves such things as using helicopters to provide medical logistics.

Skelton said the extension of Amber Fox has had no impact on U.S. troops.

Most of the U.S. troops who have been supporting Amber Fox are based at Camp Able Sentry, adjacent the airport in Skopje, Macedonia.

The number of troops there already has been declining as the number of U.S. and NATO troops in the Kosovo region has dropped.

On Wednesday, NATO spokesman Craig Ratcliff said ethnic incidents still continue in Macedonia. He alluded to a shooting in Macedonia last Saturday and the shooting death of a young man Friday as well as protests in recent days by students over the current government in Macedonia.

However, he said despite the recent violence, the country remains stable.

The border between Kosovo and Macedonia has remained a tense issue for Macedonians. Before NATO began to disarm rebels in Macedonia, pockets of ethnic Albanian rebels terrorized parts of Macedonia with fighting that led to an exodus of refugees into Kosovo.

At one point during summer 2001, U.S. forces led a night operation that rescued dozens of people trapped by rebels in one Macedonian village.

After NATO set up Essential Harvest and Amber Fox, refugees who had fled to Kosovo returned to Macedonia.

UPI exclusive: Slovaks back Bush on Iraq

"We think it is important to show that we are a good ally and a worthy member of these institutions"

By Martin Walker
UPI Chief International Correspondent

30-10-02

BRATISLAVA, Slovakia, Oct. 25 (UPI) — The new Slovakian government, on the brink of joining both NATO and the European Union, is bracing itself to back President George W. Bush's controversial stand on Iraq, while dreading being caught in the middle of a trans-Atlantic split on the issue.

Foreign Minister Eduard Kukan, in his first interview since the Slovak government took office, told United Press International that his country was prepared to stand by the United States in Iraq as it had done three years ago during the Kosovo crisis.

"We decided then without hesitation that we would support the request for the use of our airspace, although that caused a lot of criticism and damage to the government. But we thought it was right," Kukan said.

"It was a good lesson, that when you are facing these tough decisions you have to define what you are and what you stand for. It's a matter of guts and I think we will behave the same way in this kind of challenging situation in the future."

But having already been caught in a row between the United States and Europe over the International Criminal Court issue, Slovakia like the other new and prospective NATO members from Central and Eastern Europe is deeply concerned by any signs of division between the United States and Europe. The United States refused to endorse the establishment of the ICC while the European Union strongly supported it, and exerted intense pressure on applicant nations like Slovakia to join them.

Iraq looks like an even more difficult case, with the United States and Britain on the side steeling themselves for military action, while the newly re-elected German government has said that even with a U.N. mandate it will not join a military attack.

"Even now there are some questions when we have to opt between supporting our American allies and our European partners. We don't like this. It is unfair to put us in a position where we have to choose," Kukan said.

But many officials in the Bush administration are looking forward to the double enlargement of NATO and the European Union for precisely that reason. They see both institutions becoming much more pro-American and Atlanticist with the arrival of new members from the former Warsaw Pact countries.

NATO is expected to invite seven member states to join the alliance at next month's summit in Prague. Slovakia and Slovenia, the three Baltic states — Estonia, Latvia and Lithuania — and Romania and Bulgaria are all poised to follow the Czechs, Poles and Hungarians into a new and expanded NATO of 26 nations.

And at the European summit in Copenhagen in December, 10 new countries are expected to be given the formal invitation to join the European Union. They are Poland, Hungary, the Czech and Slovak republics, Slovenia, Cyprus, Malta and the three Baltic states. Whereas today's European Union of 15 nations contains four neutral states — Sweden, Finland, Austria and Ireland — the enlarged European Union of 25 states will contain 19 NATO members.

"One of the important features of the NATO enlargement is that the eastern European countries who were under Soviet domination really want to keep the U.S. involved in Europe," notes Jeff Gedmin, a European security expert who is director of the Aspen Institute in Berlin. "They do not want to entrust their safety to a loose European security system run by France; they want to join a strong NATO that has the American security guarantee — and that is going to be a big influence on the future politics of NATO."

The Slovak government, which said that it wanted "to act like a NATO ally even before we become a member," is a classic example. It backed the U.S.-led operations in Kosovo, and is a keen participant in NATO and other peacekeeping missions, and alongside the United States in Afghanistan. Slovakia also has troops in Macedonia, Bosnia, East Timor, Ethiopia and the Golan Heights.

"We think it is important to show that we are a good ally and a worthy member of these institutions," Kukan said.

<http://www.washtimes.com/upi-breaking/20021025-071314-4420r.htm>

#####

Balkans Info Website

Bonjour

Certains d'entre vous connaissent déjà B. I. (Balkans-Infos).

Pour ceux qui ne le connaissent pas, c'est un mensuel français de politique internationale totalement indépendant de tout gouvernement, institution ou

parti, qui paraît depuis près de sept ans. Il n'est diffusé que sur abonnements.
Fondé à l'origine pour réagir aux mensonges des grands médias concernant la Yougoslavie et les Balkans, il est devenu un organe de référence dans une dénonciation d'ensemble de l'impérialisme économique, du fanatisme religieux et de la désinformation.

B. I. a désormais un site internet à l'adresse www.b-i-info.com
ou www.b-i-Infos.com

Vous pouvez le visiter et nous communiquer toutes les informations ou suggestions qui vous paraîtraient utiles.
Si vous pouvez aussi informer vos correspondants habituels de notre existence, nous vous en serions très reconnaissants.

Merci d'avance.
Cordialement à vous,
Louis Dalmas, directeur de B. I.

Good day
Some of you are familiar with B. I. (Balkans-Infos).
For those who do not know us yet, we are a french monthly of International politics, totally independant of any government, institution or party, published since nearly seven years, and only available by subscriptions.
Aimed from the start at exposing the lies of the mass media concerning Yugoslavia and the Balkans, B. I. has become a reference paper on criticism of economic imperialism, religious fanaticism and misinformation.

B. I. has now a website at the following address : www.b-i-info.com
or www.b-i-Infos.com

You can visit us and favor us with any information or suggestion you might find useful.
If you could also inform your usual correspondents of our existence, we would be very grateful.

Thank you in advance.
Cordially yours,
Louis Dalmas, director of B. I."

~~~~~

Polish Info - Piotr Bein

I am pleased to attach (available on request - PD) an article in Polish about the "process" of Slobodan Milosevic before the kangaroo court in Hague. At the bottom of it is a translation into Polish of ICDSM appeal for donations, followed by a translation of Mr. Milosevic speech of January 30, 2002. All of them will be published in the November issue of a new monthly "Info Nurt" published in Toronto for Poles who think differently than the Empire would like them to.
The Chief Editor of "Info Nurt" is Krzysztof Dzikowski, phone +905 281 2174, email kdzikowski@rogers.com.

Please feel free to use the material in your work.

Thanks to Christopher Black, Jared Israel, Ian Johnson Nico Varkevisser, and other people for preparing source material, without which writing articles would not be possible. Thanks to ICDSM for standing for decency and civility in this Cowardly New World.

Piotr Bein
phone/fax +604 228 9437

van holst en steijnen

Van: "CDSM" <casm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: woensdag 23 oktober 2002 16:42
Onderwerp: Macedonian coalition and ex-rebel Albanian party agree to share power
http://www.ptd.net/webnews/wed/ce/Qmacedonia-politics.RK5h_COI.html

Macedonian coalition and ex-rebel Albanian party agree to share power

SKOPJE, Oct 18 (AFP) - A Macedonian coalition that won last month's parliamentary elections has reached a deal with an ethnic Albanian party of a former rebel leader to share power in a new government, officials said Friday.

The coalition known as Together for Macedonia, and the Democratic Union of Integration (DUI) of Ali Ahmeti agreed late Thursday to form a joint government, DUI spokesman Agron Buxhaku told AFP.

According to Buxhaku, the DUI will hold the ministerial portfolios of justice, education, health and transportation, while it will also get deputy-minister positions in interior affairs, defense, finance and agriculture.

The DUI - led by Ali Ahmeti, a former political leader of the rebel ethnic Albanian National Liberation Army - won 16 seats at the September 15 election and became the most important ethnic Albanian party in the parliament.

The Macedonian coalition, led by the Social Democratic Union (SDSM) of the prime minister-designate Branko Crvenkovski, which won 60 out of 120 seats in the assembly, would hold top posts in 10 ministries, Jani Makraduli, a SDSM spokesman told AFP.

"We have yet to agree on share of ministerial posts within the coalition (Together for Macedonia) and all this agreements are still to be approved by bodies of all parties," Makraduli said.

The coalition is comprised of SDSM and Liberal Democratic Party.

The poll came as a result of a Western-brokered peace accord, signed last year, that ended more than seven months of violence between government forces and ethnic Albanian rebels, which threatened to become a new Balkans war.

The peace deal offered more rights to the ethnic Albanian minority in Macedonia, which makes up about 23 percent of the Balkan country's population.

van holst en steijnen

Van: "CDSM" <casm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: woensdag 23 oktober 2002 16:30
Onderwerp: U R G E N T: ELDERLY SERBS ATTACKED IN PEC
U R G E N T

ELDERLY SERBS ATTACKED IN PEC

A mob of more than 600 Albanians attacked a bus with elderly Serbs with stones and Molotov cocktails and clashed with UN Police and NATO peacekeepers. Several policemen and elderly Serbs injured

KIM RADIO - KOSOVO AND METOHIJA

Nearly 1000 Kosovo Albanians today in Pec attacked a bus with about 45 Serbs from Osojane who were escorted by a Spanish KFOR unit to open bank accounts to receive pensions. The bus with forty-two residents of Osojane over the age of 65 years, who headed to Pec accompanied by two vehicles and 15 Spanish KFOR troops in order to register for UNMIK pensions, were attacked by Albanians in front of the social services building. According to Dusanka Miladinovic from Osojane, a bus with Pec license plates arrived from Gorazdevac and left Osojane for Pec around noon. In the social services building, a female Albanian office clerk began to shout at the Serb clients when they arrived, addressing them with insults and asking them why they had come. According to Dusanka's account, a foreign employee of the bureau who realized something strange was going on relocated the Serbs to an empty room. Meanwhile in front of the building a crowd of Albanians gathered, shouting and chanting "UCK, UCK" /KLA/. Gun shots were also heard and the building was protected by UNMIK police and the Spanish KFOR troops who had escorted the Serbs. The Albanian masses, numbering about 1,000, used stones to smash all the windows on the bus and then attempted to set it on fire. After two hours of isolation the Serbs from Osojane were escorted to the vehicle by strong KFOR and UNMIK police forces which failed to deter their stoning by the Albanian crowd. Djuro and Milija Djuric sustained injuries and we have unofficial information that at least one soldier from the Spanish KFOR contingent and several UNMIK police were also injured.

http://www.kosovo.com/pec_inc.html

van holst en steijnen

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: woensdag 23 oktober 2002 16:26
Onderwerp: Responding to the UN and UNESCO on the Continuing Destruction of Churches in Kosovo and Metohija
 Serbian Orthodox Church in the USA and Canada
 Office of External Affairs

Washington D.C.
 202 463 8643

OEA News Briefs: September 2002

OEA News Briefs

Responding to the UN and UNESCO on the Continuing Destruction of Churches in Kosovo and Metohija

Washington, DC (OEA) September 2002 - In response to recent desecrations, vandalism, and continuing patterns of violence facing Serbian inhabitants, and churches, cemeteries and cultural properties in Kosovo and Metohija, the Office of External Affairs (OEA) working with the Diocese of Raska and Prizren, has raised the issue to the Secretary General of the United Nations, His Excellency Kofi Annan on behalf of the Episcopal Council of the Serbian Orthodox Church in USA and Canada; as well as to the Director of the World Heritage Centre, UNESCO, Mr. Francesco Bandarin.

In two separate letters, the OEA cited these ongoing hostilities with detailed reports indicating to the leaders of the UN and UNESCO, that a great number of these treasures date back to the 13th century and not only provide a historical account of Serbian culture and spirituality, but are of great significance to world heritage at large.

The loss of such precious frescoes, mosaics, and many more of the finest examples of artwork from Byzantine and successive eras underscores the need for international organizations to implement effective means of safeguarding and preserving the treasures of Kosovo and Metohija so as to avert the type of cultural eradication that the world witnessed with the Taliban's dynamiting of centuries old Buddhist statues in Afghanistan.

Letter to Ambassador Dr. Ivan Grdesic Regarding Hostility Towards Serbian Students in Vukovar

Washington, DC (OEA) September 2002 - The Institute for War and Peace Reporting published a troubling article on September 24, 2002 entitled: Croatia: Xenophobes Prey on Schoolchildren, in which specific cases of intolerance and hate campaigns have been on the rise in Croatia.

In response to a specific case of Roma and Serbian students being denied the basic right to education in their language, Croatian Prime Minister Ivica Racan's government has backed off from this and other related controversies, "in spite of its official opposition to segregation on the basis of race, nationality, or physical handicap."

The OEA responded by presenting the case of Serbian students in Vukovar who were denied the right to use the Serbian language and Cyrillic alphabet to the Croatian Ambassador to the United States, His Excellency Dr. Ivan Grdesic, himself a former educator, to investigate and resolve the matter for the good of all citizens of Croatia.

For further information contact:

Steven Cupic, Administrative Assistant
 info@oea.serbian-church.net

The Serbian Orthodox Church in the USA and Canada
 Office of External Affairs

2311 M Street Suite 402, Washington, DC 20037
 Telephone: 202-463-8643, FAX: 202-463-8645

THE SERBIAN ORTHODOX
 CHURCH IN THE USA AND
 CANADA
 OFFICE OF EXTERNAL
 AFFAIRS
 2311 M STREET SUITE 402
 WASHINGTON, DC 20037
 TEL. 202-463-8643
 FAX 202-463-8645
 STEVEN CUPIC
 INFO@OEA.SERBIAN-CHURCH.NET

van holst en steijnen

Van: "Christopher Black" <bar@idirect.com>
Aan: "Daniel Dostanic" <dostanic@sympatico.ca>; "Vladimir Krsljanin" <vlada@sps.org.yu>; "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>; "esprit de corps" <espritdecorp@idirect.com>; <Saskica22@aol.com>
Verzonden: maandag 21 oktober 2002 13:48
Onderwerp: Fw: Article-James Murray-Canada Begged Bombs For Kosovo

— Original Message —

From: Christopher Black
To: letters@thecitizen.southam.ca
Sent: Monday, October 21, 2002 4:37 PM
Subject: Article-James Murray-Canada Begged Bombs For Kosovo

The Editor
 Ottawa Citizen

Dear Sir,

The article by your correspondent James Murray entitled "Canada Begged Bombs For Kosovo" dated October 21 is a shameful example of the disinformation propagated by the mass media in the Nato countries and amounts to nothing less than an apology for the war crimes committed by the Canadian government and the Canadian Forces in the illegal, unjustified aggression against Yugoslavia.

You state that "Yugoslavia conducted a campaign of ethnic cleansing of Albanians native to Kosovo." This is the Nato lie which was used to justify the aggression against Yugoslavia but has nothing whatsoever to do with reality. As many first hand witnesses have stated, there was no ethnic cleansing before the bombing of Kosovo started and during the bombing most of the mass movements of refugees took place to avoid the massive bombing campaign by the Nato forces not to avoid the actions of Yugoslavian forces. Further proof of this is the fact that up to one third of the refugees from Kosovo at that time which included not just Albanians but also Serbs, Gypsies and other minorities, fled deeper into Serbia towards Belgrade where many had relatives and could rely on the assistance of the Yugoslavian government.

It was to prevent even further movements of Albanians towards Belgrade, which would have given the lie to the Nato propaganda, that the US deliberately bombed an Albanian refugee column heading deeper into Serbia killing scores of women, children and old men.

In fact the evidence of Rade Markovic, a witness for the prosecution at the Milosevic trial, and who was head of the Yugoslav secret services, given just a few weeks ago, and which was also ignored by the Nato press, was that there was no ethnic cleansing as Nato claimed and that, on the contrary, the Yugoslav government did everything it could to prevent it. He also stated that agents of the ICTY prosecutor tortured him in order to get him to say the opposite but that was also ignored by the Nato press.

Your writer also states falsely that "the military campaign began only after all diplomatic negotiations failed to bring a peaceful resolution to the area." This is an outright lie.

It is well known, having been reported in the press the world over, so that your reporter cannot be ignorant of the facts, that Madeleine Albright presented a list of demands to the Yugoslav government at Rambouillet, France during the negotiations between Yugoslavia, the US and the representatives of the Albanian factions which included the terrorist KLA. The Yugoslav government agreed to every one of the demands except those listed in Appendix B to that document. Appendix B contained the demand that Yugoslavia submit to complete occupation by Nato troops and to abandon socialism and convert its economic system to capitalism. This outrageous diktat, equivalent to the diktat Hitler attempted to impose on Yugoslavia in 1941, no sovereign nation could have agreed to and it was rightly refused. The bombing commenced a few days afterwards.

The aggression against Yugoslavia had nothing to do with Albanians. The US could care less about them. They were used to justify the dismantling of the last socialist republic in eastern Europe and to complete the destruction of Yugoslavia as an independent country so that the US, Britain and Germany could increase their hegemonic control over the former socialist block countries and so that the US could justify the building of Camp Bondsteel, the largest base they have built since Cam Ranh Bay in the Vietnam War. The purpose of this base is not the occupation of Kosovo but the future invasion of Russia.

That the aggression against Yugoslavia was illegal and unjustified is further demonstrated by the fact that the US and its puppets such as Jean Chretien, did not go to the UN Security Council. They knew that they were planning an aggressive war not a war to enforce "human rights", the excuse always trotted out by these criminals to hoodwink their own domestic populations so they will go along with their criminal actions. They knew that the Security Council would veto any such attack because they knew there were no facts on the ground to support it. They also knew that any examination of the issue by the Security Council would reveal the US involvement in supporting the terrorists of the KLA. Mr. Milosevic stated to me last October, in relation to the attack on the world trade centre in New York that it was the height of hypocrisy for him to be sitting in jail for fighting terrorism in his country when he had telephoned President Bill Clinton in 1998 and asked him to remove Osama Bin Laden from Kosovo. Bin Laden was known to be supplying, with US assistance, men, money and materiel to the KLA terrorists. Clinton refused the request. Now George Bush accuses his ally Bin Laden of attacking New York and has invaded Afghanistan and killed thousands of Afghan civilians but he is a hero and Milosevic is sitting in a prison.

Your correspondent, as all other Canadian correspondents and all other Canadian media, also left out another important little detail in order not to embarrass Chretien and the rest of his cabal who lack the moral courage to stand up to the United States. The National Defence Act forbids the use of Canadian Forces outside Canada except in two circumstances: either an attack by a foreign power on the Nato alliance which was not the case, or in compliance with a resolution of the Security Council which was also not the case. Any other use of Canadian Forces overseas is illegal. It was a violation of the National Defence Act to attack Yugoslavia and it was a violation of the National Defence Act to send Canadian Forces to Afghanistan. The government's lament that it had to beg bombs from the Americans is a little like a gangster in Chicago complaining he had to borrow bullets from Al Capone.

With the United State threatening an aggressive war against Iraq, and with the enthusiastic licking of the American boot by Jean Chretien and his cronies with respect to that threat to world peace it is time for the press in this country to stop acting as mouthpieces for these criminal actions and to start telling the people of Canada the truth about their own government and our "allies" to the south. A free press means an independent press, a press

22-10-02

not afraid to speak the truth.

Sincerely,

Christopher C. Black
Barrister
Chair, Legal Committee
International Committee To Defend Slobodan Milosevic
Toronto, Ontario
1-905-773-4140

van holst en steijnen

Van: "Artel" <artel@tehnicom.net>
 Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
 Verzonden: zondag 20 oktober 2002 13:13
 Onderwerp: New text: RIA "Novosti": EVERYTHING'S FINE IN KOSOVO?

Geopolitika by ARTEL

www.artel.co.yu office@artel.co.yu

Date: 20 October 2002

Warning: If you have received this message by error or you don't want to receive our e-mails anymore, please click on office@artel.co.yu and write "unsubscribe" in the subject column.

RIA "Novosti": EVERYTHING'S FINE IN KOSOVO?

by **Valentin Kunin**

RIA Novosti's political analyst

Especially for ARTEL GEOPOLITIKA

Moscow, October 18, 2002. Moscow has condemned the mass disturbances in Kosovo's city of Pec, which came as a result of ethnic intolerance of activists of the province's leading Albanian parties.

The incident took place near a city bank. Several hundreds of Albanians attacked the bus, which brought 50 elderly Serbs to the bank to get pensions. Albanians threw rocks and bottles of inflammable mixture at the bus. Rocks were thrown at UN police as well. The latter eventually managed to protect the Serb retirees and disperse the raging mob. The United Nations has also come up with harsh criticism of the incident. Michael Steiner, in charge of the UN civil mission to Kosovo, described it as a blameworthy, disgusting and outrageous act. The extremist act does not do credit to Kosovo's international image, according to Mr Steiner.

Yet, the Pec disturbances are an accidental against the background of democratic reform, which is in full swing in the province, and indubitable progress Kosovo has achieved over the three years of NATO peacekeepers' presence, asserts Mr Steiner, with the KFOR command and UN civil mission echoing him. Yet another optimistic pronouncement belongs to Javier Solana, the EU High Representative for Common Foreign and Security Policy - everything is just fine in Kosovo.

The above officials do have formal grounds for such pronouncements. Indeed, there is no more shooting in Kosovo. The province has held municipal, presidential and parliamentary elections under the OSCE and UN civil mission's aegis, i.e. the province now has government bodies of its own.

However, European and UN officials turn a blind eye on what forms the basis for those government bodies - Albanian radical nationalism.

That is only natural, because otherwise, they would have to do something about a number of very unpleasant things. Thousands of Serb homes, nearly 70 Orthodox churches and medieval monasteries, many of which are on the European cultural heritage lists, are lying in ruins, for one.

All these are a dire result of rabid terrorist actions perpetrated by the so-called Kosovo Liberation Army, the paramilitary grouping, which infiltrated Kosovo in the summer of 1999 in the "field train" of the NATO peacekeeping contingent. That by all means terrorist organisation, which was funded by the Albanian drug Mafia, had for months been beating up and killing ethnic Serbs, devastating and burning down their homes. KFOR actually connived at their atrocities.

The outrageous ethnic cleansings forced over 200,000 Serbs, Gypsies and Macedonians to flee their homeland. The following figures are a good illustration of the tragedy. Before NATO launched its "peacekeeping operation" in Kosovo, the provincial capital city of Pristina alone was home to 45,000 Serbs. Today, there are no more than 500 of them in the city.

The Serbs who chose to stay in Kosovo are living in ghettos of a sort, leaving them only under convoy of UN police. It is therefore not surprising that as few as 3,000 Serbs have ventured to return home over the past 3 years.

That is why assertions that democratic reform is underway in Kosovo, and that the basic provisions of the UN Security Council's resolution 1244 have been fulfilled can well be qualified as pure rant.

The resolution stipulates that Kosovo be an integral part of Serbia and Yugoslavia. However, Hashim Thaqi, formerly the KLA leader and now leader of the Democratic Party of Kosovo, which is the second largest party in parliament, makes no secret of his plan to have Kosovo disintegrated from Yugoslavia. Ibrahim Rogova, a moderate nationalist who was elected president of Kosovo, is pursuing the same goal.

It is an open secret that Kosovo's premier Bajram Rexhep is also nurturing separatist plans. He is known to have said in an interview that he sees Kosovo involved in regional and Euro-Atlantic integration of all levels.

Of interest is the fact that UN civil mission head Michael Steiner does not seem to be opposed to the plans. That high-ranking UN official has said that there is nothing strange in the Kosovo Albanians' desire to join the European Union. Since it is a sovereign country only that can claim the EU membership, it means he does not rule out that Kosovo may disintegrate from Yugoslavia.

How odd! Furthermore so that Mr Steiner's prime task is to ensure compliance with resolution 1244 on Kosovo.

ARTEL GEOPOLITIKA is a private, independent and non-profit web site provided by the volunteer work of a small group of enthusiasts.

If you enjoy the information that ARTEL GEOPOLITIKA is publishing, we would be grateful for any financial contribution from your part or advertising on our web site. Your help would be used for the improving of the selection of the information, its faster publishing on the site and for, what we consider the most important, the translation of the prominent information on other languages.

For contributions in Dinars: Account No. 40803-601-8-2289398

For contributions in foreign currency: ARTEL- Eksimbanka Beograd- Foreign currency No: 27227

van holst en steijnen

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: vrijdag 18 oktober 2002 07:45
Onderwerp: Serb MP In Kosovo: International Community Making Little Effort
<http://www.seeurope.net/en/Story.php?StoryID=32858&LangID=1>

Seeurope.net
October 12, 2002

YUGOSLAVIA: Serb MP In Kosovo: International Community Making Little Effort

Head of the Serb MP caucus in the Kosovo Parliament Rada Trajkovic accused the international community of making practically no efforts to deal with the para-military extremist centres in Kosovo.

Protesting over attack on Serbs in the Kosovo town of Pec launched by the local Albanians, Trajkovic claimed that the international troops have all the necessary information on these centres and those controlling them.

"That is why it is really hard to understand why they are doing nothing to break these extremist centre up", said Trajkovic. "The Serbs seemingly have peace, but only sometimes, when that suits the centres controlled by the Albanian political leadership", Trajkovic claimed, quoted by radio B92.

van holst en steijnen

Van: "Ruza" <despot@wish.net>
Aan: "Nico & Neeltje steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Verzonden: vrijdag 18 oktober 2002 17:21
Onderwerp: Fw: [www.ANTIC.org] King Paddy

----- Original Message -----

From: Miroslav Antic <miroslav@antic.org>
 To: YUGO <Yugoland@yahoo.com>; 'BALKAN' <BalkanNews@yahoo.com>;
 'NATO' <ANTINATO@topica.com>; 'SNN' <news@antic.org>;
 <sorabia@yahoo.com>; 'SNN-Yahoo' <SerbianNewsNetwork@yahoo.com>
 Cc: SIN <sin@antic.org>; <serbianforum@yahoo.com>;
 <republikasrpska@yahoo.com>; <targets-news@yahoo.com>;
 <globalobserver@yahoo.com>; ARCHIVE <archive@jab.org>;
 <HellenicForum@yahoo.com>; <spynews-owner@yahoo.com>
 Sent: Friday, October 11, 2002 11:45 PM
 Subject: [www.ANTIC.org] King Paddy

King Paddy

He used to lead a small British political party. Now he's running a European country. Julian Glover joins 'high representative' Paddy Ashdown on his mission to save war-torn Bosnia

Julian Glover
 Friday October 11, 2002
 The Guardian

In the heart of Europe a British politician is governing a country whose language he hardly speaks. He enjoys an autonomy and authority which Queen Victoria's colonial administrators would have envied. Everybody knows him there. Everybody looks up to him. Everything centres around him. And yet Britain has almost completely forgotten him.

When I walked into the dusty studios of Radio Mostar late last month, Paddy Ashdown, the International High Representative in Bosnia-Herzegovina, was on his way. There were bullet-holes in the lift door and the town outside was partly in ruins but Ashdown hardly seemed to notice. The former Liberal Democrat leader has never been one to shy from gunfire, and now, brow furrowed, eyes narrowed and jacket tossed over his shoulder, he strode into the studio as Bosnia's boss to beg and berate his people. "The question is simple," he says through his interpreter. "Will you join Europe or will you be left behind as the stagnant pool of the Balkans?" It is not the only time in the day Ashdown uses the phrase "stagnant pool". It visibly shocks his audience. But he aims to shock. Complacency, he says, has failed.

Anyone who watched Ashdown lead the Liberal Democrats will recognise the sense of mission. He seems to have twice the energy and twice the passion of a man whose biggest job before now was leadership of a small British political party. You almost feel that post was a practice run for saving a nation.

And Bosnia needs a saviour. Though the Balkan war came to a halt almost seven years ago, the Dayton agreement that silenced the guns did not end the country's pain. The world has poured in some £33bn, including military costs, but signs of war are everywhere, even in central Sarajevo, a city of blasted tower blocks and scarred houses. Despite 12,000 Nato troops, organised crime thrives.

Political life too is in a rut: still trapped in obstructionism and the nationalist language of the war. The tangled peace settlement left Bosnia-Herzegovina, a country with the population of Scotland, with 13 prime ministers - one for every 175,000 citizens - 57 political parties and perhaps 4,500 politicians (no one knows the full number). Public workers go unpaid. Corruption is a growth industry.

Four months ago, Ashdown arrived to sort out the mess. His predecessors had been bureaucrats; he promised action. But can one man rescue a nation?

The man himself appears to have his doubts. At dawn, as we leave his modest offices - four or five storeys, potted geraniums in the yard - in his black armoured BMW, he wearily predicts the day ahead. Judges will complain they are unpaid, farmers will say they have no land and weeping mothers will be unable to return to their burned-out homes. "Bosnia has been ruled by the Ottomans, the Hapsburgs and the communists," he says. "So it's not surprising that the people regard me as just another Hapsburg governor, someone they should petition to get their problems solved." But beneath a weary shrug about getting 1,000 letters a week, there is a hint of pride.

The petitioning goes on all day from frustrated people with insoluble problems who have never before had a chance to speak to someone important. He looks sorry at their plight.

Caught in commuter traffic on Sarajevo's main highway - nicknamed sniper's alley because of its past exposure to Serb guns - Ashdown's official car halts by packed trams shuddering along grass-covered tracks. There are bullet holes everywhere and the first snows of winter have reached the mountaintops. A far cry from pavement politics in Yeovil. Yet Ashdown is still on the campaign trail. On October 5 Bosnia went to the polls in an election that its new ruler described as "a last chance". Though he uses verbal formulas to avoid being seen to back individual politicians - "ghosts of the past", "reformers", "this election is about the future" - it was clear enough who Ashdown supported: "Any individual who will produce what I want - a state on its way to Europe." But the results of the poll showed the scale of his task. Turnout fell to a post-conflict low of 55% and nationalist parties outperformed moderate rivals who had been running Bosnia-Herzegovina for the past two years. Some interpreted the result as a slap in the face for the international community. But Ashdown only redoubled his determination to get his message of reform to every corner of the country.

Nothing - not Marshall Tito nor five years of war - has prepared the people of Bosnia-Herzegovina for the Ashdown campaign machine. A mix of confidence, charisma and sheer momentum, it stuns voters who have never heard of a spin doctor or soundbite. "Why do you keep repeating the same thing?" asks one local journalist who hasn't yet come to terms with what it means to be on message.

At a public meeting in the Serb town of Trebinje, Ashdown runs in, throws his mobile across the room to an aide and demands questions. The audience, big sullen people who have had to cope with war, capitalism and democracy all in a decade, are first shocked, then encouraged to complain about their position. This is a new kind of politics for Bosnia.

I put it to Ashdown that there are similarities between what he tried to achieve in British politics and what he is doing here. "You could say we're putting into practice the 1992 Liberal Democrat manifesto," he says as I perch in the back of his car and a policeman salutes by the roadside. "It's about the devolution of power, investment, European integration and coalition building."

Among his problems is the military's persistent failure to capture the two most wanted war criminals in the country, Serb leader Radovan Karadzic and his military commander Ratko Mladic. Karadzic, says Ashdown, "is wandering in the company of goat-herds and exercising his baleful curse on this country" - but will be caught. Later, rumours circulate that he is hiding in the hills somewhere beneath the flight path of the aged Slovenian airforce helicopter Ashdown takes home that night.

His authority as high representative is ill-defined but not far short of absolute. A sort of unelected monarch watching over troublesome politicians, he can effectively sack anyone, appoint anyone and arrest anyone he believes to be obstructing peace - and has done so, courting controversy earlier this year by removing one of the country's deputy finance ministers and dismissing a string of judges. One observer compares his powers to those of Charles II.

Are these powers a democrat should have? The answer sounds practised. "My job is to abolish my job," he says. "It has a Gilbert and Sullivan title and powers that should make a liberal blush." Was he blushing? If so I did not notice it.

But Ashdown knows well enough that democracy has not worked: this month's election only brought further political paralysis and he understands he can only achieve economic and legal reforms if he forces new laws through without the approval of the country's many parliaments. "It was a mistake to bring democracy here before the rule of law and it's a mistake we've repeated in Kosovo," he says. He implies that action will be taken on crime and economy with the election out of the way, whether the winners like it or not.

The danger is that Ashdown's high profile will only make the country more dependent on international leadership. By now we are driving fast down an empty limestone valley in the autonomous Republika Srpska and the official convoy has acquired a police escort with flashing blue lights. Ashdown gets agitated. "Can't we get rid of the police?" he asks. "I hate that sort of thing." The car is sent away.

This turns out to be the most encouraging visit of the day. Stolac, a hot, dry agricultural town in the middle of nowhere, was the scene of some of the worst atrocities in the war - the sort of place where neighbours blew the roofs of each others houses by pouring petrol onto an upstairs carpet and waiting for the vapours to reach a lighted candle on the ground floor. Croat forces flattened the local mosque and drove out the Muslim population. In the past year some have begun to return.

Ashdown visits an agricultural cooperative which exports herbal oils to Britain. It is a small scheme but a good one - multi-ethnic and with 500 active members. Behind the crowd that gathers around Ashdown, an elderly Bosnian Muslim husband and wife attempt to rebuild the ruins of their house, the man slowly breaking concrete with a builder's hammer.

The return of most refugees to their homes has been the triumph of postwar reconstruction. "We've invented a new human right here, the right to return after a war," Ashdown says. "It's absolutely astonishing, a huge success by Bosnians and the international community that has gone unrecognised."

But his visit to Mostar had suggested that success is only partial. Before the war it was a mixed town: now it is a divided one. "I always get depressed when I get to Mostar. We have made less progress here than elsewhere," he says.

We turn a corner and he leaps out of the car and into a glitzy hotel for a meeting with local aid workers. Ashdown tells his staff that their jobs will end soon. Mostly young, idealistic westerners, they look anxious. Gently, he eases them towards the thought that outsiders cannot stay forever, or even for long. "I'm keen to get the international community onto a glide path to something different," he tells me afterwards. "What we have now is near imperialism. We need to move from a quasi-protectorate to something more acceptable."

It is hard not to be won over by Ashdown's commitment. In a day we travel 250 miles by car and helicopter over rough mountains. He has no lunch and hardly time for a coffee and a cigarette. He has been doing this for four months, with only a week's break. Why do it, I ask. "Bosnia gets under your skin. It's certainly got under mine." A moment later, as we round a corner into a vast, pine-clad valley, he points through the window. "We're just going past one of my houses. I've bought a patch of land by the lake." His wife Jane is with him in Sarajevo. The couple have started to learn Serbo-Croat.

Ashdown insists this is his last job. "After this I'll retire to my garden." But in a country where division looks certain to block leadership from within, could there be room for an outsider to dream of leading it to the European future in which he so strongly believes? Only a daydream, no doubt, but it is hard to follow him for long without suspecting he has dreamed it too.

Guardian Unlimited © Guardian Newspapers Limited 2002
<http://www.guardian.co.uk/Print/0,3858,4521870,00.html>

Serbian News Network - SNN

news@antic.org

<http://www.antic.org/>

Outgoing mail is certified Virus Free.
Checked by AVG anti-virus system (<http://www.grisoft.com>).
Version: 6.0.394 / Virus Database: 224 - Release Date: 3.10.02

20-10-02